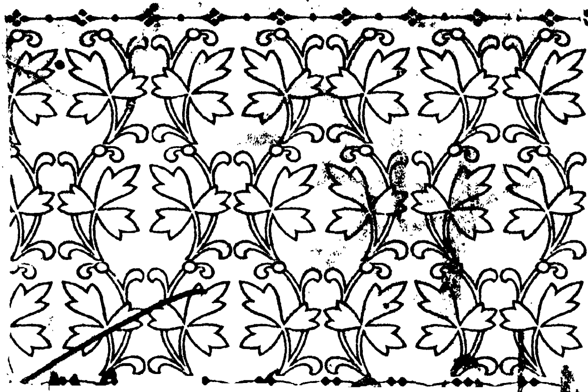

વિનીત શિક્ષક

નવજોત્ શિક્ષક,

પાંચમી આવૃત્તિ.

અવસ્તા-જરથુશ્ત્રહે દએનાંમ્ યજમઇદે.
અર્થ:—અશો જરથોસ્તની દીન તરફ અમો
માનની નજરથી જોઇએ છીએ.

(ઈ. હા ૧૬ ક. ૨ જો.)

કર્તા:—એરવદ બરજોરજી એરચજી બજા
તે
ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી ઓરફનેજના
ધર્મશિક્ષક.

કીંમત ૮ આના.

આ પુસ્તક

ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી
ઑરફ્નેજ કૅપટન પ્રિંટીંગ વર્કસ, નં. ૧૪૧,
લાલબાગ, પરેલ, મુંબઇમાં મી. મેહરજી
બેહરામજી મીઠાઇવાલાએ છાપ્યું છે
અને એરવદ બરજોરજી એરચજી
બજાંએ, નં. ૧૪૧, લાલબાગ,
પરેલ, મુંબઇ મધે
પ્રગટ કીધું.

ખુલાસો

આ નવજોત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી યજદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાલમાં છપાવ્યા પછી તેની બીજી આવૃતિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃતિ યજદે-જરદી ૧૨૮૦ માં છપાઇ હતી તથા આ ૫ મી આવૃતી છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ જોઇ અને ખોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ દરેક ભણતરનો સાર ભણતરની તુરત નીચે આપ્યો છે. ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણતરની સેવટે સવાલ જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે. ચોપડીનું કદ બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે એવું કરવામાં આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ નવજોત થનારાં બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના

દીનદાર જરથોસ્તીઓને શુદ્ધ ભણવા અને ધર્મ જ્ઞાનને લગતા પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ઘણીએક નિશાળોમાં આ ચોપડી "ટેક્ષ્ટ બુક" તરીકે ચાલે છે. એની આગળી ચાર આવૃતિઓ માટે નામીચા અવસ્તા ભાષાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃતિઓમાં નોંધાયલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને બીજા ભણનારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી ભણી શકે. આ ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે ્ આત્રો કાપો કાહડવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં અ નથી. અર્થેમ્ એ શબ્દમાં મની નીચે

એક કાપો મુકવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ મ ખોડો છે એટલે અ વગરનો છે. **અષૅમનો** ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ Ashema નહી કરવો. તેજ પ્રમાણે **મજ્દનો** ઉચ્ચાર Mazda કરવો પણ Mazada અથવા Mazd નહી કરવો. જે વ્યંજનની નીચે ્ આવો કાપો નહી હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ વાંચવો. જેમકે **દીદરૅષતા** એ શબ્દમાં દ અને ષ આખા અક્ષરો છે એને Didreshta નહી પણ Didareshatâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને જ એ પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના જે અથવા ઈંગ્રેજી z ના જેવા ઉચ્ચાર થી વાંચવો. તથા જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કાહડેલાં હોય તો તેવા જ નો ઉચ્ચાર ઈંગ્રેજી Azure બોલમાં જેવો

ઢ નો ઉચ્ચાર થાયછે તેમ કરવો. જ નીચે કંઇ મીડું નહી હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશેદ શબ્દ બોલતાં જેમ જનો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો. ઙ્ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત ङ. ના જેવો કરવો. જેમકે વઙ્હેઉશ્ Vanghêush, મનઙ્હા Manangha વગેરે. જે અક્ષરને માથે ˘ આવો માત્ર કહાડેલો હોય તેનો ઉચ્ચાર ઍના જેવો કરવો જેમકે અહુરૅમ્ શબ્દમાં રૅ નો ઉચાર ઇંગ્રેજી Ram (રૅમ્) શબ્દમાં રૅનો ઉચ્ચાર જેવો થાયછે તેવો કરવો. યાઑ શબ્દમાં ઑનો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Not—નૉટ શબ્દમાં જેમ ઑનો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો.

યઝદેઝરદી ૧૨૮૮ }
ઈ૦ સ૦ ૧૯૧૮ } બ૦ એ૦ બજાં.

સાંકળ્યું.

			સફે.
અષેમ વોહૂ	તથા	તેનો સાર...	૧
યથા અહૂ વઇર્યો	,,	,, ...	૧
કેમના મઝદા	,,	,, ...	૨
નીરંગે કુસ્તી બસ્તન	,,	,, ...	૪
જસમે અવઙ્હે મજ્દ	,,	,, ...	૭
નીરંગે ગઉમેઝ	,,	,, ...	૯
સરોશ બાજ	,,	,, ...	૯
અહુમાઇ રએશ્ચ	,,	,, ...	૧૪
હોરમજ્દ યશ્ત	,,	,, ...	૧૫
જસ મે અવઙ્હે મજ્દ	,,	,, ...	૧૬
ફ્રેરફ્રેઉ મોજ્દ	,,	,, ...	૧૭
હોશબામ	,,	,, ...	૧૮
હાવન ગેહ	,,	,, ...	૨૪

			સફે.
રપિથ્વન્ ગેહ	તથા	તેનો સાર ...	૩૦
ઉજીરન્ ગેહ	,,	,, ...	૩૬
અઇવિસરૂથ્રેમ ગેહ	,,	,, ...	૪૨
ઉશહેન ગેહ	,,	,, ...	૫૦
ખુરશેદ નીઆએશ	,,	,, ...	૫૫
મેહેર નીઆએશ	,,	,, ...	૬૬
દોઆ નામ સેતાયશને	,,	,, ...	૮૦
ચારે દિશાનો નમસ્કાર	,,	,, ...	૮૫
માહ બોખતાર નીઆએશ		,, ...	૮૬
અરાદૂસૂર્ ન આએશ	,,	,, ...	૯૯
આતશ નીઆએશ	,,	,, ...	૧૦૯
પતેત પશેમાની	,,	,, ...	૧૨૫
દીનનો કલ્મો અવસ્તા ભાષામાં		,, ...	૧૪૮
દીનનો કલ્મો પાજંદ જુબાનમાં		,, ...	૧૫૪
નમસ્કાર ચેરાગનો	,,	,, ...	૧૫૫

સફે.

બાજ જમવાની તથા તેનો સાર ... ૧૫૭
દોઆ તંદરોસ્તી " " ... ૧૫૮
ત્રીસે રોજનાં નાંમ ... ૧૬૧
બારે મહીનાનાં નાંમ ... ૧૬૩
૭ ગહમ્બારનાં નાંમ ... ૧૬૪
પાંચ ગાથાનાં નાંમ ... ૧૬૧
હમકારાનાં નામ ... ૧૬૫

ભાગ ૨ જો ધર્મ જ્ઞાન.

ખોદા ૧૬૬
જરથુસ્ત્ર ૧૭૪
જરથોશતી ધર્મમાં મુખ્ય ફરમાનો ... ૧૮૧
અષોઇ ૧૮૬
નવજોત્ ક્રિયા ૧૯૦
સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી ૧૯૭

સફે.
બેહેસ્ત અને દોઝખ ૨૧૦
યજદ, અમષાસ્પદ, જશન ૨૧૬
ખોરશેદ ૨૩૧
આતશ ૨૩૭
પાણી ૨૫૨
હવા ૨૫૯
જમીન ૨૬૫
ઉરવર ૨૭૪
ગોસ્પંદ ૨૮૧
સચ્ચઇ... ... ... ૨૮૭
ધર્મ ૨૯૮
સખાવત ૩૧૦
નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ ... ૩૧૭
ખોદાને અરજ (કવિતા) ૩૨૨
મોનાજાત ૩૨૫
" છૈએ હમે જરથોસ્તી ! " ... ૩૨૯

બનામે યજ઼્દે બક્ષાયંદેહે બક્ષાયશ્ગરે મેહર્બાન્.

અષૅમ્ વૉહૂ.

અષૅમ્ વૉહુ વહિશ્તૅમ અસ્તી,
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્માઇ,
હ્યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અષૅમ.

અષૅમ્ વૉહૂનો સાર.

સઉથી ઉતમ દોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે અને સફાઇ સુઘડાઈ જાળવે તે ખરૂં સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વઇર્યો.

યથા અહૂ વઇર્યો અથા
રતુશ્ અષાત્ ચીત્ હચા;

વહુહેઉશ હજદા મનહ્‌હો બ્યઍાથ્ન-
નાંમ અહુહેઉશ મજદાઇ,
ખ્શથ્રૅમચા અહુરાઇ આ યિમ
દ્રૅગુબ્યો દદત્ વાસ્તારૅમ.

(યથા અહૂ વઇર્યોનો સાર.)

આપણ સઘળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું. ગરીબ તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહયાં આદમીઓ સચ્ચાઇથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જેથી ખોદાતાલા તેઓને ઉંચી મનશકિતની બક્ષેશ કરે છે.

કેમ્‌ના મઝ્‌દા.

કેમ્‌ ના મજદા
 મવઇતે પાયૂમ્‌ દદાત્;
હ્યત્‌ મા દ્રૅગ્વાઍા
 દીદરૅષતા અએનહ્‌હે;
અન્યેમ્‌ થ્વહ્‌માત્‌
 આથ્રસ્ચા મનહ્‌હસ્ચા,

યથાઑ બ્યઑથનાઇશ
 અવૅમ્ થ્રઑશતા અહુરા,
તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્
 દએનયાઇ ફ્રાવઑચા.
કે વૅરથ્રેમ્-જા, થ્વા
 પોઈ સેન્ગ્હા યોઇ હૅન્તી,
ચીથ્રા મોઇ દાંમ્
 અહુમ-બિશ્ રતૂમ્ ચીઝદી,
અત્ હોઇ વૅહૂ
 સૅરઑષો જન્તૂ મનન્હા,
મજ્દા અહમાઇ યહમાઇ
 વષી કહમાઇ ચીત્.

પાત-નો ત્બીષ્યન્તત્ પઇરિ, મજ્દા-ઑસ્ચ આરૂમઇતીશચ સ્પેન્તસ્ચ; નસે દએવી દ્રુખ્શ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ફ્રકરશતે, નસે દએવો ફ્રદાઇતે,

અપ હુક્ષ્ નસે; અપ હુક્ષ્ હ્વાર, અપહુક્ષ્ વીનસે, અપાખ્ઁધ્રે અપનસ્યેહે; માઁઝરેન ચઇનાંશ ગએથાઓ અસ્ત્વઇતીશ અષહે. નેઁમસ્ચા યા આર્મઇતીશ ઇજાચા. અષેઁમ વૉહૂ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા બુરાઓથી તું અમારો બચાવ કર, ભલાં મન અને અશોઈની તું અમોને બક્ષેશ કર. જરથોશતી દીન ઉપરનાં અમારાં મજબુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની ખુબીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમોને ફતેહમંદ કર. દીનને લગતું ગ્નાન મેળવવા માટે અમોને એક કાબેલ ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો બચાવ કર અને નમનતાઇનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સઘળા દેવો, દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી દુર થઈ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી બસતન્.

અહુરમજદ ખોદાએ, આહેરેમન

અવાદશાંન દુરૂ અવાજ-દાશતારૂ; જદ શીકસ્તેહ બાદ; આહરેમન, દેવાન, દુજાંન, જાદૂઆન, દરૂવંદાંન, કીકાન, કરફાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન, આશમોગાંન દરૂવંદાંન, દુશમનાં ફ્રીઆંન, જદ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ પાદશાહાંન અવાદશાહાંન બાદ; દુશમનાં સ્તોહ બાદ; દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ. અહુરમજદ ખોદાએ, અઁજ હમાં ગુનાહ, પતિત પશેમાનઓમ, અઁજ હરૂવસ્તીન દુશમત દુજ્જૂખ્ત; દુજવર્શ્તશાત, મેંમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન, બૂદ અઁસ્તઁદ; અઁજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે-ગવશની ૫

પતિત્ હોમ. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ-
દાઓ; તરોઇદીતે અङ्रहे મઇન્યેઉશ.
હુઇથ્યાવરૂશતાંમ. હ્યત વસ્ના ક્ષૅાતૅમમ;
સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૅાહૂ ૧)
યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહૂ વઇર્યોનો ષ્યઑથનનાંમ શબ્દ ભણુતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહૂ વઇર્યોનો ષ્યોથનનાંમ શબ્દ ભણુતાં બીજો ગાંઠ ડાભા હાથે વાળે. **અષૅમ વૅાહૂ ૧);** અષૅમ્ વૅાહૂ પઢતાં પછ્વાડેના બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને બીજો ડાભા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી બસ્તનનો સાર.)

આ ખોદા તું હેરેમંદી શકતીને દુર કરનાર છે. બુરા માણુસો, જુઠાઓ, જાદુગરો, સારી શિખામણુની વાતને નહી સાંભળનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશમનો એઓનો નાશ થજો. આ ખોદા તમામ બુરા વિચારો

વચનો અને કામો જે મેં આ દુનિયામાં વિચારયાં હોય હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંજાણપણે મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને માફ માગું છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ સઉથી ચઢતી છે.

જસમે અવઙ્હે મજ્દ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવંઙ્હે મજદ. (ત્રણ વાર) મજદયસ્નો અહ્મિ, મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરેતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતેમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તેમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તેમ શ્યઓથનેમ. આસ્તુયે દએનાંમ વઙ્ઉહિમ માજદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઓખ્શ્રાંમ, નિધાસ્નઇથીશેમ, ખ્એત્વદથાંમ, અષ-

ઑાનીમ, યા હુાઇતિનાંમચા, બૂઽયેઇન્તિનાંમચા, મજિશતાચા, વહિશતાચા, સ્રએશતાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઇ મજદાઇ વીરૂપા વૉહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઑા માજદયસ્નો ઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(જસ મે અવઙહે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની બંદગી કરનાર, મજદયસ્ની જરથોશ્તી ધરમને વખાણનાર, અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામોને હુ અંતઃકરણથી ચાહું છું. માજદયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપજથી રેહવાને શીખવનાર, પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું ફીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોશ્ત છે. સઘળી જોઇતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરૂં છું. મજદયસ્ની દીન સરવથી ચઢતી છે એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન!

નીરંગે ગઓમીજ.

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શએતાંન; આહરે મન ગજસ્તેહ કારો કેરૂદારૂ; નરસહ ગજસ્તેહ કારો કેરૂદારૂ; સીઓસે અમેષાસ્પંદ, દાદારૂ અહુરમજદ પીરોજગરૂ પાક; અષઓને અષૅમ વૅાહૂ ૧). (ત્રણવાર).

(નીરંગે ગઓમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામો કારણકે તેનાં કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોંહચો. દાદાર હોરમજદ તથા તેતરીસ યજદ અમશાસ્પંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઇ મને પોંહચો.

સરોશ્ બાજ.

ક્ષ્નઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

પનામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગુરૂજ ખરેહ અવજાયાદ. સરોશ અષો, તગી તન ફરૂમાન, શેકફત જીન; જીન અવજારૂ, સાલારે દામાન અહુરમજદ બેરસાદ. અઁજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાન ઓમ; અઁજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજુખ્ત દુજવરેશ્ત, મેમ પ ગેથા મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન બુદ એસ્તેદ, અઁજ આન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવસ્ની પ પતિત હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૫) અશેમ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ; વીદએવો, અહુર-ટકએષો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.)
હાવનેએ અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ સાવઙ્‌હેએ વીસ્યાઇચ અષઑાને અષહે; રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(રપિથ્વનના વખતમાં)

રપિથ્વિનાઇ અષઓાને અષહે રથ્વે, *ય૦ વ૦ ક્ષન૦ ફ્ર૦, ફ્રાદત-ફ્ષવે જન્તુ-માઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષન૦ *ફ્ર૦.

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષન૦ ફ્ર૦;* ફ્રાદત વીરાઇ દખ્યુ-માઇચ અષઓાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષન૦ ફ્ર૦*

---

*યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(અઇવિસરૂથ્રેમના વખતમાં)

અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઓંને અષહે રથ્વે, યo વo ક્ષ્નo ફ્રo; ફ્રાદત વીરપાંમ હુજયાઇતેએ જરથુશત્રોતેમાઇચ અષઓંને અષહે રથ્વે; યo વo ક્ષ્નo ફ્રo.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉષહિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે યo વo ક્ષ્નo ફ્રo; બૅરજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઓંને અષહે રથ્વે; યo વo ક્ષ્નo ફ્રo. સ્રઓંષહે અષ્યેહે; તખ્મહે તનુ માંથ્રહે દરૂષિદ્રઓંશ આહૂઇરૂયેહે, ક્ષ્નઓંથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓંથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ; યથા અહૂ વઇર્યો જઓંતા ફ્રામે

*યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓંથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

સ્રૂતે; અથા રતૂશ અષાત ચીત હુચ, ફ્રા અષવ વીદ્દવાઓ ફ્રઓાતૂ.

સ્રઓષૅમ અષીમ હુરઓધૅમ; વૅરથ્રા-જનેમ ફ્રાદત-ગએથૅમ; અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે ☞ અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. ☞ (ત્રણવાર). યથા અહુ વઇરૂયો ૧)

(ફ્રવરાનેનો સાર).

હુ એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છુ. અશો જરથોશતને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખુ છુ. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરૂં છુ અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપુ છુ. અશો સરોશ ઇજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા અહુ વઇરયોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો બચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદા* (તા) ઇજાચા અષૅમ

---

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

વૉહુ ૧. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨). યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામી; સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે; દરૂષિ-દ્રઑશ આહૂઇરયેહે. અષૅમ વૉહુ (૧)

અહ્માઇ રએશચ.

અહ્માઇ રએશચ ખ્વરેનસ્ચ; અહ્માઇ તન્વો દ્રવતાતૅમ; અહ્માઇ તન્વો વજદ્રૂરૅ, અહ્માઇ તન્વો વૅરૅથ્રૅમ, અહ્માઇ ઇશ્તીમ્ પઓઉરૂશ ખાથ્રાંમ, અહ્માઇ આસ્નાંમ્ ચિત્ ફ્રજન્તીમ, અહ્માઇ-દરેઘાંમ્ દરેઘો જીતીમ, અહ્માઇ વહિશ્તૅમ અહૂમ્ અષઓનાંમ્, રઓચઙ્હૅમ વીસ્પો ખ્વાથ્રૅમ. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષૅમ વૉહુ ૧.

(અહમાઇ રએશચનો સાર.)

ઓ ખોદા ! બંદગી કરનારને આપ આએ દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને ફતેહમંદી લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ; તથા મીનોઇ દુન્યામાં આપજે તેને સઉથી સરસ બેહશતનુ ઉતમ સુખ. જે દુઆ હું ચાહુ છું તે આમીન હોજો.

હ્ઝ્ર્ર્મ્.

હજ્ઙ્રૅમ્ બએષજનાંમ્ બએવૅર્ બએષજનાંમ્ (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(હજઙ્રૅમનો સાર).

હજાર પ્રણી તથા દસ હજાર પ્રણી તંદરોસ્તી મને હોજો એટલે મારૂં શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.)

જસ મે અવંહે મઝ્દ.

જસ મે અવંહે મજદ (ત્રણ વાર) અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે, વરેથ્રઘ્ન-હે અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપર તાતો, રામનસ્ચ ખ્વાસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇરૂયેહે, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન, અએતત તે વયો, યત તે અસતી, સ્પેન્તો મઇન્યઓમ, થ્વાષહે ખ્વધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે જરૂવાનહે દરેઘો-ખ્વધાતહે. અષેમ વોહૂ ૧).

(જસ મે અવંહે મજદનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીંમત, ફતેહ અને ખુશી આપ. સ્પેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાએ ઇજદ તથા ખુદરતી કાએદાસર ફરતા આસ્માન, અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરફેહ મોજદ.

કેરફેહ મોજદ ગુનાહ ગુજારેશનેરા કુનમ, અષહી રવાંન્ દુશારમરા, હમ કેરફેહ હમા વેહાને. હફત કેશ્વર જમીન, જમીન પેહના, રૂદ-દરાના, ખુરશીદ બાલા, બુનદેહાદ બેરસાદ, અષો બેદ દેરજી. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષેમ વોહૂ ૧.

(કેરફેહ મોજદનો સાર).

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે સારાં કામોનો બદલો હું મેલવું. સઘલાં ભલાં માણસો જેઓ આએ હફતેકેશવર જમીન ઉપર રહેછે તેઓને પુરતી અશોઇ મલે તથા તેઓની જીંદગી લાંબી થાયએવી દુઆ હું માંગુછું તે આમીન હોજો.

(સરોશ બાજનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરૂં છુ. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીક્કાર કરવાનો અને અહુરમજદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરૂં છુ. સરોશ ઇજદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાલો તથા અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરૂં છું. એ ખોદા જયારે બુરાઓ મારા ઉપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો બચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? એ સાહેબ બીજો કોઈજ નહી પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઇ જજો અને તેઓનો નાશ થજો અશો સરોશ યજદની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અક્કલનાં ફરજંદ હોજો, તથા તેને અશો લોકનું સઉથી ઉત્તમ બેહેશત હોજો.

હોશબામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોઇશ, યોઇ

અહ્‌હૅન વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમચ બએષજયો-તૅમૅમચ; પન્ચ અહુન વઇરૂય ફ્રસ્રાવયો-ઇશ. યથા અહૂ વઇર્યો ૫); અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧) કેમના મજદા *(તા) નૅમસ્યા યા આરૂમઇતિશ ઇજ્યાચા. અષૅમ વૉહુ ૧) યથા અહૂ વઇર્યો ૨૧) અષૅમ વૉહુ ૧૨.)

નૅમસ્-તે હોશ-બામિ. (ત્રણ વાર) અએતત્ દિમ વીસ્પનામ મજિશતૅમ દજદયાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરૅમ મજદાંમ. સ્નથાઇ અઙ્રહે

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે ખ્રવીદ્રઑશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ્, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ, વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ,. (બાજમાં પઢે) શીકસ્તૅ ગનાહ-મઇન્યો, બરઆહરેમન લેઆંનત સદ-હજાર બાર. (પ્રગટ પઢે) ફ્રદથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઉહતો, ફ્રદથાઇ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, ફ્રદથાઇ તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરૅનંઉહતો, ફ્રદથાઇ નર્શ અષઑનો, ફ્રદથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઑનાંમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૨)

વંઉહુચ વંઉહુયાઑસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તોઇશ,

હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ, અષીમ્ રાસૅન્તીમ્ દરૅઘો-વારેથ્મનૅમ, મિષાચિમ્ હુવો અઇવિષાચિમ્, મિષાચિમ્ આક્સાઑઙ્હુઇતીમ. બરેન્તીમ વીસ્પાઑ બએષજાઑ, અપાંમ્ચ ગવામ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ. તઉર્વયેઇન્તીમ્ વીસ્પાઑ ત્બએષાઑ, દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ. અરૅશ્યન્તાંમ્ અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો પતેએ.

વંઙ્હુહીશ્ચ અષાઑ, વંઙ્હુહીશ્ચ અષયો, હુપઉર્વાઑ વહેહીશ, અપરાઑ રાસૅન્તીશ દરૅઘો-વારેથ્મનો. યથનો મજિશ્તાઑસ્ચ, વહિશ્તાઑસ્ચ સ્રએશ્તાઑસ્ચ, અશ્યો અૅરૅન્વન્તે.

અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, યસ્નાઇચ વહ્-
માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ,
ફ્રદ્દથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદ્દથાઇ વીસ્પયા-
ઑ અષઑનો સ્તોઇશ, હુમિસ્તેએ
વીસ્પયાઑ દ્રવતો સ્તોઇશ. સ્તવસ
અષા યે હુદાઑ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તુ અહુરમજ્દ, ઉશતાચ
ક્ષએષ, હુવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો,
વસો ઉર્વરાઑ, વસો વીસ્પ વૉહૂ
અષ-ચિથ્ર, ક્ષયમ્નૅમ અષવનૅમ દાયત.
અક્ષયગ્નૅમ દ્રવન્તૅમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્
અષવ, અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ દ્રવાઑ,
ગતો હુમિસ્તો નિજબૅરતો, હચ સ્પૅન્તહે
મઇન્યેઉશ દામબ્યો, વરતો અવસો
ક્ષથ્રો. હક્ષય અજૅમ ચિત્ યો જર-

થુશત્રો, ક્રતૅમાં નમાનનાંમચ, વીસાંમચ, જન્તુંનાંમચ, દખ્યુનાંમચ, અહ્હુાઍા દએનયાઍા, અનુમતયએચ અનુખ્ત-યએચ અનવર્શતયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

યથ ને આઍાહ્હાંમ બ્યાતો મનાઍા, વહિશતો ઉરૂવાંનો, ખ્વાથ્રવઇતીશ તનવો હૅન્તો, વહિશતો અહ્હેઉશ, આકાઍાસ ચોઇત, આહૂઇરે મજદ જસૅન્તાંમ.

અષ વહિશત, અષ સ્રએશત, દરૅસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમૅમ થ્વા હુખ્મ. અષૅમ વૅાહૂ ૧) (ત્રણ વાર અષ વહિશતથી અષૅમ વૅાહૂ સુના પઢે).

અહ્માઇ રએસ્ચ, હ્જંધ્રૅમ, જસમે અવહ્હે મજદ, કેરૂફેહ મોજદ.

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલાંમો ઘણા ફતેહ આપનારા છે. તે ગાઇને

ભણવા જોઇએ. બામદાદનો વખત જે ચલકાત આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. હોરમજદને ખુશાલ કરીને અંધરેમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉતમ અને સુખ આપનારૂં છે. ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘલી પેદાયશો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અશો માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દેછે તથા પાપી માણસને દુખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજદયસ્નની દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને બીજાઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણકે મજદયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાંણ થાએછે. અશો અથવા સાચ્ચો માણસ હોરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઇ તેને જોઇ શકે છે.

હાવન્ ગેહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ ૩ (ત્રણ). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. હાવનેએ, અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્ના-

ઇશ્ચ વહુમાઇચ ફ્નઍાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તય-એચ, સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઍાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહુમાઇચ ફ્નઍા-થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂ ગઍાયઍાઇતોઇશ્, હજઙ્રે-ગઍાષહે અએવરે ચશ્મનો અઍાખ્તો નામનો યજતહે રામનો ખાસ્ત્રહે, ફ્નઍાથ્ર યસ્નાઇચ વહુમાઇચ ફ્નઍાથ્રાઇચ ફ્રસસ્-તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જઍાતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઍા મ્રઍાતૂ.

અહુરૅમ મજ્દાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે

અષઑાનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑાનાંમ યજમઇદે, અષાઉ-નાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઑા સ્પૅન્તાઑા ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ, અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ-તૅમૅમ યજતનાંમ, હુઙ્હુનુશતૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ, જધ્નૂશ-તૅમાંમ અષઑાનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઇદે.

હાવનીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, હઉર્વતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમૅરતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહુઇરીમ ફ્રશનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ-મઇદે, આહુઇરીમ તકએષૅમ અષવનૅમ

અષહે રતૂમ યજમઇદે, યસ્નૅમ સુરૅમ હુફ્તંઙ્હાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, સાવઙ્હુએમ વીસીમચ અષવ નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અઇરૂય-મનેમ ઇષીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ વિ-ત્બએષઙ્હેમ, વીસ્પ ત્બએષાઑ તઉર્વ-યન્તૅમ, વીસ્પ ત્બએષાઑ તિતરૅન્તૅમ, યો ઉર્પમો યો મવૅમો યો ફ્રતૅમો, જઓજીજ્રુયે તરેમાંથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઑ. મિથ્રૅમચ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજ-મઇદે; રામચ ખાસ્ત્રેમ યજમઇદે, વીસ્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, હુજ-ઙ્ર-ગઓષૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, અઑ-

ખ્તો નામનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, રામ ખારત્રૅમ્ યજમઇદે.

શ્વામ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હુધ જઓથ્રૅમ્ હુધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ નપ્‌તારૅમ્ યજમઇદે. નઇરીમ્ સઙ્હૅમ્ યજ-મઇદે, તખ્મેમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજ-તેમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉરૂવાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવશ્યો. રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે, યિમ્ અહુરૅમ મજદાંમ. યો અશ્રહે અપનોતૅમો યો અષહે જઘ્મુશતૅમો. વાસ્પ સ્ત્રાઓ જરથુશત્રો યજમઇદે; વીસ્પચ હુવર્શ્તૂ શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅશ્યમનચ.

યેંડ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઙહો, મજદાઓ અહુરો વઓથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨)

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવ-રેંચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વાઉરૂ-ગઓ યઓઇતોઇશ હજડ્રો-ગઓષહે બએવરૅ ચષ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે રામનો ખ્વાસ્ત્રહે. અષેમ્ વોહૂ ૧.) અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંઙ્હે મજદ; કેરફેહ મોજદ્. અષેમ વોહૂ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સઉથી પેહેલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને, હાવન ગેહના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પાસ્બાન મેહર ઇજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમો ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અશો જરથોરાતના

ફ્રેશોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ. હાવન ગેહના વખતને, ખોરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને તેમજ હપ્તન યશ્તને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીનો અમે ગુણ ગાઇએ છીએ. ગુજર પામેલાં ભલાંઓના આત્માઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાઇમાં પુરા હોરમજદની પેગંબર અશો જરથોશતનાં લાવેલાં સઘલાં ધરમ પુસ્તકોની તથા સઘલાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઈ ગયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.

રપિથ્વન ગેહ

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને-મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. રપિથ્વિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત-ફ્શવે જન્તુ-

માઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, અષહે વહિશતહે આથ્રસચ અહુરહે મજદાઑ, ક્ષ્નઑાથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑાતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑાતૂ.

અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઑાનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑાનાંમ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ અપનોતૅમમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ

તૅમ્‌ યજતનાંમ્‌, હુઙ્‌હુનુશ્તૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ્‌ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ, જધમૂશ-તૅમાંમ્‌ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિ-તીમ્‌ યજમઇદે.

રપિથ્વિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અહુનવઇતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યજમઇદે; ઉશતવઇતીમ્‌ ગાથાંમ્‌ અષઓનીમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યજમઇદે; સ્પેન્તા મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઓનીમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યજમઇદે; વૅહુ ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ્‌ અષઓનીમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્‌ ગાથાંમ અષઓનીમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યજમઇદે.

ફ્રાદત્‌-ફ્ષાઉમ્‌ જન્તુમેમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્‌ યજમઇદે; ફ્ષુષેમચ માંથ્રેમ

યજમઇદે; અરૂધુશ્ખીમચ વાચેંમ યજ-મઇદે; વચ અરૂધુશ્ખ યજમઇદે, વારેંથ્ર-ઘ્નીશ હએવો ઘ્નીત યજમઇદે, અપસચ જેમસચ યજમઇદે; ઉર્વરાઓસચ, મઇન્યવચ યજત યજમઇદે, યોઇ વંઙુહુઝ-દાઓ અષવનો, અમેષસચ સ્પેન્તે અષાઉનાંમ યજમઇદે.

અષઓનાંમ વંઙુહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. બરેંજ્નૂશચ અષહે યત્ વહિશ્તહે, મઝિશ્ત માંથ્ર, મઝિશ્ત વેરેંજય, મઝિશ્ત ઉર્વઇથ્ય, મઝિશ્ત હુઇથ્યા-વેરેંજય, મઝિશ્ત વીન્દઇથ્ય, દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ યજમઇદે.

અવત્ વ્યાખનેંમચ હંજમનેંમચ યજ-મઇદે, યત્ અસ્તિ અમષનાંમ સ્પેન્ત-

નાંમ, બરેજ્નવો અવઙ્હે અષ્નો ખિમ
તૅમ જન્તુમહે રથ્વો, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ
જન્તુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ
યજમઇદે. અષૅમ વહિશ્તૅમ આતરૅમચ
અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ યજમઇદે.

થ્વામ આતરૅમ અહુરહે મજ્દાઓ
પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે;
હધ જ્ઓથ્રૅમ હધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ.
ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, અષવનૅમ
અષહે રતૂમ યજમઇદે. અપાંમ નપ-
તારૅમ યજમઇદે. નઇરીમ સઙ્હૅમ યજ-
મઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજ-
તેમ યજમઇદે. ઇરિસ્તનાંમ ઉરૂવાનો
યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો.
રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે, યિમ અહુરૅમ
મજ્દાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો

અષહે જધમૂશર્તમો. વીસ્પ સવાઓ જરથુશત્રી યજમઇદે; વીસ્પચ હુવર્શ્‌ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇરૂયો (૨).

યસ્નેમચ વહમેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રિનામિ, અષહે વહિશતહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ (૧) અહમાઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંહે મજદ; કેરૂફેહ મોજ્દ.

રપિથ્વન ગેહનો સાર.

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા ગામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખાતમાં

દાદાર હોરમજદને તથા આતશને હું ખુશાલ કરૂં છું. રપિથ્વનને, અફ્રનવત, ઉશતવદ, સ્પેંતામદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશ્તોઇશ્ત ગાથાને હું વખાણું છું. માંથ્રવાણીના કલામોને સાચા બોલેલા સખુનોને પાણી જમીન તથા ઓરવરને, મીનો ઇજદો અને અમશાસ્પંદોની મીજલસ જે આસમાનની ઉંચાઇએ બનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજીરન્ ગેહ.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુરત્કએષો. ઉજયેઇરિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્—વિરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ; બેરેજતો અહુરહે, નફેદ્રો અપામ્ અપસ્ચ મજદધાત-

યાઓ, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરેમ્ મજદાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. જરથુશત્રેમ્ અષવનૅમ અષહે રતુમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. અમેષ-સ્પૅન્તે અષઓનાંમ્ યજમઇદે. અષા-ઉનાંમ્ વઙ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અસ્ત્વતો મનપયાચ અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ્ યજમઇદે. યએ-તુશતૅમૅમ્ યજતનાંમ્. હઙ્હુતુશતૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાંસ્તૅમૅમ, જધ

મુશ્તૅમાંમ અષઓંનો :અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યજમઇદે.

ઉજયેઇરિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જઓંતારેમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હાવનાનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આતરૅવક્ષમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ફ્રબરૅતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; આબૅરૅતેમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; આસ્નતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; રથ્વિશ્કરૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, સ્રઓંષાવરેઝૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત-વીરૅમ દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, સ્ત્રેઉશચ માઓં

ફ્રૅમચ વૈરૅચ રઑચાઑ યજમઇદે, અનઘ્ર રઑચાઑ યજમઇદે, અફ્રસંઘ્-હામચ ખ્વાથ્રેમ યજમઇદે, યા નર્શ્ સાદ્રા દ્રૅગ્વતો.

હુઇથ્યાવરૅઝેમ અષવનૅમ અષહે રતુમ યજમઇદે, અપરૅમચ વ્કએષેમ યજમઇદે. હુઇથ્યાવરૅઝૅમ અષવનૅમ અષઓનો સ્તીમ યજમઇદે, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બૅરૅતાબ્યો ઝઑથ્રાબ્યો, હખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; હખ્યુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. બૅરૅઝન્તૅમ અહુરૅમ ક્ષથ્રીમ ક્ષએતૅમ, અપામ નપાતેમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે, અપૅમચ મઝ્દધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મઝ્દાઑ

પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.
હુધ જઑથ્રૅમ હુધ-અઇંવ્યાઑફ્‌હુનૅમ,
ઇમત્ બરૅસ્મ્ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ
અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અપાંમ નપ્તારૅમ
યજમઇદે; નઇરીમ સઙ્હૅમ યજમઇદે,
તખ્મૅમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતૅમ
યજ મઇદે, ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઇદે
યાઑ અષઑનાંમ ફ્રવષયો.

રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ
અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનો-
તૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ
સ્રવાઑ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ
હ્વરૅશત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૅશતચ
વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી
વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા

અષાત હચા, યાઍાંઙ્‌હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨.

યસ્નૅમ્ચ વહમૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવ-રેચ આફ્રીનામિ; ઑરૅજતો અહુરહે નર્દ્રો અપાંમ અપસચ મજદધાતયાઓ અર્ષંમ વૉહૂ (૧)

અહમાઇ રએશ્ચ-હજઙરેમ-જસ મે અવઙ્‌હે મજદ-કેરૂફેહ મોજદ.

(ઉજીરન ગેહનો સાર)

પાક ખોદાતાલાને ઉજીરન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધુ છું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો તથા શેહરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર ઉજીરનને, અશો જોતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર વક્ષીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો પુરૂષને હું વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આફતાબ અને રોશણીઓને હું આરાધું છું.

અઇવિસરૂથ્રેમ ગેહ.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદ્દાઓ અષૅમ્ વૉહૂ (૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રીશ, વીદ્દએવો, અહુર-ત્કએષો; અઇવિસ્રૂથ્રૅમાઇ અઇબિગયાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદ્દત્ વીસ્પાંમ હુજ્યાઇ-તેએ, જરથુશત્રોતેમાઇચ, અષઓને અષહે રથ્વે, યસનાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્ન-ઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ ફ્રવષીનાંમ, ગેનાંનાંમચ વીરોવાંથ્વનાંમ, યાઇર્યાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઓધહે, વૅરેથ્રઘ્નહેચ અહુર-ધાતહે, વનઇનત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓ-

થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો
જંઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્
ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.
અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે
રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ
અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે
અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, અમૅષે
સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજમઇદે, અષાઉ-
નાંમ્ વઙ્ઉહીશ સુરાઑ સ્પૅન્તાઑ
ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ
અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશ-
તૅમૅમ્ યજતનાંમ્. હઙ્હનુશતૅમૅમ્ અષહે
રથ્વાંમ્ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ્, જદ્મૂશ-
તૅમાંમ્ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્
યજમઇદે.

અઇવિસ્રૂથ્રૅમૅમ્ અષવનેમ્ અષહે; રતૂમ્

યજમઇદે. અઇબિગાઇમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે. અયઙ્હુએન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે હુધ જઑથ્રેમ હુધ-અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ, ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. આપ ઉર્વઇરે યજમઇદે, અઓઉર્વતાંમ ઉરૂને અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત-વિસ્પાંમ--હુજ્યાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. માથ્રૅમ સ્પૅન્તૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ગેઉશ ઉર્વાનૅમ અષવનૅમ

અષહે રતૂમ યજમઇદે. જરથુશત્રોતૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

આથ્રવનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. રથએશતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. વાસ્ત્રીમ ફ્શુયન્તૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ન્માનહે ન્માનો-પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. વીસો વીસ્પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જન્તેઉશ જન્તુપઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. દઙ્હેઉશ દઙ્હુપઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યવાનૅમ હુમનઙ્હેમ, હુવચઙ્હેમ હુશ્યઓથ્નૅમ, હુદએનેમ, અષવનૅમ, અષહે

રતૂમ યજમઇદે. યવાનેમ ઉખ્ધો-વચઙ્-હૅમ અષવનૅમ. અષહે રતૂમ યજમઇદે. ખ્શએતવદથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. દઙ્હુઉર્વએસૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હુમાઇમ પઇરિજથનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, ન્માનહે ન્માનોપથનીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

નાઇરિકાંમ્ચ અષઓનીમ યજમઇદે,

ફ્રાયો-હુમતાંમ ફ્રાયો-હુખ્તાંમ ફ્રાયો હ્વર્શતાંમ, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુખ્શથ્રાંમ અષઓનીમ, યાંમ આર્મઇતીમ સ્પેન્તાંમ, યાઓસ્ચ તે ઘેનાઓ અહુરમજ્દ. નરેંમ્ચ અષવનૅમ યજમઇદે, ફ્રાયો હુમતૅમ, ફ્રાયો હુખ્તૅમ ફ્રાયો હ્વર્શતૅમ

વિસ્તો ફ્રઑરૅદતીમ, એવિસ્તો-કયધેમ. ચેહ્રેહે બ્યએોથ્નાહશ ગએથાઑ અષ ફ્રાદેન્તે; જરથુશ્ત્રોતૅમહે રથ્વો યસ્નાહચ વહ્માહચ, જરથુશ્ત્રોતૅમ્ચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ વંહ્ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઘેનાઑસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઑ યજમઇદે. યાહર્યામ્ચ હુષિતીમ યજમઇદે. અમૅમ્ચ હુતશ્તૅમ હુરઑધૅમ યજમઇદે. વૅરેથ્રઘ્નૅમ્ચ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજ્દાઑ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે હધ જઑથ્રેમ હધ-અઇવ્યાઑંહ્નનૅમ,

હ્વમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અપામ્ નપ્તારૅમ યજમઇદે, નઇરીમ્ સઙ્હુમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતૅમ યજમઇદે, ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ્ ઍરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ્ મજ્દાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્મૂશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રી યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેઙ્હે હતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઙ્હામચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨)

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ

જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષઑનાંમ ફ્રંચષિનાંમ, ધેનાંનાંમ્ચ વીરો-વાંથ્વનાંમ યાઇર્યયાઑસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઑધહે, વરૅથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતા-તો. અષૅમ વૉહૂ (૧). અહમાઇ રએશચ હજ્ગ્રૅમ,-જસ મે અવઙ્હે મજદ-ક્રેફ્ ભોજદ.

(અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમઝદને અઇવિસરૂથરેમ ગેહના વખતમાં હુ ખુશાલ કરૂં છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને આરામ માટેનો છે. જીંદગી ઉપર પાસબાનો કરનાર અઇવિસરૂથરેમને, પાક આતશને; પાણી અને ઓરવરને; અશો જરથોશ્તને; વરધી કરનાર માથ્રને; અશો દસતુરાન દસતુરને; આથ્રવન, રથેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશાને, ઘર મોહલ્લા, કસ્બા અને દેશના અશો ધણીને, દેશહિતકારી, પુરૂષને, દેશે દેશ ફરી મજદયસ્નની દીનનો ફેલાવો કરનાર અશો માણસને; અશો નારી જે નેક વિચારવાલી, કને

સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કુળવણી પામેલી પોતાના ધણીને તાબેદાર તથા અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંના જેવી હોય તેને; અશો નર કે જે નેક વિચાર કરનાર, નેક સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર, ગુનાહ નહી કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોના ફરોહરોને અમો યાદ કરીએ છીએ.

ઉશહેન ગેહ.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ (૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. ઉષહિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, બેરેજયાઇ નમાન્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સ્રઓષહે;

અઽચેહે, અષિવતો વૅરેથ્રાજનો, ફ્રાદત્ ગએથહે, રઽનઑશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તા તસ્ચ ફ્રાદત્ ગએથયાઑ વરૅદત્-ગએથયાઑ, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇરૂયો જઓતા, ફ્રા મે મ્રૂતે અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમેષે સ્પેન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્ત્વતો મનખ્યાચ

અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશ-તૅમૅમ્ યજતનાંમ્, હુઙ્હનુશતૅમૅમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ્, જધ્નૂશ-તૅમાંમ્ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિ-તીમ્ યજમઇદે.

ઉષહિનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, ઉષાંમ્ સ્રીરાંમ્ યજમઇદે, ઉષાઓઙ્હૅમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ રઐવત્-અસ્પાંમ્, ફ્રમેન્-નરાંમ્ ફ્રમેન્ નરો-વીરાંમ્, યા ખ્શાથ્રવઇતિ નમાન-વઇતિ. ઉષાઓઙ્હૅમ્ યજમઇદે, રૅવીમ્ રૅન્જત્-અસ્પાંમ્, યા સનત્ અવિ હફ્તો કરૂશ્વઇરીમ્ જાંમ્, અવાંમ્ ઉષાંમ્ યજમઇદે. અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, વોહૂ મનો યજમઇદે, અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ યજમઇદે,

ક્ષથ્રેમ વઇરીમ્ યજમઇદે, સ્પૅન્તામ્ વઙ્ઉહીમ્ આર્મઇતીમ્ યજમઇદે.

ઑરૅજીમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, ઑરૅજ વંઙ્હેઉશ અષહે, ઑરૅજ હ્એનયાઓ વઙ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ, ન્માન્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ન્માનીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑવૅમ વૅરેથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, રશ્નૂમ રજિશ્તૅમ યજમઇદે, અરૂશ્તાતૅમ ફ્રાદત્-ગએથાંમ વરૅદત્-ગએથાંમ્ યજમઇદે.

થ્વામ્ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હધ જઑથ્રૅમ હધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ

ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ્ અંષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ નપ઼્-તારૅમ્ યજમઇદે. નઇરીમ્ સઙ્‌હુંમ્ યજ-મઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ્ યજ-તેમ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરજ઼ન્તૅમ્ યજમઇદે, યિમ્ અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જઘ્સુશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રી યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વર્શ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમનચ.

યેંઙ્‌હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્‌હો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્‌હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નॅમ્ચ વહ્મॅમ્ચ અઑજસ્ચ જવ-
રॅચ્‌ આફ્રીનામિ, બॅરॅજતો અહુરહે
નफ़ॅધ્રો અપાંમ્‌ અપસચ મજદધયાઓ
અષॅમ્‌ વॉહૂ (૧)

અહ્‌માઇ રએશ્ચ-હુજ ધ્‌રॅમ્‌-જસ મે
અવંઘ્‌હે મજદ-કॅરॅફેઘ્‌ મોજદ.

(ઉશહેન ગેહનો સાર.)

અશોઇના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ છીએ. ચલકતી બામદાદને, નુરમંદ રોશનીને, અશોઇના સરદાર અશો હોરમજદને, બેહમન, અરદીબેહશ્ત, શેહરેવર અને અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદને, અશો સરોશ, રશ્ને રાસ્ત, અને આસ્તાદ ઇજદને પવિત્ર ઉશહેન ગેહના વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

ખુર્શેદ નીઆએશ.

ક્ષ્નઑથ અહુરહે મજદાઓ. અષॅમ વॉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન. સ્તાએમ જબાએમ દાદાર અહુરમજદ, રયોમંદ, ખરેહમંદ, હરૂવેસ્પ આગાહ કરૂદગાર, ખુદાવંદાંન, ખુદાવંદે પાદેશાહ, બરૂ હમા પાદશાહાંન, નગાહદારે ખાલેકે મખ્લુક, અલરજક રોજી દહેન્દે, કાદેર ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે બક્ષાયેશગરે મેહરૂબાંન. ત્વાનાં ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરૂવરૂદેગાર, આદેલ પાદશાહીએ તો બેજવાલ બાશદ. અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ગુરૂજ ખરહે અવજાયાત. ખુરૂશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ અસ્પ બેરસાદ. એજ હમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ. એજ હરૂવસ્તીન દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરેશ્ત, મેમ ૫ ગેથી મનોદ, ઉએમ

હુખ્ત ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ શુન શુદ અૅસ્તેદ. અૅજાન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની ઑઓ અવાક્ષ પશેમાંન, પસે ગવશની ૫ પતિત હોમ.

નૅમસ્ તે અહુરમજદ, (ત્રણ વાર) થીશચિત પરો અન્યાઇશ દામાંન. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા, વીસ્પે હૂવૅર હુજઑષાઑ, અએતત જહાત અહુરૅમ મજદાંમ, અએતત અમૅષે સ્પેન્તે, અએતત અષઑનાંમ ફ્રવષિશ, અએતત વયાંમ દરૅધોખધાતૅમ, ક્ષનઑથ અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવરૂશતાંમ હ્યત વસ્ના ફૅરષોતૅમમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા, હુખ્તોઇબ્યસ્ચા, હ્વરશ્તોઇબ્યસ્ચા; માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્દ્વોઇબ્યસ્ચા વરશત્વોઇબ્યસ્ચ. અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા, હુખ્તાચા હ્વર્શતાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશમતાચા, દુઝ્ઝૂખ્તાચા દુઝ્વર્શતાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમેષાસ્પેન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા, ફ્રૅરા મનહ્હા ફ્રૅરા વચઙ્હા ફ્રૅરા શ્યઓથના, ફ્રૅરા અઙ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખખ્યાઓ ઉશતનૅમ; સ્તઓમી અષેમ. અષેમ વોહૂ ૧).

નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, (ત્રણ વાર) નૅમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતેએ, નૅમો હ્વરક્ષએતાઇ અઉર્વત્ અસ્પાઇ,

નૅમો આખ્યેો હ્વાઇથ્રાખ્યેો, યાઍો અહુરહે મજ્દાઍો. નૅમો ગેઉશ નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવસેએ, નૅમ વીસ્પયાઍો અષઑનો સ્તાઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૅાહૂ ઉખ્ષ્યા મનન્હા ક્ષથ્રા અષાચા ઉરતા તનૂમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅાહૂ ૩)

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઑચાઍો બરૅજિશ્તૅમ બરૅજિમનાંમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅાહૂ).

(ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વઍસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅાહૂ ૩).

હ્વરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ વાઉરૂ ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇ દે, અર્શ્-વચઙ્હૅમ વ્યાખ્નૅમ હજઙ્ર-ગઓષૅમ્ હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ સૂરૅમ અપ્નફ્નૅમ, જધાઉરૂવાઑઙ્હૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ્ દઙ્હુપઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ ક્રૂદથત્ અહુરો મજ્દાઓ, ખરૅનઙ્-ઉહસ્તૅમમ્ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ, તત્નો જમ્યાત્ અવંઙ્હે, મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. હ્વરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્—અસ્પૅમ યજમઇદે.

☞ તિશ્ત્રીમ દ્રૂવો ચશ્મનૅમ યજમઇદે. (ત્રણ વાર) ☞ તિશ્ત્રીમ યજ-

મઇદે. તિશત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશત્રયો રએવંઆ ખરેનઙુઉહાંઆ યજમઇદે, વનન્તૅમ સ્તારૅમ મેજદધાતૅમ યજમઇદે. તિશત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનઙુઉ-હુન્તૅમ યજમઇદે. થ્વાષૅમ ખ્વધાતૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ અકરનૅમ યજમઇદે. જરૂવાનૅમ દરૅઘો ખ્વધાતૅમ યજમઇદે. વાતૅમ સ્પેન્તૅમ હુધાઓઙહૅમ યજમઇદે. રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અ-ષઓનીમ યજમઇદે. દએનાંમ વઙુહીમ માજદયસ્નીમ યજમઇદે. પથાંમ ખાસ્તા ઇતીમ યજમઇદે. જરૅનુમન્તૅમ સૂરેમ યજમઇદે. સઓકન્તૅમ ગઇરીમ મજદ-ધાતૅમ યજમઇદે. વીસ્પેમચ અષવનૅમ મઇન્યઓમ યજતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે.

હુઓમ ઉરૂવાનૅમ યજમઇદે. હવાંમ ક્રવષીમ યજમઇદે. જસ્મે અવંઙ્હે મજદ અષાઉનાંમ વઙ્ઉહિશ સૂરાઓ સ્પેન્‌તાઓ ક્રવષયો યજમઇદે. હ્વરૅક્ષએતૅમ અમેષૅમ રએમ અઉરૂવત્‌-અસ્પૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ; વીદએવો, અહુર-ત્કએષો. (હાવન રપિથવ-કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી), ક્રસસ્તયએચ હ્વરૅક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉરૂવત-અસ્પહે, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહમાઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ક્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરૂયો જઓતા ક્રા-મે બ્રૂતે, અથા રતુસ અષાતચિત હચ, ક્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

હ્વરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત
અસ્પૅમ યજમઇદે. આઅત યત હ્વર-
રઍાક્ષનૅ તાપયેઇતિ, આઅત યત હ્વરૅ-
રઍાચો તાપયેઇતિ, હિશતૅન્તિ મઇન્ય-
વાઓંહો યજતાઓંહો, સતૅમ્ચ હજ-
ઙ્રૅમચ. તત ખ્વરૅનો હામબારયેઇન્તિ,
તત ખ્વરૅનો નીપારયેઇન્તિ, તત ખ્વરૅનો
બખ્શૅન્તી, ઝામ પઇતી અહુરધાતાંમ.
ફ્રાધતીચ અપહે ગએથાઓ, ફ્રાધતિચ
અપહે તનુયે. ફ્રાધતિચ હ્વરૅ, યત અમૅષૅમ
રએમ અઉરૂવત અસ્પૅમ.

આઅત યત હ્વરૅ ઉજ્જુક્ષ્યેઇતિ, બવત
ઝામ અહુર ધાતાંમ યઓજદાથ્રૅમ,
આપૅમ તચિન્તાંમ યઓજદાથ્રૅમ, આ-
પૅમ ખયનાંમ યઓજદાથ્રૅમ, આપૅમ

જરયનાંમ્ યઓંજદાથ્રૅમ, આપૅમ અરૂ-
મએશતાંમ્ યઓંજદાથ્રૅમ, બ્વત્ દાંમ
અષવ યઓંજદાથ્રૅમ, યાઓ હૅન્તિ
સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ.

યેઇધી-જિ હ્વૅરૅ નોઇત્ ઉગ્જુક્ષ્યેઇતિ, અધ દએવ વીસ્પાઓ મૅરૅન્ચિન્તિ યાઓ હૅન્તિ હ્પ્તો-કર્શ્વોહ્વ, નવ-ચીશ મઇન્યવ યજત, અઙ્‌હુવ અસ્તવઇતિ પઇતિ-દ્રાંમ, નોઇત્ પઇતિશતાંમ વિધેન્તિ.

યો યજઇતે હ્વૅરૅ, યત અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્ અસ્પૅમ. પઇતિશતાતેએ તૅમ-ઙ્‌હાંમ, પઇતિશતાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ્ દએવનાંમ, પઇતિશતાતેએ તાયુનાંમચ હજસનાંમચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમચ પઇરિકનાંમચ, પઇતિશતાતેએ ઇથ્યે-

જઝ્હો મરૅથઆનહે. યજઇતે અહુરૅમ મઝ્દાંમ, યજઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજઇતે હુઆંમ ઉરૂવાનૅમ, ક્ષનાવયેઇતી વીસ્પે મઇન્યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હ્વૅર, યંત અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ.

યજાઇ મીથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઆયઆઇતીમ, હજઙ્રગઆષૅમ બએવરૅ ચઙ્મનૅમ. યજાઇ વજરૅમ હુનિવીખ્તૅમ, કમૅરઘે પઇતિ દએવનાંમ, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઆ યઆઇતોઇશ. યજાઇ હખ્ઙ્મૅમચ, યત અસ્તિ હખ્ઙ્મનાંમ, વહિશ્તૅમ અન્તરૅ માઆઙ્હૅમચ હ્વૅરચ.

અહે રય ખરૅનઙ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, હ્વૅરક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ, જઆથ્રાબ્યો,

હુરક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ્ યજમઇદે. હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો દઙ્હુઙ્હુ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્જ્ઞિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજદ ખોદાએ અવજાૂની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હુમા સરૂદગાં, હુમઆયરાતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંનો નેકી રસાંનાદ્ એદુન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ

આફ્રીનામીં, હ્વૅરક્ષએતહે અમૅષાહે રએ-
વહે અઉરૂવત્-અસ્પહે. અષૅમ વૉહૂ ૩.
અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાબ્યો
જઑથ્રાબ્યો, સ્રએશતાબ્યો જઑથ્રા-
બ્યો, દહ્મો-પઇરિ-અઙ્હુરૂશતાબ્યો જ-
ઑથ્રાબ્યો. અષૅમ વૉહૂ ૧). અહ્માઇ
રએશ્ચ - હ્વજઙ્રૅમ--જસ મે અવઙ્હે
મજ્દ,--કૅરૂરે મોજ્દ. અષૅમ વૉહૂ ૧)
રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ
પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન દામાન. ક્ષનઑથ્ર અહુ-
રહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અઙ્રહે
મઇન્યેઉશ, હ્વઇથ્યા વરૂશતાંમ હ્યત
વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ,
અષૅમ વૉહૂ ૧)

શુરૂજ ખરહે અવજાંયાદ્દ. ખુરૂશેદ્દ-અમર્ગ્, રયોમંદ્દ અઉરૂવત્ અસ્પ એર-સાદ્દ. અમાવન્દ્દ પીરોજગરૂ, અમાવંદી પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાક્રીન્ગાનો બાદ્દ, હફ્ત કેશ્વર જમીન્ એદુન્ બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અશેંમ વોહૂ ૧)

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશત્રી. નેંમસ્-તે અષાઉમ સેંવિશતે, અરેંદ્દવી સુરે અનાહિતે. અષઑને અશેંમ વોહૂ ૧). નેંમો ઉર્વદારે વડ્ઉહી મજદધાતે અષઑને. અશેંમ વોહૂ ૧). હ્વૅરેંક્ષએતેંમ અમેંશેંમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પેંમ યજ-

મધ્દે. અષૅમ વૉહૂ ૧). ખુરશેદ્ અમગ્રૂં રયોમંદ્ અઉર્વત્ અસ્પ બેરસાદ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(ખુરશેદ નીઆએશનો સાર.)

બીજી સઘળી પેદાયશોની આગમજ એ હોરમજદ તુંને ત્રણ મરતબે અમો નમીએ છીએ. અમર વરધી કરનાર ખોરશેદ ઇજદ અમારી મદદે પોંહચો. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામને અમે પકડી રાખીએ. અને જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમો છોડી દઇએ. ચલકાતમંદ અને નુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ, જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ અપવીત્રાઇ અને ગલીચીનો નાશ થાયછે. પાણી, જમીન અને ઝાડપાંનો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધેછે અને પવિત્ર થાયછે. જો સુરજ નહી ઉગે તો આએ દુન્યામાં કોઇબી જાનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સઘળે ઠેકાંણે અંધારૂં પથરાઇને આબાદીનો નાશ થાય. જે કોઇ ખોરશેદની ખુબી પીછાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા દાદાર હોરમજદને પીછાંનવા અને તેની આરાધના કરવા બરાબર છે.

મેહેર્ નીઆએશ.

૫ નાંમે યજદાંન્ હોરમજ્દ ખોદાએ અવજુની, ગરૂજ ખરહે અવજાયાત. મેહેર ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ખેરસાદ. અઁજ હમા ગુનાહ પતિત પશેમાન્ઓમ. અઁજ હરૂવસ્તીન દુશમત દુજુખ્ત દુજવરેશ્ત, મઁન્ ૫ ગેથી મનીદ, ઉઐમ ગુફ્ત ઉઐમ કર્દ ઉઐમ જસ્ત, ઉઐમ બુન્ બુદ અઁસ્તેદ. અઁજાંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન્, ૫સે ગવશની ૫ પતિત્ હોમ.

નઁમસ-તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર) થ્રીશ્યિત પરો અન્યાઇશ દામાંન. નઁમો વે અઁમષા સ્પઁન્તા, વીસ્પે હૂર

હુજઑષાઑ, અએતત જહાત અહુરેમ મજદાંમ, અએતત અમેષે સ્પેન્તે, અએનત અષઑનાંમ ફ્રવષિશ, અએતત વયાંમ દરેઘોખધાતેમ, ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ, હુઇથ્યાવરૂશતાંમ હાત વસ્ના ફેરષોતેનેમ. સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા, હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા, હ્વરૂશ્તોઇબ્યસ્ચા; માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્દ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્ત્વોઇબ્યસ્ચ. અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા, હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશમતાચા, દુજૂખ્તાચા દુજ્વરૂશ્તાચા. ફેરા વે રાહી અમેષાસ્પેન્તા, યસ્નેમચા વહ્મેમચા, ફેરા મનઙ્હા ફેરા વચઙ્હા ફેરા શ્યઑથના, ફેરા

અઙ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખખ્યાઓ ઉશતનૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, (ત્રણ વાર) નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નૅમો હ્વૂરૅક્ષએતાઇ અઉર્વત્ અસ્પાઇ, નૅમો આબ્યો દાઇથ્યાબ્યો, યાઑ અહુરહે મજ્દાઓ. નૅમો ગેઉશ નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ, નૅમ વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તૉઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાં-ઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્ષ્યા મનઙ્હા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

(રૂપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રચ્ઑચાઑ બરૅજિશ્તૅમ્ બરૅજિમનાંમ્ (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૅાહુ ૩).

(ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યુ ઉરૂવએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૅાહુ ૩).

મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ ગચ્ઑયચ્ઑઇતીમ્ યજ-મઇદે, અર્શ-વચઙ્હૅમ્ વ્યાખ્નૅમ્ હજ-ઙ્ર ગચ્ઑષૅમ્ હુતાશતૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મ નૅમ્, બૅરૅઝન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્ અખ્ફ્નૅમ્, જધાઉરૂવાઑઙ્હૅમ્. મિથ્રૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્--દઙ્હુ-પઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ ક્રદથત્ અહુરો મજ્દાઑ, ખ્રૅનઙ્હસ્તૅમૅમ્ મઇન્યવ-નાંમ્ યજતનાંમ્, તત્નો જમ્યાત્ અવઙ્હે, મિથ્ર અહુર બૅરૅઝન્ત. ૧મિથ્રૅમ્

વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ દ્રૂવો ચ૰મનૅમ યજમઇદે. (ત્રણ વાર) તિશ્ત્રીમ યજમઇદે. તિશ્ત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશ્ત્રયો રએવાઓ ખરૅનઙ્ઉહાંઓ યજમઇદે, વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજદધાતૅમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનઙ્ઉહન્તૅમ યજમઇદે. થ્વાર્ષૅમ ખ્વધાતૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ અકરનૅમ યજમઇદે. જરૂવાનૅમ દરૅઘો ખ્વધાતૅમ યજમઇદે. વાતૅમ સ્પૅન્તૅમ હુધાઓઙ્હૅમ યજમઇદે. રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ વઙ્ઉહીમ માજદયસ્નીમ યજમઇદે. પથાંમ ખ્વાસ્તાઇતીમ યજમઇદે. જરૅનુમન્તૅમ સૂરેમ યજમઇદે. સઑકન્તૅમ ગઇરીમ મજદ-

ધાતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ મઇંન્યઑમ યજતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે. હુઓમ્ ઉરૂવાનૅમ યજમઇદે. હુવાંમ ફ્રવષીમ યજમઇદે. જસ મે અવંઙ્હે મજદ, અષાઉનાંમ વઙ્ઉહીશ સુરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે.

અષૅમ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશત્રિશ, વીદએવો, અહુર-ત્કએષો; (જે ગેહ હોય તે પઢવી) મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, હજઙ્ર ગઓષહે, બએવરૅ-ચષ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા

ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વિદ્વાઓ મ્રઓતૂ. મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ્ વચઙ્હેમ્ વ્યાખ્નેમ્, હજંઙ્ર ગઓષેમ્ હુતાશ્તેમ્, બએવરે-ચષ્મનેમ્ બેરેજન્તેમ્, પેરેથુ-વએધયનેમ્, સૂરેમ અખ્ફ્નેમ્, જઘાઉરૂવાઓઙ્હેમ્.

મિથ્રેમ્ અઇવિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રેમ્ અન્તરે-દિખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ્ આ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ્ ઉપઇર-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ્ અધઇર-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ્ પઇર-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ્-અઙ્રાપ દખ્યૂમ્ યજમઇદે.

મિથ્ર અહુર બેરેજન્ત અઇથ્યેજંઙ્હ અષવન યજમઇદે. સ્ત્રેઉશ્ચ માઓઙ-

હુમૂચ હ્વૅરૅચ. ઉર્વરાઓ પઇતિ બરૅસ્મ ન્યાઓ, મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યૂનાંમ દઙ્હુપઇતીમ યજમઇદે. અહે રય ખરૅનઙ્હચ તૅમ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન, મિથ્રમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓ-થ્રાબ્યો મિથ્રમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. રામષયનૅમ્ હ્વષયનેમ્ અઇર્-યાબ્યો દઙ્હુબ્યો.

આચનો જમ્યાત્ અવઙ્હે, આચનો જમ્યાત્ રવઙ્હે, આચનો જમ્યાત્ રફ્નઙ્હે, આચનો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચનો જમ્યાત્ બએષજ઼્યાઇ, આચનો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ. આચનો જમ્યાત્ હુવઙ્હાઇ, આચનો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ. ઉગ્રો અઇવિથૂરો, યસ્ન્યો વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ--દ્રુખ્તો, વીસ્પમાઇ અઙ્હેઉ

અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑ
ઇતિશ.

તૅમ અમવન્તૅમ, યજતૅમ સુરૅમ, દામોહુ સૅવિશ્તૅમ, મિથ્રેમ યજાઇ જઑ થ્રાબ્યો. તૅમ પઇરિજસાઇ, વન્તચ નૅમઙ્હુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑ-થ્રાબ્યો, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો દઙ્હુઙ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑ-થ્નચ, જઑથ્રબ્યસ્ચ, અર્શુખ્ધએઇબ્ય-સ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇયો (૨).

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં હુમા સરૂદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની, નેકી રસાંનાદ્ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ, અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વોઉરૂ--ગઓયઓઇતોઇશ, હજડ્ર—ગઓશહે બએવરે--ચશ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે. અષેમ વોહૂ (૧). અહમાઇ રએશ્ચ-હજડ્રેમ-જસ મે અવડ્હે મજદ-કેરૂફેહ્ મોજદ. અષેમ વોહૂ ૫).

રોજ નેક્નાંમ, રોજ પાક્નાંમ, રોજ પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષ્નઑાથ્ર અહૂરહે
મજદાઑા, તરોઇદીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ.
હઇશ્યાવર્શતાંમ્ હ્યત્ વસ્નાક્ષ્યોતૅમ.
સ્તઑામિ અષૅમ, અષૅમ વૅાહૂ ૧)
ગુર્જે ખ્ષરહે અવજાયાત્. મેહર ફ્રાગયોદ
દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજ-
ગર, અમાવંદો પીરોજગરી દાદ દીને
વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવા-
ફ્રીન્ગાની બાદ. ફ્રત્ કેશ્વર જમીન્
એદુન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન,
મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો
આવાયદ શુદન્. અષૅમ વૅાહૂ ૧). (દખણ
દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં
દીને માંજદયસ્ની દાદે જરથુશતી. નૅમસ્
તે અષાઉમ્ સૅવિશતે અરૅદવી સૂરે

અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ ૧). નૅમૉ ઉર્વઇરે વઙ્ઉહિ મજદધાતે અષઑને. અષૅમ વૉહૂ ૧). મિથ્રૅમ વાઉરૂ ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ ૧). મેહર્ ફ્રાગયોદ્ દાવરૅ રાસ્ત્ બેરસાદ્ અષૅમ વૉહૂ ૧).

(મેહર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આબાદી પાંથરનાર તથા વાજબી ઇનસાફ કરનાર મેહર ઇજદ અમારી મદદે પોંહચો. તમામ દેશોનો દેશ પતી મેહર ઇજદ જે સાચા શખુન બોલનાર, મીજલસમાં આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષણ શકિતવાળો, બુલંદ દરજાનો, જાગરૂત અને બહાદુર છે તેને અમો વખાણીએ છીએ. અમારી તંદરોસ્તીને માટે, અમારી આબાદીને માટે, અમારી મદદને માટે તથા અમારી અને અમારાં કુટુંબોની વરૂધીને માટે મેહર ઇજદની રોશની દુન્યાના સઘળા ભાગોમાં પંથરાઇ રહો.

દોઆ વીસ્પ હુમત.

☞ વીસ્પ હુમત વીસ્પ હુખ્ત વીસ્પ હ્વર્શ્ત, બઑઘો-વર્શ્ત. વીસ્પ દુશ્મત વીસ્પ દુઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત, નોઇત બઑઘો-વર્શ્ત. વીસ્પ હુમત વીસ્પ હુખ્ત વીસ્પ હ્વર્શ્ત, વહિશ્તૅમ અંઙ્હુઇમ્ અશએત. વીસ્પ દુશ્મત વીસ્પ દુઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અંઙ્હુઇમ અશએત. વીસ્પનામચ હુમત નાંમ્ હૂખ્તનાંમ હ્વર્શ્તનાંમ, વહિશ્ત અંઙ્હુઇ; આઅત્ હચચિથ્રૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧). ☞ (ત્રણ વાર પઢવું)

(દોઆ વીસ્પ હુમતનો સાર.)

બુધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે, પણ બુદ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા

વચન અને સાચાં કામો માણસોને બેહશત તરફ લઇ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો તેઓને દોજખ તરફ ઘસડી જાય છે.

દોઆ નામ્ સેતાયશ્નને.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરેહે મજ્દાઓ. અશેમ્ વોહૂ ૧). બનામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશ્ગરે મેહરૂબાન્. નામ સેતાયશ્નને ઓએ અહુરમજ્દ, હમા બુદ્ ઓ હમા હસ્ત્ ઓ હમા બેદ્. નામે યજદે સ્પેના મીનો. અન્દરૂઅચ્ મીનોયાંન્ મીનો. અજશ્ ખુદ્--અશ્-યક્ નામ્ અહુરમજ્દ અચ. ખોદાએ મહેસ્ત્, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદરૂ, ઓ પરૂવરૂતારૂ ઓ પાના ઓ ખાવર, ઓ કૅરૂફેહગરૂ ઓ અવક્ષીદારૂ, અવીજેહ વેહ-દાદસ્તાંની ઓ હમાજોરૂ.

સેપાસ્ ઓએ વજોગે હુસત્યાંન્, કે આફ્રીદ અવર્નાદ્, ઓ૫-ખેશ અન્ગાંમ બતી જોર્ ઓ દાનાઇ, અવર્તર શશ અમશાસ્પન્દાંન્, અવદ વેશ યજદાંન્, રોશન્ બહેશત્ ગરોથ્માન્, ઓ ગેર્દે આસ્માન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે બાંમી, ઓ સતરે વશ-તોખ્મ, ઓ બાદ ઓ અન્દર્-વાએ, ઓ આવ્ ઓ આતશ, ઓ જમીન્ ઓ ઉર્વર્, ઓ ગોસ્પન્દ ઓ અયોખ્સસ્ત ઓ મર્દુમ.

યજશને ઓ ન્યાયશને, અઁજ ઓએ ખોદાએ કેર્ફેગર્, કે મેહ કદ્ અઁજ હર ગેતીહા દહેશનાન્, મરદુમ પ ગોબાએશ, માદાંન્ દાદ ઓ શેહયારીએ હુન્ગાંમ, રાઈનીદારીએ દામાંન્, પરખ્મ અંગીજશને પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ્ અશ ખાવરૂ, કેશ ક્રેસ્તીહ ૫ જરથુશત સ્પેંત-માંન્ અશો ફરોહર, અશાતશ્એ ઓઇ દામાંન્, દીન્દાનેશ્તે વરોએશ્તે, આસ્ન ખ઼ેરદી, ગોશો સ્રૂત-ખ઼ેરદી. દાનાઇ ઓ રાઇનીદારીએ વીસ્પ હસ્તાંન્, ઓ બૂદાંન્ ઓ બેદાંન્, ફ્રહન્ગાન્ ફ્રહન્ગ માથ્રસ્પેંન્ત, કુ બેદ્ રવાન્ હુ-પૂલ્, ઓ બુખ઼્તારી ઍજ દુજખ઼્, વદારૂ દારૂ, ઓએ આંને પહેલૂમ અખોઆંન્, અશોઆન રોશન્ હૅન્દ્, હુબોઇ હમા-નેકી.

૫ ફ્રમાને તો ખાવરૂ, ૫ ફ્રમાને તો ખાવરૂ, ૫ ફ્રમાને તો ખાવરૂ; પદીરમ ઓ મીનમ્ ઓ ગોયમ્, ઓ વરૂજમ દીને વેહ્ અવીજેહ, આસ્તવાન્ હોમ

પ હુરૂ કૅરૂફૅ, અવાક્ષ્ ઍજ્ઞ વીસ્પ બજો, અર્વાજે હારમ્ ખુદશ્ આસ્નીહૅં કુનશ્ને, પરૂહુંજશ્ને ઓ પાક્, શશ્ જોરાંને જાન, મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, ઓ વીરૂ ઓ હોશ્ ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો કૅરૂફૅગરૂ તવાનમ્ કર્દ્, આંને તો પરસ્તશ્નૅ, પ વેહ—મનશ્નૅ વેહ ગવશ્નૅ વેહ વર્જશ્નૅ, વશાએમ રાહે રોશન્, કે ઓમ્ નરસદ ગેરાન્ પાદફહ દોજખ, વદીરમ પચેશાંદર્ગ. ઓ રસમ આને બેહેશતે પૂર્—બોઆએ, હુરૂવસ્પ-પેસોદ ઓ હમાખારી.

સેતાયશ્નૅ ઓએ અવ્રક્ષીદાર્ ખોદાએ, કુકાંમે કૅરૂફૅ, પાદ દહેશ્નૅ કુનન્દ, ક્રમાંન રાઇનીદારાંન, અવદૂમ બૂજેહ દરૂવન્દાંન

અચ્ ઍજ દોજખ્, ઓ અવીજ્હા વીનારેહ્ વીરુપ. ☞ સેતાયશનૅએ દાદાર્ અહુરમજ્દ, હરૂવસ્પ આગાહ્, ઓ તવાના ઓ તવન્ગર્. હફ્ત અમૅશાસ્પન્દ, ઓ બૅહરામ યજદે પીરોજગર્, દુશમન્ જદાર્, અમ હુતાશતૅ બેરસાદ્. અષૅમ વૅાહૂ ૧. ☜ (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કર નાર, બુલંદદરજાનો, ઈનસાફી, સર્વ શકિતવાંન, ગેબી આમાં ગેબી, સર્વજ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ કરનાર છે તેની હું સ્તુતી કરૂં છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હુવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અકલ આપીને સઉથી ચઢતે દરજ્જેનું બનાવ્યું છે. તેણેજ પેગંબર જરથોસ્તને દીન આપી આએ દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બદ હવસોને

દાબી સવાબના કામો હું કરૂં જેથી કરીને મારા મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરૂં અને બુલંદ બેહશતનું ઉતમ સુખ મેલવું, દાદાર હોરમજદ, સાતે અમશાસ્પંદ અને ફતેહમંદ બેહરામ ઈજદ મારી મદદે પોંહચો.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર્.

અઁજ હમા ગુનાહ પ પતિત્ પશેમાંન્ઓમ. અષ઼ેમ વોહૂ ૧).

☞ નૅમો આઓઙ્હાંમ્ અસઙ્હાંમચ ષોઇથ્ર નાંમ્ચ, ગઓયઓઇતિનાંમ્ચ, મએથનનાંમ્ચ અવો-ખરૅનનાંમ્ચ, અપાંમ્ચ જ઼માંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ, અઙ્હાઓસ્ચ જ઼મો, અવઙ્હેચ અષ્નો, વાતહેચ અષઓનો, સ્ત્રાંમ્ માઓઙ્હો હુરે, અનઘ્રનાંમ્ રઓચઙ્હાંમ્ ક્ષ્વધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ, સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ

હામનાંમ્ અષઑનાંમ, અષઑનિ-નાંમચ અષહે રથ્વાંમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). (ચારે દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજીરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે અકેકીવાર ફરીને પઢવું.) **અહમાઇ રએશચ, હુજઙ્રેમ, જસમે અવઙ્હે મજદ, કૅરૂકે મોજદ. અષૅમ વૉહૂ ૧).**

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જગાઓ શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાંનો, પાંણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન પવન, તારા, ચંદ્ર અને સુરજ એ બધાઓને નેમાજ હોજો. સ્પેનામીનોને લગતી તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીઓને નમસ્કાર હોજો.

માહ બખ્તાર્ નીઆએશ્.

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ. માહ બખતાર માહ યજદ બેરસાદ.

અૅજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અૅજ હવૅસ્તીન્ દુશમત દુજૂખત દુજવરૅશ્ત, મૅમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફ્ત ઉઇમ કર્દ ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન્ બૂદ એસ્તેદ; અૅજ આંન્ ગુનાહ મનશ્નીં ગવશ્નીં કુનશ્ની, તના રવાંની ગેતી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ

☞ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ

મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ; નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્‌હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્ત-એઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્‌હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે. નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએ-ઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્‌હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરો-ઇદીતે અંઙ્‌રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્-શતાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ

વીહ્અેવો અહુર—ઙ્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ. માઁઆઙ્હહે ગઁઆચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઁઆ, ગેઉશ્ચ પૅાઉરૂ-સરેધયાઁઆ, ક્ષ્નઆથ્ર યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઁઆથ્રાઇચ, ક્રસસ્ત યએચ, યથા અહૂ વઇરૂયો જઁઆતા ક્રામે શ્રતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ, ક્રા અષવ વીહ્વાઁઆ શ્રઁઆત્.

નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમેષ-એઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો માઁઆઙ્-હાઇ ગઁઆચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

કત્ માઁઆ ઉક્ષયેઇતિ, કત્ માઁઆ નૅરફ્સઇતિ, પન્ચ-દસ માઁઆ ઉક્ષયેઇતિ, પન્ચ-દસ માઁઆ નૅરફ્સઇતિ. યાઁઆ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઁઆ નૅરફ્સાંસ્તાતો, તાઁઆ

નૅરૅહ્સાંસ્તાતો, યાઑા હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ ચિંત.

કે યા માઑા ઉક્ષયેઇતિ નૅરૅહ્સઇતિ થ્વત્.

માઑાઙ્હુમ્ ગઑાચિથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. તત્ માઑાઙ્હૅમ પઇતિ-વએનૅમ, તત્ માઑાઙ્હુમ પઇતિ-વીસૅમ, રઑાક્ષ્નૅમ માઑાઙ્હૅમ અઇવિ-વએનૅમ, રઑાક્ષ્નૅમ માઑાઙ્હુમ અઇવિ-વીસૅમ, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઑા-સ્પૅન્ત, ખરૅનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તૅન્તી અમેષાઑા સ્પૅન્ત, ખરૅનો બક્ષૅન્તી જામ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ યત્ માઑાઙ્હહે રઑાક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, મિશ્તિ ઉર્વરનાંમ જઇરિ-

ગઑનનાંમ, જરમએમ પઇતી જેમાત ઉજુક્ષયેઇતિ. અન્તરે-માઑઙ્હાઑસચ, પૅરેનો-માઑઙ્હાઑસચ, વીષ્પતથાઓ-સચ. અન્તરૅ માઑઙ્હૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, પૅરેનો-માઑઙ્-હૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, વીષ્પતથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઇ માઑઙ્હૅમ ગઑચિથ્રૅમ, બઘૅમ રએવન્તૅમ, ખરેનઙ્હન્તૅમ, અ-ફ્નઙ્હન્તૅમ, તફ્નઙ્હન્તૅમ, વરેચઙ્હ-ન્તૅમ, ક્ષતાવન્તૅમ, ઇશતવન્તૅમ, યઓ-ક્ષ્તિવન્તૅમ, સઑકવન્તૅમ, જઇરિમ્યા-વન્તૅમ, વૅાહ્વાવન્તૅમ, બઘેમ બએષ-જૅમ.

અહે રય ખરેનઙ્હચ, તૅમ યજાઇ

સુરૂન્વત યસ્ન, માઑઙ્હુમ ગઑચિથ્રૅમ-જઑથ્રાબ્યો, માઑઙ્હુમ ગઑચિથ્રૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

હુઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દઙ્હુઙ્હુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજ્દ ખોદાએ અવજુની મરૂઉમ, મરદુમ સરૂદગાં, હમા સરૂદગાં, હમ બા યશને વહાં, ઉઓમ વહેહીને માજદયસ્નાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્દ એદુન બાદ્દ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જ-વરેચ આફ્રીનામિ, માઑઙ્હહે ગઑ-ચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવોદાતયાઑ, ગેઉ-શ્ચ પૅાઉરૂ-સરૅધયાઓ. અષૅમ વૅાહૂ ૩).

દસ્ત અમૅમ્ વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ચ, દસ્ત ગેઉશ ખાથ્રોનહીમ્, દસ્ત નરાંમ્ પઉરૅ ત્તાતૅમ્, સ્તાહ્યનાંમ્ વ્યાખનનાંમ્, વનતાંમ્ અવનૅમનનાંમ્, હથ્ર-ત્નતાંમ્ હમૅરૅથે, હથ્રવનતાંમ્ દુશમઇન્યુશ, સ્તેરપતાંમ્ ચિથ્ર અવંઙ્હાંમ્.

યજત પૅાઉરૂ-ખરેનઙ્હ, યજત પૅાઉરૂ-બએષજ, ચિથ્રવો બુયારેશ મસાંનાઑ, ચિશ્ર વો જવનો સવો. ચિથ્રૅમ્ બોઘ્ત

ચુંર્જમચિત, ખરૅનો યર્જમનાઇ આપો હાયત. અશૅમ વૉહૂ ૧.

અહ્માઇ રએશ્ચ-હ્જઙ્રૅમ,-જસ મે અવઙ્હે મજ્દ-કૅરૂકે મોજદ.

રોજ નેક્નાંમ, રોજ પાક્નાંમ, રોજ પાક્ મુબારક્; (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન. ક્શનઑથ. અહુરહે મજ્દાઑ, નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિહીતાઇ નૅમો પઇતિ-હીતે. અશૅમ વૉહૂ ૧). ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ, માહ બખ્તાર માહ યજદ બેરસાદ, અમા-વંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી.

દાદ્ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન, આગાહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ, હફ્ત કેશવર્ જમીન્, અએદૂન્ બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન્, મન આનો આવાયદ શુદન્, મન આનો આવાયદ શુદન્. અષેંમ વૅાહૂ ૧.

☞ (દક્ષિણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્નીદાદે જરથુશ્તી. નૅમસ-તે અષાઉમ સૅવિસ્તે અરૂદ્વિસૂર અનાહિતે. અષઑાને અષૅમ વૅાહૂ ૧).

નૅમો ઉરૂવઇરે વઙુહિ મજદધાતે અષઑાને અષૅમ વૅાહૂ ૧).

માઑાઙ્હેમ ગઑાચિથ્રેમ અષવનૅમ અષહે રતુમ યજમઇદે. અષેમ વોહૂ ૧.

• માહ્ બખ્તાર્ માહ્ યજદ્ બેરસાદ્. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(માહ બખ્તાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર હોરમજદ, અમશાસ્પંદ અને માહાતાબને હું નમું છું. આ ખોદા તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે? અમશાસ્પંદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન ઉપર પાંથરી નાંખેછે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા ફુટેછે; માહ યજદ જે બક્ષેશ કરનાર, ખોરેહવાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપતી બક્ષનાર, કઉવત ધરાવનાર, ફાયદો કરનાર, લીલોતરી આપનાર, તંદરોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શક્તિ ધરાવનાર છે. તેને હું વખાણુ છુ.

અરદ્વીસૂર્ નીઆએશ્.

૫ નામે યજદાંન્, હોરમજદ ખોદાએ, અવજૂની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાત. આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ.

ઍજ હુમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્ ઓમ્. ઍજ હરૂવસ્તીન્ દુશમત્ દુઝૂખ્ત્ દુઝ્વરેશ્ત; મૅન્ પ ગેથી મનીદ્, ઉએમ્ ગુફ્ત્ ઉએમ્ કર્દ ઉએમ્ જસ્ત્, ઉએમ્ બુન્ બુદ એસ્તેદ. ઍજાન્ ગુનાહ્ મનશ્‌ની ગવશ્‌ની કુનશ્‌ની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્‌ની પ પતિત હોમ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શતાંમ્ હચત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમ્મ્. સ્તઑમી અશૅમ્. અશૅમ્ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ્ વંઙ્ઉહીનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્,

અરેંદુયાઓ આપો, અનાહિતયાઓ અષઓન્યાઓ; વીસ્પનાંમચ અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ, ક્ષનઓથ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વિદવાઓ મ્રઓતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧૦.

મ્રઓત અહુરે મજદાઓ, સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-તકએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અહ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અહ્ઉહે અસ્તવઇતે. આખ્રુ—ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓ-

નીમ, ગએથા-ક્રાથનાંમ અષઆનીમ; ક્ષએતો-ક્રાથનાંમ અષઆનીમ, દક્હુ-ક્રાથનાંમ અષઆનીમ.

યા વીસ્પનાંમ અરૂષનાંમ, ક્ષુદ્રાઓ યઓઝદધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ, જાથાઇ ગરેવાંન યઓઝદધાઇતિ. યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ, હુઝામીતો દધાઇતી. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ, દાઇતીમ રથ્વીમ પએમ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ દૂરાત્ ક્રસૂતાંમ, યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જેમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતી ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત હચ બરજહત, અવિ જરયો વઉરૂ-કષમ.

• યઑાજૅન્તિ વીસ્પે કરનો, જસ્યા વૅાઉરૂ કષયા આ, વીસ્પો મઇ્યો યઑાજઇતિ. યત્ હીશ અવિ ક્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ક્રજગરઇતિ, અરૂદ્વિ સૂર અનાહીત. યેઙ્હે હજઙ્રૅમ વઇરૂયનાંમ, હજઙ્રૅમ અપઘઝારનાંમ. કસ્ચીત્ચ અએષાંમ વઇરૂયનાંમ, કસચિત્ચ અએષાંમ અપ-ઘઝારનાંમ, ચથ્વરૅસતૅમ અયરે બરનાંમ, હ્વૂસ્પાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અઙ્હાઑાસચ મે અએવઙ્હાઑા, આપો અપઘઝારો વીજસાઇતિ, વીસ્પા ઇશ અવી કરૂષવાંન્ યાઇશ હપ્ત. અઙ્હા ઑાસચ મે અએવઙ્હાઑા, આપો હમથ અવ-બરઇતી, હાંમિનૅમચ જયનૅમચ. હામે આપો યઑાજહ્ઘાઇતિ, હા અરૂ-બ્નાંમ ક્ષુદ્રાઑા, હા ક્ષથ્રીનાંમ ગરૅવાંન્,

૯ા ક્ષથ્રિનાંમ પઐમ. યાંમ અઝૅમ યો અહુરો મજદાઑ, હુજવરેન ઉજ-બઓરે, ફ્રદથાઇ ન્માનહેચ, વીસસ્ચ જન્તેઉશચ દઙ્હેઉશચ.

યા અહ્માત્ સ્તઑત યસ્ન્ય સ્રાવયેનિ, અહુનૅમચ વઇરિમ સ્રાવયેની, અર્ષમચ વહિશ્તૅમ હુસ્રવાની, અપસચ વઙ્ઉહીશ યઑઝ્દથાની; હથ્ર અન ગાથ્ન્ય વચ, ઠરો—ન્માને અહુરહે મજદાઑ, જસત્ પઑઇર્યૅ. દથત્ અહ્માત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનઙ્હચ, તાંમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઑ હુયશ્તર. અરૂદ્વીમ સૂરાંમ

અનાહીતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૂદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમં અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો દઙ્હુઙ્હુ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો; મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા; યાઑઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં હમા સરૂદગાં, હમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન્ આદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ વહમૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામી, અપાંમ્ વઙ્હુહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરૅદુયાઑ આપો, અનાહિતયાઑ અષઑન્યાઑ; વીસ્પ-નાંમચ અપાંમ્ મજદધાતનાંમ, વીસ્પ-નાંમચ ઉર્વરનાંમ્ મજદધાતનાંમ. અષૅમ વૅાહૂ ૧) અહમાઇ રએશચ, હુજઙ્રૅમ, જસમે અવઙ્હે મજદ, કૅરૅફ્રે મોજદ. અષૅમ વૅાહૂ ૧)

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ પાક્ મુબારક્; (જે રોજ હોય તે તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ, હુઇથ્યા વરૂશતાંમ હ્યત્ વરના ક્ષેતૅમૅમ. સ્તઑામી અષૅમ, અષૅમ વૉહૂ ૧.

ગુરૂજ પ્સરહે અવજાયાદ. આવાં અરૂદ્વી સૂર બાંનુ બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગરૂ, અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ દીને વેહે માજદયસનાં, આગાહી રવાઇ ગવાક્રીન્ગાની બાદ, હફ્ત કેશ્વર જમીન એદુન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષૅમ વૉહૂ ૧.)

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસની દાદ જરથુશતી. નૅમસ્‌-તે અષાઉમ સૅવિશતે,

અરૂદ્વીસૂરે અનાહિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ ૧). નેમો ઉર્વદઇરે વઙૂઉહી મજદ-ધાતે અષઓને. અષેમ વોહૂ ૧). અરૂ દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષેમ વોહૂ ૧) આવાં અરૂદ્વી સૂરૂ બાંનુ બેરસાદ. અષેમ વોહૂ ૧

(આવાં અરૂદ્વીસૂર નીઆએશનો સાર.)

ઓ અરદ્વિસુર બાનુ તું મારી મદદે પોંહચ. જે પ્રમાણે દાદાર હોરમઝદે પેગામ્બર જરથોસ્તને કહયું હતું કે "ઓ સ્પીતમાન જરથોસ્ત મારી અરદ્વિસુર જે નિર્મળ, બોહોલી, વેહેતી, તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી દુર કરનાર, ઇજવા અને આરાધના કરવાને લાયક, જીંદગી અને દુનયાને આબાદ કરનારી, માલમિલકત વધારનારી અને દેશોને આબાદ કરનારી છે તેને તું વખાણ." તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણુ કરૂં છું. ઓ અરદ્વિસુર બાનુ તું સઘળા મરદોને જોર બક્ષે છે અને જનનારી માતાઓના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે

છે. તથા માતાઓને લાયક અને વખતસરનું દુધ આપે છે. આવી અરદવીસુરને હોરમજદે ઘેરની, મોહલાની, કરબાની અને દેશની આબાદીને માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરદ્વિસુરની વખાણ હું કરૂં અને તેણીની નઇયતે અષેમ તથા યથાના કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીઓને હું પાક કરૂં.

આતશ નીઆએશ.

(નમનું) ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ.

નેમ-સે તે આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષેમ વોહૂ (૧)

૫ નામે યજદાંન, હોરમજદ ખોદાએ, અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ.

(જો આતશ બેહરામ જઇને પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ બેહેરામ આદરૂ ફેરા.

(જો આતશ આદરાંન નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ આદરાંન આદરૂ ફરા.

(ઘેરના અથવા બીજા કોઇ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે

☞ આતશ દાદગાહ આદરૂ ફરા.

અઁજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાન-ઓમ, અઁજ હરૂવસ્તીન દુશ્મત, દુઝૂખ્ત દુઝ્વરેશ્ત, મેન પ ગેથી મનીદ, ઉઓમ ગુફ્ત ઉઓમ કર્દ ઉઓમ જસ્ત, ઉઓમ બુન બુદ અઁસ્તેદ; અઁજાન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ.

ઉસ્‌-મોઇ ઉજારૅંબ્વા અહુરા,
આરૂમઇતી તૅવાષીમ દસ્વા;
સ્પેનીશતા મઇન્યૂ મજદા,
વઙ્‌હુયા જવો-આદા;
અષા હુઝો એમવત્‌, વૉહૂ
મનઙ્‌હા ફ્રૅસરતૂમ.
રફ્રૅધ્રાઇ વૉઉરૂ-ચષાને, દોઇષી
મોઇ યાવે અબ્ઝીક્રા;
તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા, યા
વઙ્‌હેઉશ અષિશ મનઙ્‌હો;
ફ્રો સ્પૅન્તા આર્મઇતે, અષા
દએનાઓ ફ્રદક્ષયા.
અત્‌ રાતાંમ જરથુશ્ત્રો, તન્વસ-
ચીત્‌ ખ્પયાઓ ઉશતનૅમ
દદાઇતી, પઉર્વતાતેમ મનઙ્‌-
હસ્ચા વઙ્‌હેઉશ મજદાઇ;

બ્યઑથનહ્યા અષાઇ યાચા, ઉપધ-
પ્યાચા સ્રઑષૅમ ક્ષથ્રૅમ્યા.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. (નમવું)
નૅમસ્-તે આતર્શ્ મજદાઓ અહુરહે,
હુધાઓ મજિશ્ત યજત અષૅમ વૉહૂ ૩)

ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ,
વીદએવો, અહુર-ત્કએષો. (જે ગેહ હોય
તે પઢે). ફ્રસ્તુતયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, તવ
આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ. આથ્રો
અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ખરૅનઙ્હો
સવઙ્હો મજદધાતહે, અઇર્યનાંમ્ ખરૅનો
મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો
મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ

•

પુથ્ર, કવોઇશ હુઑાસ્રવંઙ્હે, વરોઇશ હુઑાસ્રવઙ્હે, અરનવન્તહે ગરોઇશ મજ઼્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનંઙ્હો મજ઼્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઑા પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજ઼્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનંઙ્હો મજ઼્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઑા પુથ્ર. આતર્શ સ્પૅન્ત રથએશતારં, યજત પૅાઉરૂ-ખરેનઙ્હ, યજત પૅાઉરૂ-બએષજ, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઑા પુથ્ર. મત્ વીસ્પએઇબ્યો આતૅરબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્રો નઇરૂયો-સઙ્હહે યજતહે. ક્ષનઑાથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષનઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑાતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑા મ્રઑાતૂ.

યસનૅમ્ચ વહ્મૅમચ, હુબૅરતીમ્ચ ઉશત-બૅરતીમચ, વન્તબૅરતીમચ આફ્રી-નામિ, તવ આતશ્ પુથ્ર અહુરહે મજ-દાઓ. યેસ્નયો અહિ વહ્મ્યો, યેસ્ન્યો બુયાઓ, વહ્મ્યો ન્માનાહુ મશ્યાકનામ. ઉશત બુયાત્ અહ્માઇ નઇરે, યસે થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરસ્મો-જસ્તો, ગઓ જસ્તો, હાવનો જસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાઇત્યો બઓઇધિ બુયાઓ, દાઇત્યો પિથ્વ બુયાઓ, દાઇત્યો ઉપસયેને બુયાઓ પૅરનાયુશ હરથ્રે બુયાઓ, દહ્માયુશ હરથ્રે બુયાઓ, આતશ પુથ્ર અહુરહે [illegible]

સઍાચે બુચે અહ્નય નમાને, મન-
સઁઍાચે બુયે અહ્નય નમાને, રઍાચહિ
બુયે અહ્નય નમાને, વક્ષથે બુયે અહ્નય
નમાને, દરૅવૅમચિત આઇપિ જરૂવાનૅમ,
ઉપ સૂરાંમ ક્રષા કૅરૅઇતીમ, હધ સૂર
યાઍા વંઙ્હુયાઍા ક્રષા કૅરૅતાઇત.

દાયાઍા મે આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજ-
દાઍા, આસુ ખાથ્રૅમ, આસુ થ્રાઇતીમ,
આસુ જીતીમ, પૅાઉરૂ ખાથ્રેમ, પાઉરૂ
થ્રાઇતીમ, પૅાઉરૂ જીતીમ, મસ્તીમ
સ્પાનો, ક્ષ્વિવ્રૅમ હિજવાંમ, ઉરૂને ઉષી
ખ્રતૂમ પસ્ચએત મસિત મજાઍાન્તૅમ,
અપઇરી આથ્રૅમ, નઇરૂયાંમ પસ્ચએત
હાંમવરૅતીમ.

ઍરૅથ્વો-જંગામ, અખ્ખ્ન્યાંમ,

શ્રિષુમ અસ્નાંમચ ક્ષફ્નાંમચ, આસીતો ગાતૂમ, જ્ધ્વાઉરૂમ, તુશ્રુષાંમ આસ્નામ ફ્રજન્તીમ, કર્ષો-રૂાજામ, વ્યાખનાંમ, હામ રઓઆધાંમ, વૌંપાંમ, આંજો-બુજીમ હુવીરાંમ, યામે ફ્રાધયાત, ન્માનંમચ, વીસંમચ, જન્તૂમચ, દખ્યૂમચ, દઙ્હુ સસ્તીમચ.

દાયાઓ મે આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, યા મે અઙ્હત અફ્રસાઓ-ઙ્હાઓ, નૂરંમ્ચ યવએચતાઇતે, વહીશ તંમ અહૂમ અષઓનાંમ, રઓચઙ્હંમ વીસ્પો-ખ્વાથ્રેમ, જજે-બુયે વંઙ્હાઉચ મીજ્દ, વઙ્હાઉચ સ્રવહી, ઉરૂનએચ દરેઘ હુવઙ્હે.

વીરૂપએઇઇબ્યો સસ્તીમ બરઇતિ, આતર્શ્ મજદ્હાઓ અહુરહે. યએઇબ્યો અએમ્ હામ્પચાઇતે, ક્ષાશ્નીમ્ચ સૂઇરી મ્ચ, વીરૂપએઇઇબ્યો હુચ ઇજયેઇતે, હુબૅરેતીમ્ચ, ઉશત-બૅરેતીમ્ચ, વન્ત-બૅરેતીમ્ચ રિપતમ.

વીરૂપનાંમ પર-ચરૅન્તાંમ, આતર્શ્ જસ્ત આહિઘય. ચીમ્ હુખ હુષે બરઇતી, ક્ચરૅથ્વાઓ અરૂમએષાઇધે. આતરૅમ્ સ્પેન્તૅમ યજમઇદે, તખ્મૅમ હન્તૅમ રથએશતારૅમ. આઅત્ યેજિ-ષે અએમ્ બરઇતિ, અએસ્મૅમ વા અષય બરેતૅમ, બરૅસ્મ વા અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, ઉર્વરાંમ્ વા હધાનએપતાંમ્, આહે પસ્ચએત ફ્રીનઇતિ, આતર્શ્ મજદ્હાઓ અહુરહે, ક્ષ્નૂતો અતિઅરતો હુઘધઙ્હુમ.

ઉપ-થ્વા હુક્ષોઇત્ ગેઉશ વાંથ્વ, ઉપ વીરનાંમ્ પોઉરૂ-તાસ. ઉપ-થ્વા વૅરૅજ-વત્ચ મનો, વૅરૅજવતિચ હુક્ષોઇત્ અઙ્ઉહ. ઉર્વાક્ષ્-અઙ્ઉહ ગયજિધએષ, તાઑ ક્ષપનો યાઑ જવાહુી. ઇમત્ આથ્રે આક્રિવનૅમ, યો અહ્માઇ અએ-સ્મૅમ્ બરઇતિ હિકૂશ, રઑચસ પઇરિ-શ્તીમ. અષહે બૅરૅજ યઑજદ્દાતાંમ.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજદ ખોદાએ અવજૂની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હુમા સરૂદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ્ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન્ બાદ.
(પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. આથ્રે અહુરહે મજદાઑ

પુથ્ર, તવ આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજ્દ-
દાઓ, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ
પુથ્ર, ખરૅનઙ્હો સવઙ્હો મજ્દધાતહે,
અઇર્યનાંમ ખરૅનો મજ્દધાતનાંમ.
કાવયેહેચ ખરૅનંઙ્હો મજ્દધાતહે,
આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, કવોઇશ
હુઓસ્રવઙ્હહે, વરોઇશ હુઓસ્રવઙ્હહે,
અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજ્દધાતહે, ચએચ
સ્તહે વરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ
ખરૅનઙ્હો મજ્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે
મજ્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ
મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો મજ્દ
ધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર.
આતર્શ્ સ્પૅન્ત રથએસ્તાર, યજત પોઉરૂ
ખરૅનઙ્હ, યજત પોઉરૂ-બએષજ. આથ્રો
અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. મત્ વીસ્પએ

દઇઅચો આતૅરૅઅચો, ક્ષથ્રો નફેઢ્રો નઇરૂચો સઙ્હુહે યજતહે. અષૅમ વૉહૂ (૩)

અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા

અઑજોઙ્હવન્તૅમ્ અષા ઉસેમહી, અસીશતૅમ્ એમવન્તૅમ, સ્તોઇ-રૅપન્તૅમ, ચિથ્રા અવઙ્હેમ;

અત્ મજદા દઇબિષ્યન્તે, જસ્તા-ઇશ્તાઇશ દૅરૅસ્તા અએનઙ્હૅમ.

અષૅમ વૉહૂ (૧) ☞ અહમાઇ રએ-શચ, હુજઙ્રૅમ, જસમે અવઙ્હે મજદ, કૅરૅફ્ મોજદ.

રોજ નેક્‌નાંમ રોજ પાક્‌નાંમ રોજ પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ

દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. દ્નઑથ અહુરહે મજદાઑ, નૅમસૅતે આતર્શ્ મજદાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિશ્તા યજત. અંષૅમ વૅાહુ (૧) ગુરજ ખ્રરહે અવઝાયાદ.

(જો આતશ બેહરામમાં પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ બેહરામ્ આદરૂ ફ્રેરા.

(જો આદરાનના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ આદરાન્ આદરૂ ફ્રેરા.

(જો આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે.)

આતશ દાદગાહ્ આદરૂ ફ્રેરા.

આદરાંન્ શાહ્ પીરોજગર, આદરૂ ગુશસ્પ, આદરૂ ખોરૂદાદ્, આદરૂ બુરૂજીન્ મેહરૂ, અવરે આદરાંન્ ઓ આત-

શાંન્, કે ૫ દાદગાહ્ નેશાસ્ત એસ્તેહ, ગુરૂજ ખરેંહ્ અવજાયાદ્ મીનાકરૂકો, અમાવંદ્ પીરોજગરૂ અમાવંદો પીરોજ-ગરી. દાદ્ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફીન્ગાની બાદ્. હુફ્ત કેશ્વરૂ જમીન્ એદુન્ બાદ્. મન આનો આવાયદ્ શુદન્, મન આનો આવાયદ્ શુદન્, મન આનો આવાયદ્ શુદન્. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું.)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ્-તે અષાઉમ સૅવિશતે અરેંદ્વીસૂરે અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ ૧.) નૅમો ઉર્વઇરે વઙ્ઉહિ મજદધાતે અષઑને અંષૅમ વૉહૂ (૧).

• (આતશની સનમુખ જોઇને સર

• નમાવતાં ભણવું.)

નેમઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, નૅમસ-તે આંતર્શ્ મજદાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

(આતશની નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરૂં છું. બુજોર્ગ આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધો ! ઓ ખોદા તું મને પવિત્ર કર, નમનતાઇ, અશોઈ અને હીમતવાળું જોર તું મને આપ; બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરેવર, અને અસ્પંદાર-ની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભેટને હું વખાણું છું. અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું જીવામ અને બરસમ સાથનો ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે. આએ ઘરમાં તું હમેશાં બળતો રેહેજે ! ઓ હોરમજદના આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ,

મોહટાઇ, ડહાપણ, તેજ જુબાન, અકલ અને હુશિયારી, ખડે પગે ઉભું રેહવાની શકિત, આઠ કલાકની પુરતી ઊંઘ, અને બીછાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ. '

અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની બક્ષેશ કર, કે જે પોષણ કરનારૂં, જાતી અકલનું, મીજલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઇજજતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનારૂં, પેહુલવાનના જેવું બહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની આબરૂ વધારનારૂં તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરનારાઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે "ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શુ ભેટ લાવે છે!" જે કોઇ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઇ જાય છે તેને તે આતશ દુઆ દે છે કે તારે ત્યાં દોલત અને બહાદુર ફરજંદોનો વધારો થજો; તારૂં મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડજો, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવજો!"

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહૂ વઇર્યો ૧); યથા અહૂ વઇર્યો પન્જ, ઍજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનંઑમ, ઍજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજ્ઝૂખ્ત દુજ્વરૅશત, મૅન્ પ ગેથી મનીદ્, પીશ શુમા વેહાન્, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો પ) અષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો, અહુર--તકએષો, હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે,

યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. (બીજી જે ગેહ હોય તે પઢે) સ્રઑષહે અશ્યેહે, તખ્મહે તનુમાથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇરૂયેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઆતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્‌ચિત્‌ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑતૂ, યથા અહૂ વઇર્યો ૧)

(કરદા ૧ લો) ફ્રરાજ સતાયમ, હરવે-વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશત, પ મનશને ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ, હર-વેસ્પ દુશમત દુજઉખ્ત દુર્જ્વરૂશત, ઍજ મનશને ગવશને કુનશને. અવરૂ-ગીરશની દેહોમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત

હુરૂશત, પ મનશનેં ગવશનેં કુનશનેં, કુ.કેંરફ કુનમ. બહેલશની દેહોમ, હુરૂવેસ્પ દુશમત દુજ્ઉખ્ત દુજવરૂશત. ઍજ મનશનેં ગવશનેં કુનશનેં, કુ ગુનાહ નકુનમ. ફ્રાજ ઓએ શુમા રાદ્દહોમ, કે અમેંશાસ્પંદ હેદ, યજશનં ઓ ન્યાયશનેં, ફ્રાજ પ મનશનં, ફ્રાજ પ ગવશનેં, ફ્રાજ પ કુનશનેં, ફ્રાજ પ અહો ફ્રાજ પ તન, ફ્રાજ પ આંનેચ્ ઇન એશ જાંન, તનઓ જાંન નામ રવાન. બુન બરૂ ખાસ્ત ઇમ હુસ્ત, પએશીએ યજદાંન દારૂ હોમ. પ એશીએ યજ-દાંન દાશતન અએ બહોદ, કુ અગરૂ તશ ઍજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા બેઆવાયદ દાદન બદેહમ. સતાયમ અષહી પહેલુમ, નગુનમ દેવાંન. પ

નેકીએ દાહારૂ અહુરમજદ સેપાસદારૂ-હોમ. પ પેત્યારૂ અનાઇ ઍજ ગબા-મીનો અવરૂ મદ, ઉમેદ રસ્તાખીજરા, પદશઓરૂસંદ હમદાસ્તાન હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ ફારૂન, કેદ પોઇરૂયો દકેશાન પ દસ્તુર-દારૂહોમ આં જાદેરા ઍજ ગુનાહ પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કો મરૂદૂમાન ઓ બુન, શાયદ બુદન, યાઑ મન ઓ બુન બુદ એસ્તેદ. પેશ ઓએ ચેહરૂ અંદા, પસ ઓએ ચેહરૂપેશ, યદશાન અંદરૂ જસ્ત એસ્તેદ, ઍજસે સઑષો-ચરૂનાંમ ગુનાહ ઍજ આંનીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજારાંન હજાર મર્ગરૂજાન, અંદ ચંદ ગઓશ

હરત્ શાયદ બુદન્, પનાંમે ચેશત, હરવે-
સ્પ દુશમત દુજાૂખ્ત દુજવરૂશત, મૅમ
પરાએ કસાંન્રા, યાઓ કસાંન્ પરાએ
મન્રા, યાઓ ગુનાહ કારી પ મનૂરા,
કસો ગુનાહ ઓ બુન્ બુદ્દ એસ્તેદ,
ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ
મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન્,
પસે ગવશની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત
હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન્ અંદ્ આખોપાયે
ગુનાહ નાંમ. ચુન હુનદરખ્ત, મેહૃયો
સાસ્ત, અંદરજફરૂમાન્, બઑદ્દયો-જદ,
કાઇદ્દયો-જદ, આગૅરફ્ત-ગુનાહ. અવા
વરશત-ગુનાહ, અરેદુશ-ગુનાહ, ખરૅ-
પ

ગુનાહ, બાજાએ-ગુનાહ, યાતુ-ગુનાહ, તન્વલ્ ગાન્-ગુનાહ, મર્ગરજાન્-ગુનાહ અવસોશ-ગેરાન્ ગુનાહ, જેહે-મર્જ્ ગુનાહ, દશતાન મર્જ-ગુનાહ, ફુન્ મર્જ્-ગુનાહ, અવારૂન-મર્જશની, શૉએથ્ર ગુનાહ-સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ હમીમાલાંન્, ગુનાહયો-પુલ્-શાહેદ. વક્ષે વખ્શાંન્ વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ ઍજ ગુનાહ અવરૅ આખો ગુનાહ, કો મર્દુમ ઓ બુન શાયદ બુદન્, ગજસ્તેહ ગનામીનો દરૂ-વંદ, પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફ્રાજ કરૂનીદ. અહુરમજદ ખોદાએ, ગુનાહ અંદર દીન્ પેદા બેકરૂદ. ગોહાને પોદરૂયોહદકેશાંન, ગુનાહ દાશતૅ એસ્તેદ. મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો યાંન્ ગેથ્યાંન્ મેહેસ્ત, પીશે અમૅશા-

રૂપંદાન, પીશ મેહેર સરોશ રશને, પીશ આતશ બરસમ હોમ, પીશ દીન રવાંન ખેશ, પીશ રદ દસ્તુરે દીની. પીશ ઓંઆએ ગવેહ મદ એસ્તેદ. ઍજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓ ખે અવાખશ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ખોહ બેરાદ, જન્‌ઓ ફેરજંદ, શોએ સાલાર, ખેશ નજદીક, હમ-ગેહાંનીઆન, હમ-ખાસ્તગાન, હમ-સાઍગાંન, હમ શેહ-રયાંન, પ દરમાનીઆં જસ્ત પહેર અદાદીહા ચુનમન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ. ઍજઆંન ગુનાહ મન-

શની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ, ઍજ ગુનાહ.

(કરદો પ મો) હેહેર નસા ખુરશની, હેહેર નસા જોઅેશની, હેહેર નસા ઓએ આવ ઓ આતશ બોરદન. યા આવ ઓ આતશ હેહેર નસા બોરદન, અવસ્તા પચ મનશની ન ગોફ્તન, મોએ નાખુન દંદાંન ફરેશ, દસ્તે શવીન, ઓ અવરૅ હરચે પદર હેહેર નસા, ચૂન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ્દ એસ્તેદ હોમ. ઍજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથીઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન,

પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુરમજદ બુદ, ઓએમ આવાયસ્ત મનીદન ઓએમ ન મનીદ. ઓએમ આવાયસ્ત ગુફ્તન ઓએમ ન ગુફ્ત. ઓએમ આવાયસ્ત કરદન ઓએમ ન કરદ. ઍજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓઓ અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરેમન બુદ, ઓએમ ન આવાયસ્ત મનીદન ઓએમ મનીદ, ઓએમ ન આવાયસ્ત ગુફ્તન

ઓઐમ ગુફ્તન, ઓઐમ ન આવાયસ્ત કરદન ઓઐમ કરદ. ઍજ આંન ગનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ

(કરદો ૮ મો) ઍજ હુમોઇન હરૂઆઇન ગુનાહ, હર આઇન મરૂગરૂજાન હર આઇન ફરૂદ માન્દ, હર આઇન માંનીદ હર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઓ-ઐમ અંદર અહુરમજદ મરૂદુમ, મરૂ-દુમ સરૂદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરૂગરૂજાન, હર આઇન ફરૂદ માંન્દ, હરઆઇન માંનીદ, હર

આઇન્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્; ઓએમ અંદર્ બહ્મન્ ગાઓ ગોસ્પંદ્, ગોસ્પંદ્ સરૂદગાન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હરઆઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગર્જાંન્, હર્ આઇન્ ફેરૂદ માંન્દ, હર્ આઇન્ માંનીદ, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્; ઓએમ અંદર્ અર્દીબેહેશ્ત્ આતશ્, આતશ્ સરૂદગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હર્આઇન્ ગુનાહ્, હરઆઇન્ મર્ગર્જાન્, હર્ આઇન્ ફેરૂદ માંન્દ, હર્ આઇન્ માંનીદ, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્; ઓએમ અંદર્ શેહેરેવર્ અયોખ્શસ્ત્, અયોખ્શસ્ત્ સરૂદગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

ઍજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફેરૂદ માંન્દ હર આંઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઓએમ અંદર સપૅનદારમદ જમીન, જમીન સરદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફેરૂદ માંન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર ઓરદાદ આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફેરૂદ માંન્દ, હર આઇન માનીદ, હર

આઇત્ન ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્. ઓએમ અંદર્ અમરૂહાદ ઉર્વર્, ઉર્વર્ સર્દેગાંન્ જસ્ત, પ પતેત્ હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગર્જાંન્, હર્ આઇન્ ફ્રૂદ માંન્દ, હર્ આઇન્ માનોદ, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્. ઓએમ અંદર્ દાંમે અહુરમજ્દ જસ્ત, ચુન્ સતર્ માહ્ ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર્ સોજા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજઆઇન્. ઓ અત્રરે ગવેહે દેહુશનાંન્, ઇન્ અહુરમજ્દ ખેશ, ચુન્ અંદર્ગ્ જમીન્ ઓ આસ્માન ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ એસ્તેદ હોમ. ઍજ આંન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાની

ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ્‌.

(કરદો ૯ મો) સતર્—શેકશની, ખ્અેતુદથ્ વસોવશની, દુદ્અેવેહાંન્ વસોવશની, ગાહામ્બાર્ ફ્રૂવરૂદ્યાંન્, હોમ દરૂન્, હાશ્ ફ્રીદ્ યજદાંન્ નેહાદ્, ઓ પદીરફ્તે રપિથ્વેન્ ફ્રૂદ્મ, રોજે વહરૂદેગાંન્ ચુન્ મન્ આવાયસ્ત્ યશતન્, ઓએમ્ ન યશત્. ઍજ આંન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ ઍજ ગનાહ્‌.

(કરદો ૧૦ મો) અવરૂ મનશની, તરૂ-

મનૂશની, આજૂરી પંદી, ખશમધની, અશધની, વહૂચશમી, સૂરૂચશમી, વહ્ન-ગીરશની. ખોરૂદકૂનગીરશની, નગીરાઇ પંદી, ખુદ્દશાહી, અસગેહાંની. સપોજ-ગારી, વરૂની ગુમાની, આશમોઇ, જોરૂ-ગ વાહી, દરોગદાવરી, ઓજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ દવારશની, બરૂહેને દવારશની, અવેમોગ-દવારશની, દરાંયાંન્ જોઅેશની, દરાંયાંન્ ખોરશની, દૂજદી ગદહી, જેહી જાદુઇ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીબારૂગી, ગવહે પઅેતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઇ. ઓ અવરે હરૂ આઇન્ ગુનાહ, ઓ પ ઇન્ પતેતી હોશ મોરૂદ, આન્ ન હોશ-મોરૂદ, આન્ દાંનેસ્ત, આંન્ ન દાંનેસ્ત, આંન્ અંગર્દ, આંન્ ન અંગર્દ સઓશાદા વેરેજયા, પીશે રદ દસ્તૂરે

દીની, આવાયસ્ત ગરૂજીદન્, ઓએમ ન ગરૂજીદ. અૅજ આંન્ ગુનાહ, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાનાં ગેતી એ મીનોઆંની, ઓએ અવાખ્શ પશેમાન્, પસેગવશ્ની પ પતેત્ હોમ, પ પતેત હોમ અૅજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર્ કસાંન્ પતેતો પદીરફ્તૅ હોમ, ઓએમ ન કરૂદ હોમ, ઈશાંન્ રવાંન્રા, દુશ્ખારી મદ, યઝશાંન્ જાદેહ્રા, હુર્ યફ જુદ જુદ્રા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તનીઓ રવાંની ગેતી ઓ મીનોઆંની, ઓએ અવાખ્શ પશેમાન્, પસેગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત હોમ અૅજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન્ દીન્ દસ્તુર

એરૂત-હોમ, ઇન્ અહુરમજદ, જરથોશત ચાશત્, જરથોશત્ ઓએ ગુશતાસ્પ્. ૫ પેવંદ આદરૂબાદ મારાસ્પંદાંન્ મદ. પદશ પસાખ્ત્, કરૂદ બોખ્ત. અશાહી વેહ રવાંને દુશારમરા, આવાયશની તરૂ વેહુશની હોમ. પજીવંદીએ જાન, આસ્તૂઆંન્ હોમ હુમત ૫ મનશર્ન, આસ્તૂઆંન્ હોમ હૂખ્ત ૫ ગવશર્ન, આસ્તૂઆંન્ હોમ હ્વરૂશત ૫ કુનશર્ન. આસ્તૂઆંન્ હોમ ૫ ગવેહ દીને માજ-દયસ્નાંન્, હમા કૅરૂફેહા હમદાસ્તાન હોમ, ઍજ હમા ગુનાહીઆ જુદ-દાસ્તાંન્ હોમ. પનેકી સેપાસદારૂ હોમ. ઍજ અનાઇ ખોરૂસંદ હોમ. પૂલ પાદફરાહ, બંદ દરોશ, તોજશને તાવાંન દોન્, પાદ ફરાહે સે શબ્ પંજાહ-હફ્ત

સાલ્, પદશ ઓરૂસંદ્ હમદાસ્તાંન્ હોમ્. ઉઇમ કરૂદે હોમ્ ઇન્ પતેતી, ગુજર્ગ્ ઉમેદ કેરૂફેરા, ગૅરાંન્ બીમ્રે દાજખ્રા, અશાહી વેહ્ રવાન હ્શારમરા, પ ઇન્ મનશને કરૂહ હોમ. કુકારૂ કૅરૂફૅ, મન્ અંદાનૂ કર્દ્, આંચે નૂ કૂનમ, હમા એસ્તશને કૅરૂફૅરા, ગુજારશને ગુનાહરા, બોપ્તૅ રવાંન્રા, અગરૂ માંન્ઢ બહોદ્, કુ ગુનાહે મન્ તાપ્ત ન બહોદ્. પાદ્ ફેરાહે સે શબ્, આંનહીયા પદશ ઓરૂસંદ્, હમ દાસ્તાંન્ હોમ.

હમૅ ફરૂમાએમ અષૅમ વૅાહૂ બેગુદીર શની, પતેતી પીશ ઍજ બેગુદીરશની. પસ ગુદરૂહ મન, મનૂ જાદેહરા ઍજ ગુનાહ્, પ પતેત બહોદ્. સૅદાશ ગેથાફરીદ્ ફરૂ-

માયદ. ફરૂમુદારૂ ખાહેશની હુમહાસ્તાંન્ હોમ, અહુરમજદ બેશ હોમ, અહુર-મઝદ દહમાનં કુનમ, અશાહી સતાએમ

ઉઇમ ગીરફ્તં-હોમ, હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વુરૂશ્નત, પ મનશનં ગવશનં કુનશનં; બહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૂશત, ઍજ મનશનં ગવશનં કુનશનં. ઉઇમ ગીરફ્તં-હોમ, હરૂ-વેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વુરૂશત, પ મનશનં ગવશનં કુનશનં. બહેલશની દેહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૂશત, ઍજ મનશનં ગવશનં કુનશનં. ઉઇમ ગીરફ્તંહોમ, હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વુરૂશત, પ મનશનં ગવશનં કુનશનં. બહેલ્લશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત

દુજાૂખ્ત દુજવરૂશત, ઍજ મનશનૅ ગવ-
શનૅ કુનશનૅ. ઉઇમ ગીરફ્તૅ હોમ. હુર-
વેસ્પ રાહે રાસ્તી ફરારૂનૂ. બેહેલશનો
દ્હેહોમ, હરૂવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવા-
રૂનૂ. ગના શીકસ્ત, અહુરમજ્દ, બેહ
અવજાૂન્ સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ
૧). ક્સ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્ય-
સ્ચા હ્વરૂશતોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા
વર્ષ્દ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશત્વોઇબ્યસ્ચા. અઇ-
બિગઇરૂયા દ્હઇથે, વીસ્પા હુમતાચા
હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા, પઇતિરિચ્યા દ્હઇથે,
વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજાૂખ્તાચા દુજવરૂ-
શતાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમેષાસ્પેન્તા,
યસ્નૅમચા વહમૅમચા ફ્રૅરા મનન્હા ફ્રૅરા
વચન્હા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અન્હુયા,
ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્પયાઑ ઉશતનૅમ.

સ્તઑામી અષૅમ . અષૅમ વૉહૂ ૧). યથા અહૂ વઇરૂયો (૨૧) અષૅમ વૉહૂ (૧૨) યથા અહૂ વઇરૂયો (૨) યસ્નૅમચ વહ્‌મૅમચ, અઑાજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. સ્રઑાષહે અષ્યેહે, તખ્‌મહે તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑાશ આહૂઇરૂયેહે. અષૅમ વૉહૂ ૧ અહ્‌માઇ રએશ્ચ,-હજઙ્‌રૅમ ,-જસમે અવઙ્‌હે મજ્‌દ, કૅરૂકે મોઝ્‌દ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સઘળા ભલા વિચાર,વચન અને કામોની હું વખાણ કરૂં છું તથા તેઓનેહું અખતીઆર કરૂં છું અને સઘળા બુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારૂં છું તથા તજી દેઉં છું. મારી પાસે જેબી કાંઇ દોલત અને પુંજી છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગરજો મારાં રવાનના ફ્રાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માબાપ, ભાઇ બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઇ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોબા કરીને દુર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક હેરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

ઓ ખોદા તારી ભલીપેદાયશોના કોઈબી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુખ દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશચાતાપ કરી માંફી માગું છું, બધી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઇ, ચોરી, જુલમાત, કોઇની મશકરી, અદેખાઈ, લોભ, જુઠું અથરામણુ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાનું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઇ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરૂં છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જરથોશતે કએ ગુશતાસ્પને શિખવી તથા જે દીનને આદરબાદ મારાસ્પંદે પાછી સજીવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નાઇસ્મી દએવો, ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો, સ્તઓતા અમેષનાંમ સ્પેન્તનામ્, યશ્તા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. અહુરાઇ મજદાઇ વઙ્હવે વોહુમઇ્ઠે, વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવઇતે ખરેનઙ્ઉહ્ઇતે. યાજી ચીચા વહિશ્તા, યેઙ્હે ગાઉશ, યેઙ્હે અષેમ યેઙ્હે રઓચાઓ, યેઙ્હે રઓચેબીશ, રોઇથ્વેન ખાથ્રા.

સ્પેન્તાંમ આરમઇતીમ્ વઙ્ઉહીમ વેરેને, હામોઇ અસ્તૂ, ઉસ્ગેઉશ સ્તુયે, તાયાઅત્ચા હુજઙ્હુત્ચા, ઉસ્મજદ-યસ્નનામ્ વીસાંમ, જયાનયએચા વાવાપત્ચા.

ફ્રેરા મનએઇઅચે શઆઙ્હે, વસેયાઇ-

તોમ્ વસે-યઁઇતીમ, યાક્રશ ઉપક્રરી આય
જમાં ગઓબીશ ચ્યેન્તી. નેમઙ્હા અષાઇ
ઉજદ્દાતાઓ, પઇતી અવત્ સ્તુયે. નોઇત
અહ્માત્ આજયાઓનીમ્, નોઇત્ વીવા-
પેંમ્, ક્ષ્તા માજદ્દયસ્નાશ અઓઇ વીસો,
નોઇત્ અસ્તો, નોઇત્ ઉશતાનહે
ચિન્માની.

વી હ્એવાઇશ અધાઙ્શ, અવઙ્હુશ
અનરેંતાઇશ, અકો-દાબીશ સરેંમ્ સ્રૂયે.
હાતાંમ્ દ્રઓજિશતાઇશ, હાતાંમ્ પઓ-
ષિશતાઇશ, હાતાંમ્ અવઙ્હુતેંમાઇશ.
વી હ્એવાઇશ વી હ્એવવત્બીશ, વી
યાતુશ વી યાતુમત્બીશ, વી કહ્માચીત
હાતાંમ્ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વા
વચેબીશ, વી શ્યઓથનાઇશ; વીચિ

આદઇશ, વીજી અના સરૅમ શ્રૂયે, યથના દ્રૅગવાતા રાંખ્ષયન્તા.

અથા અથા ચોઇત્ અહુરો મજ્દાઓ જરથુશ્ત્રૅમ, અધા ક્ષયએતા. વીસ્પએષૂ ફ્રૅરષ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હંજમનએષૂ, યાઇશ આપૅરૅસયતૅમ મજ્દાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા.

અથા અથા ચોઇત્ જરથુશ્ત્રો, દએવાઇશ સરૅમ વ્યાશ્રવીતા. વીસ્પએષૂ ફ્રૅરષ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હંજમનએષૂ. યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ મજ્દાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા. અથા અજૅમચીત્ યો મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ, દએવાઇશ સરૅમ વીશ્રુયે, યથા અનાઇશ વ્યાશ્રવીતા યે અષવા જરથુશત્રો. યાવરનાઓ આપો

યા વરનાઓ ઉર્વરાઓ, યા વરના ગાઉશ હુધાઓ, યા વરનો અહુરો મજદાઓ, યે ગાંમ દધા યે નરૅમ અષવનૅમ. યા વરૅનો અસ્ જરથુશ્ત્રો, યાવરૅનો કવા વીશ્તાસ્પો, યાવરૅના ફ્રષઓશ્ત્રા જામાસ્પા. યાવરનો ફ્રચીત્ સઓષ્યન્તાંમ, હુઇથ્યા-વૅરૅજાંમ અષઓનાંમ, તાવરે-નાચા ૯કએષાચા. મજદયસ્નો અહ્મી મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તુ તસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ ષ્યઓથનૅમ. આસ્તુયે દએનાંમ વઙુહીમ માજદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઓખ્ધ્રાંમ નિધાસ્નઇથીષૅમ, ખ્એત્વદથાંમ અષઓનીમ યા હાઇ-તિનામ્ચા બૂષ્યેઇન્તિનાંમ્ચા, મજિશ-

તાચા, વહિશતાચા, સ્રએશતાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઇ મજદાઇ વીસ્પા વૅાહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ વૅાહૂ ૧.)

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજદયસ્ની છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું.

દરેક કામમાં સભયતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું મારા જાતભાઇઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સતા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલીચાઇ અને અસ્વચ્છતાને ધીકકારૂં છું. અશો જરથોશતને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસ્પ, ફરશોસ્ત્ર અને જામાસ્પ તથા બીજા એવાજ સાચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ કરૂં છું. મજદયસ્નની દીન ઉપર ઇશાતવાર છું. કારણ કે એ મજદયસ્નની દીન બીજી સઘળી દીનો કરતાં શરેષ્ટ છે, પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાજે એ દીન અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ.

દોનનો કલમો પાજંદ જુબાનમાં.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ-ગરે મેહેરબાંન્. રજિશતયાઑ ચિસ્ત-યાઑ, મજદધાતયાઑ, અષઑનયાઑ, હઐનયાઑ વઙ્હુયાઑ માજદયસ્ન-નોઇશ, દીન્ બેહ રાસ્ત્ વહરોસ્ત્, કે ખોદાએ બરખેલ્ફ્ ફીરસ્તાદે ઇન્ હસ્ત્, કે જરતોશત્ આવોરદે હસ્ત, દીન્ દીને જરતોશત્, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશત્ સ્પિતમાન્. અષઑને અષૅમ વૉહૂ. (૧) (ત્રણ વાર પઢવું)

(પાજંદ જુબાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયસ્નની દીન કે જે એકલા હોરમજદની પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાંણ હોજો, એ ભલી અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોનાં ભલાંને માટે અશો જરથોસ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા જરથોશતી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમશ્કાર્ ચેરાગ્નો.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ અષૅમ્ વૉહૂ ૧); ૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ. આતશ્ દાદ્ગાહ્ આદર્ ફરા. ઑજ્ હમા ગુનાહ્, પતેત્ પશેમાન્ઓમ્ ઑજ્ હર્વસ્તીન્, દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વરૅશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઉઇમ્ ગુફ્ત્, ઉઇમ્ કર્દ્, ઉઇમ્ જસ્ત, ઉઇમ્

બૂન્ બુદ્દ એસ્તેહ્. ઍજ આન્ ગુનાહ્ મનશ્‌ની ગવશ્‌ની કુનશ્‌ની, તની ઓ રવાંની, ગેથી ઓ મીનો આંની, ઓએ અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્‌ની પ પતેત્ હોમ. (સર ઝોંકાવતાં ભણવું) ☞ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. નૅમ સૅતે આતર્શ્ મજદાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિરત યજ્ત. અષૅમ્ વૉહૂ ૧ ☜ (ત્રણ વાર પઢવું) અહ્માઇ રએશ્ચ, હ્વરેનંહ્, જસમે અવંહે મજ્દ, કેરફે મોજ્દ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧.

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરૂં છું. હોરમજદના આતશને હું નમન કરૂં છું અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરૂં છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહ્ બક્ષા યશ્ગરે મેહરૂબાન. અહુરમજદ ખોદાએ, ઇથા આત્ યજમઇદે અહુરેંમ મજદાંમ યે ગાંમ્ચા અર્ષમ્ચા દાત્, અપસ્ચા દાત્ ઉર્વરાઑસ્ચા વહ્ઉહીશ્, રૅઆ ચાઑસ્ચા દાત્, બૂમીમ્ચા વીસ્પાચા વૉહૂ. અષૅમ વૉહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીયામત ખાણુ મને મલ્યું છે. તે માટે દાદાર હોરમજદનાં હું સુકરાનાં કરૂં છું. જેણે અનાજ પાણી, વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારૂં ઉત્પન કીધું. જે માટે આએ જગોએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમે યજદે, બક્ષાયન્દેહ્, બક્ષાયશગરે મેહરૂબાંન્. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨) તન્-દરોસ્તી-દેર્-જીવશની આવાયદ્, ખોરેહ્ અંધદ્ અષહીદારૂ, યજદાંને મીનો યાંન્ યજદાંને ગેથ્યાંન્, હફ્‌ત અમેષાસ્પન્દાંન્, મ્યજદ્ રોશન્ હમે બેરસાદ. ઇન્ દોઆયાંન્ બાદ્, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ્. હમે અન્દર્ કસાંન્ રા, જરથુશ્તી દીન્ શાદબાદ્, અએવૂન્ બાદ્, યા-બારી-ખોદા! ખોદાવંદે આલમ રા, હમા અનજુમન્ રા (ફલાંનારા) આ જગોએ જેની નેયતે ભણે તેનું નામ લેવું) બા ફરૂજન્દાન્ હજાર સાલ દેર્ બેદારૂ, શાદ બેદારૂ, તન્-દરોસ્ત બેદારૂ, અએદુન્ બેદારૂ, બર્ સરે અરજાન્યાંન્, સાલ્હાએ બીસ્યાર્, વકરનહાએ બીશુમાર્, બાકી

ઓપાયન્દે હારૂ, સદ હજારાન્ હજારૂ આફ્રીન્ બાદ. સાલ્ ખોજસ્તૅ બાદ, રોજ ફરૂરોખ્ બાદ, માહ મુબારક્ બાદ. ચન્દ સાલ્ ચન્દ રોજ ચન્દ માહ, બીસ્યાર્ સાલ્ અરૂજાનીહારૂ, યજશને ઓ ન્યાએશને, ઓ રાદી ઓજોરૂ બર-શને. અશાહીદાર અવરૅ હમા કારો કરૂ-ફેહા, તન્-દરોસ્તી આદ, નેકી બાદ ખૂબ્ બાદ, અએવૂન બાદ, અએવૂન તરજ બાદ; ૫ યજદાંન્ વ અમેંષાસ્પ ન્દાંન્, કાંમે બાદ; ધનવાન્, પુત્રવાન્, આયુશવાન્, લક્ષ્મીવાન્, વૃદ્ધીવાન્, રોજીવાન્, શુક્રાંના દાદારૂયેક્ દીન્યેક્, જરથુશ્ત્ બરૂ હક્, બેશાક્ બેગુમાન્ હોમ પાક દીન્ મજદયશ્નાની જરથુશ્ત્ સ્પિત-માન્. અષઍાને અષૅમ વૉહૂ ૧)

(દોઆ તનદરોરસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરેશ્તી સાથની લાંબી જીંદગી આપ, ઓ ઇજદ અને અમશાસ્પંદો તમારાથી હું પવિત્રાઇ અને સચ્ચાઇ મેળવું; માજદયસ્ની દીનની આબાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા ટોળાના લોકને તથા અમારા રાજકરર્તાને સદા કાયમ ખુશાલ અને તંદરોશ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંબી મુદ્દત સુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે તયાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વરધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારૂં એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

૧ દાદાર અહુરમજદ.
૨ બેહમનં અમષાસ્પંદ.
૩ અરદીબેહેસ્ત અમષાસ્પંદ.
૪ શેહેરીવર અમષાસ્પંદ.
૫ અરપંદારમદ અમષાસ્પંદ.
૬, ખુરદાદ અમષાસ્પંદ.
૭ અમેરદાદ અમષાસ્પંદ.
૮ દએ-પ-આદર દાદાર.
૯ આદર યજદ.
૧૦ આવાં યજદ.
૧૧ ખુરશીદ યજદ.
૧૨ માહ યજદ.
૧૩ તેસ્તર તીર યજદ.
૧૪ ગોશ યજદ.

૧૫ દએ-પ-મેહેર દાદાર.

૧૬ મેહર યજદ.

૧૭ સરોશ યજદ.

૧૮ રશને રાસ્ત યજદ.

૧૯ ફરોખ ફરવરદીન યજદ.

૨૦ બેહેરાંમ યજદ.

૨૧ મીનો રાંમ.

૨૨ ગવાદ યજદ.

૨૩ દએ-પ-દીન દાદાર.

૨૪ દીન યજદ.

૨૫ મીનો અશીશવંઘ.

૨૬ આશતાદ યજદ.

૨૭ મીનો આસ્માન.

૨૮ જમ્યાદ યજદ.

૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.

૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નામ.

૧ ફરોખ ફરવરદીન.

૨ અરદીબેહસ્ત અમષાસ્પંદ

૩ ખોરદાદ અમષાસ્પંદ.

૪ તીર યજદ.

૫ અમરદાદ અમષાસ્પંદ.

૬ શેહરીવર અમષાસ્પંદ.

૭ મેહર યજદ.

૮ આવાં યજદ.

૯ આદર યજદ.

૧૦ દએ દાદાર.

૧૧ બેહમન અમષાસ્પંદ.

૧૨ અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ.

૭ ગહમ્બારનાં નાંમ

૧ મઅદીઓ જરેમ્.

૨ મઅદીઓ શહેમ્.

૩ પએતેશહેમ્.

૪ અયાથ્રેમ.

૫ મઅદીઆરેમ્.

૬ હમસ્પથમએદએમ્.

પાંચ ગાથાનાં નાંમ.

અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ, વોહુક્ષથ્ર, વહિશ્તોઇશ્ત.

હમકારાનાં નાંમ.

અહુરમજદ, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મેહર, દએ-પ-દીન.

બેહમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ, બેહેરાંમ.

શેહરીવર,[1] ખુર, મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,[2] મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્રવશ,[3] ગોવાદ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

૧ ખુરશેદ. ૨ અશીશવંગ. ૩ ફ્રરવરદીન.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્તા—તા ચશ્મેન્ગ થ્વિસ્રા હારો અઇબી અષા અઇબી વએનહી વીસ્પા.[૧]

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વે ઠેકાણે હાજર રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમોને કોણે પેદા કીધાં ?

---

૧ યજશને હા ૩૧ ક. ૧૩.

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા કીધું છે?

જ૦—કુલે માણુસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય, આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ બનાવી છે.[1]

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણુની સત્તા ચાલવી જોઇએ?

જ૦—અલબત તેના બનાવનાર એકલા ખોદાનીજ.[2]

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કીધાં?

---

૧ દોઆ નામ સેતાયશને. ૨ યજશને હા. ૮ ફ. ૫.

જ૦—નેક અને સાચ્ચાં કામો કરવા, કુદરતને અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને શિખવવા.

સ૦—કયાં કામો **ખોદાને** પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઇ. કારણ કે **ખોદા** પોતે પરોપકારી, દયાળુ, સખી અને સાચ્ચો છે.

સ૦—**ખોદા** પોતે પરોપકારી કેમ છે?

જ૦—આંએ દુન્યાનાં તેણે જે જે પેદા કીધું છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને માટે છે તેથી આપણે જાણયે છીએ કે **ખોદા** પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો ?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અંજાણપણે થયલા ગુનાહની તોબેશ કરવાથી આપણને માફી બક્ષે છે.

સ૦--ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જ૦--આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન; ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.[1]

સ૦--ખોદાતાલા સાચાંનો સાથી છે એ વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ--અવસ્તામાં કહે છે કે "સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે." સાચ્ચાઓ ઉપર

---

૧ યજશને હા ૩૭ ફ. ૧.

તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઇથી ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી ડરીને ચાલવું જોઇએ ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક અને બદ કામો જુએ છે અને તે કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા દુઃખ આપનાર છે.[2]

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી બીહવાનું કાંઇ કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઇજ નહી. સાચાં માણસે તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ ખોદા—

અવસ્ત વાહુ. ૨ યજશને હા ૩૦ ક્ર૦ ૧૧.

કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું કાંઇ કારણ નથી.

સ૦—આપણુ ઉપર કાંઇ દુઃખ અથવા આફત આવી પડી ત્યારે શું કરવું?

જ૦—**ખોદાને** યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ પોતાની કોઇ કસુરથી આવી પડયું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહી કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણુે શું માગવું જોઇએ?

જ૦—"**ઓ ખોદા!** તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારૂં કલ્યાણુ થતું હોય. કારણુ કે મારે વાસ્તે શું સારૂં છે તેનો જાંણુનાર તુંજ છે.[1]"

---

૧ યજશાને હા ૩૧ ફ. ૫.

સ૦—ખોદાનું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું?
જ૦—અહુરમજદ એટલે સદા કાળ હસ્તી ધરાવનાર ઘણાં ડહાપણવાળો **સાહેબ.**
સ૦—ખોદા કયાં છે?
જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે ઠેકાંણે હાજર છે. તે આપણાં જાહેર તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.[1]
સ૦—જ્યારે તે **સાહેબ** સઘળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું?
જ૦—આપણે કોઇ ખોટું કામ કરવું નહી; કેમકે **ખોદા** તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરશે.[2]
સ૦—ખોદાને તમો જોઇ શકતા નથી તો કેમ કહી શકો કે તે છે?

---

૧ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૧૪.

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરેછે.

સ૦--તે નાદર ચીજો તે કઇ?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણુસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો?

જ૦—માણુસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધણો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા ફુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કોણ કરે છે? શું એ

બધું માણુસથી થાય છે? નહી. ત્યારે જે ચીજ માણસથી નહી બની શકે તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કોઇ વધારે ડહાપણવાલો હોવો જોઇએ. તે આપણા ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા પોતે છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર

—:૦:—

અવંરતા—અએમ મોઇ ઇદા વિસ્તો યે ને અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જરથુશ્ત્રો.[1]

---

૧. યજશને હા ૨૯. ફ. ૮.

સાર-(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) ".જેણે એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાવલો છે તે **સ્પેતમાન જરથોશત** છે."

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે કયાં નામથી ઓળખીએ છીએ ?

જવાબ—ધર્મશિક્ષક અથવા ધર્મગુરૂ.

સ૦—આપણો સઉથી પેહેલો ધર્મગુરૂ કોણ ?

જ૦-પેગાંમ્બર અશો **જરથોશત.**[1]

સ૦-અશો **જરથોશતને** પેગાંમ્બર કેહવાનું કારણ શું ?

૧. ફરવરદીન યશ્ત ક્રે. ૮૮.

જ૦—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી **ખોદાને** પીછાંણીયા અને મીનોઈ દુન્યામાંથી **ખોદાના** હોકમો આએ દુન્યામાં લઇ આયા. પેગામ્બરનો અર્થ સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦--અશો **જરથોશ્ત** કોણનો પેગાંમ્બર?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ઇરાંની માજદયરની પારસીઓનો. આપણો પેગાંમ્બર અશો **જરથોશ્ત** હોવાથી આપણે જરથોસ્તી કેહવાઇએ છીએ.

સ૦--એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કોણે કબુલ રાખ્યા?

જ૦--કયાંની વંશના ઇરાંની પાદશાહ ગુસ્તાસ્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦--એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કરવાની આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ ગુશ્તાસ્પે પોતાની ખાતરી કીધી ?

જ૦--ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. બીકટમાં બીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઅજેજા કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦--અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ૦--તેવણ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોઇ

અને પરહેજગારી રાખવી, સઘળાંઓનું ભલું ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો **જરથોશતનો** જન્મ ક્યાં થયો હતો ?

જ૦—ઇરાન દેશમાં આવેલાં રએ શેહેરમાં '**પઓરૂશસ્પ**' નાં ઘરમાં.[1]

સ૦—પઓરૂશસ્પ કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો **જરથોસ્ત**ના પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને **જરથોશત** પઓરૂશસ્પ કહીને નથી ઓળખતા પણ **જરથોશત સ્પિતમાન** એ નામે ઓળખીયે છીયે તેની સમજણ શું ?

---

૧ વંદીદાદ પર૦ ૧૯, ફ૦ ૩.

જ૦—**રિપતમ** એવે નામનો અષો **જરથો-**
-શતનાં વડવાઓમાં એક નામીચો પુરૂષ
થઇ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા
પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો **જરથોશતનાં** માતાજીનું નામ
અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું?

જ૦—એવણનાં માતજીનું નામ **દોગદો** અને
ધણિયાણીનું નામ **હવોવી.**

સ૦—અશો **જરથોશતને** કેટલી દીકરીઓ
હતી? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. **પઓઉરૂ-**
ચીશ્તી, ફ્રેની અને **થ્રીતી.**

સ૦—અશો **જરથોશત**ના દીકરાઓનાં નામ
આપો.

---

૧ યજશને હા. ૫૩ ફ. ૩. ૨ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૧૩૮.

જ૦—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરૂવતતનર અને **હુવરેચિથ.***

સ૦—અશો **જરથોશતનાં** ખાનદાનનાં નામ આપો ?

જ૦—માતાજી તરફથી **હવોવનું** ખાનદાન તથા પિતાજી તરફથી **હએચત-અસ્પા** અથવા **સ્પિતમનું** ખાનદાન હતું,† જે પાદશાહ **ફરેદુનથી** ઉતરેલુ હતું.

સ૦—અશો **જરથોશતનો** દીસો અથવા મરણ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—દએ માહનો અને ખોરશેદ રોજે?

સ૦—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજ અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

---

* અથવા ખુરશેદચેહેર. ફરવરદીન યશ્ત ક. ૯૮.

† ઇજશને હા. ૪૬, ક. ૧૫.

જરથોશતી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા—હક્ય અઁજમચિત યો
જરથુશ્ત્રો, ફ્રતેંમાં ન્માનનાંમ્ચ
વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુ-
નાંમ્ચ, અઙ્હુઓ દએન-
યાઓ અનુમતયએચ અનુખ્ત
યએચ અન્વર્શતયએચ, યા
આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

સાર—હું કે જે જરથોસ્ત છું તે દેશના, ગામના, મોહલાના અને ઘેરના આગેવાનોને આએ જરથોસ્તી દીનનાં

ફરમાન **હુમત હુખત અને હ્વરશત** પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા ઉતેજન આપું છું.[1]

સવાલ--જરથોસ્તી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જવાબ--હુમત હૂખ્ત અને **હરૂશત** અથવા **નેક મનશાની નેક ગવશાની અને નેક કુનશાની.**

સ૦--એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું?

જ૦--સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

સ૦--પાક અવસ્તામાં એ વિશે શું કહેલું છે.

જ૦--"તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામો બેહસ્ત તરફ લઇ જાય છે.[2]

૧ યજશને હા. ૮ મો ફ. ૭. ૨ દોઆ વીસ્પ હુમત.

સ૦—હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્તથી ઉલટું શું ?

જ૦—દુશમત, દુઝ્જૂખ્ત, અને દુઝ્વર્શ્ત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—જૂઠો અથવા ભુંડો વચાર, જૂઠો અથવા બુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે ?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામો દોજખ તરફ લઇ જાયછે.[1]

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે દરેક જણે મન, વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

---

૧ દોઆ વીસ્પ હુમત

સ૦–અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે આપણે શું કરવું ?

જ૦–ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇને છોડવી નહીં,[1] એકલા હોરમજદ સિવાય બીજા કોઈ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી નહી,[2] જૂઠા અને ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઇબંધોનું રક્ષણ કરવું.[3]

સ૦–ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો **જરથોશ્તના** કલાંમો અર્થ સહીત કહો.

---

૧. વંદીદાદ, ૧૯, ફ. ૭. ૨. ઇજશને હા ૧, ફ. ૮.
૩. ઇજશને હા ૧૨, ફ. ૨–૩.

૪૦-"નોઇત્ હે અપસ્તવાને વઙ્ઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્, નોઇત્ અસ્તચ, નોઇત્ ઉશતાનૅમચ, નોઇત્ બઓધસ્ચ વીઉર્વીસ્યાત.
અશો (જરથોશ્ત કહે છે કે) "મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધ્ધિ ગુમ થાય અથવા મારો જીવ બી નીકળી જાય તોપણ હું મજદયસ્ની દીનને ધીક્કારીને છોડી દઇશ નહી." (એટલે "ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ જતાં સુધી સચ્ચાઇનેજ હું વળગી રહીશ."[1])

---

1 વંદીદાદ, ૫ર. ૧૯ ફ. ૭.

અશોઇ.

અવસ્તા-અષેમ વોહૂ વહિશતેમ અસ્તિ
સાર-અશોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦-અષોઇ એટલે શું ?
જ૦-અષોઇ એટલે તનની અને મનની સફાઇ.

સ૦—તનની સફાઇ તે શું ?
જ૦-આપણા શરીરને કાંઇબી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ધોહીને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઇદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું વાડી ગુડીને સાફ રાખવું.

સ૦–તનની અશોઇ રાખવાથી ફાયદો શું ?
જ૦–શરીરની સુખાકારી વધે, જો તંનદરોરસ્તી હોય તો વિધ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્કલ મલે.
સ૦–તંદરોરસ્તી કેમ મલે ?
જ૦–સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.
સ૦–મનની અશોઇ એટલે શું ?
જ૦–આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહી થાય તેની સંભાળ લેવી, બુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અષોઇથી ફાયદો શું ?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામે થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બંદગી અને ભાઇબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોઇ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે.

સ૦—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો ?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ઘરબાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના થનાર[1] છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરબાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય

૧ જતું રહેનાર.

છે. પણ અષોઇની દોલત કોઇ લઇ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦— મનની અષોઇ કેમ મળે?

જ૦— કેળવણી લીધાથી.

સ૦— તે કેલવણી કઈ જાતની?

જ૦—ધર્મ તથા નીતની.

સ૦—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સચ્ચાઇનો વધારો થાય અને સચ્ચાઇ વધે તો

યથા અહૂ વઈર્યોના પવિત્ર કલામોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

સ૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસોને અષેમ વૉહૂના પવિત્ર કલામોમાં જણાવેલું ખરૂં અને ઉત્તમ સુખ મળે.

નવજોત્ ક્રિયા.

અવસ્તા—અઇવ્યાઑઙ્હુનેમ્ વા અઇવ્યાઑઙ્હુયમ્નો, અઇવ્યાઑઙ્હુનેમ્ વા બૂજયમ્નો.[1]

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં ખોદાનું નામ લેવું.

---

૧ હોરમજદ યશ્ત ક. ૧૭.

સવાલ—નવજોત એટલે શું ?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થઇ એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરશની ઉમરનાં બાળકની **નવજોત** કરવામાં આવે છે ?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંહચે, ધર્મનાં મુળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ **અવસ્તા**નાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

સ૦—સાતજ વરસની ઉમર જોઇએ કે વધતી ઓછી ચાલે ?

જ૦—ઓછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીઆર નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેબી તે ધર્મનાં મુળતત્વો

સમજવાને શકતીવાન નહી હોય તો ૧૪ વરસની ઉંમરે જરૂર **નવજોત્** કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા **અવસ્તાના** કલામો ભણી જાણવા જોઇએ ?

જ૦—અષેમ, યથા, કેમના મજદા, અહુરમજદ ખોદાએ, જસમે અવઙ્‌હે મજદ, સરોશ બાજ, ગેહ, ખુરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, પતેત્ અને દીનનો કલમો.

સ૦—બાળકની **નવજોત્** કરે છે તે દિવસે તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—તે બાળકનાં તનને યજેલા **ગઓમીજ**[1] અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કેવી રાતે ?

જ૦—સૌથી પેહલાં એક **અથોરનાન્**[2] તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે. પછી યજેલો (પવીત્ર કીધેલો) **ગઓમીજ** ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જ૦—**ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્, ચોજદાથ્રે રવાન્રા.**

સ૦—એની મતલબ શું ?

---

૧ ગાયનું મુત્ર અથવા તરો. ૨ મોબેદ.

જ૦—આએ (ગઓમીજં) મારાં તનની પવીત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે હું પીઉં છું.

સ૦—એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને પવિત્ર **ગઓમીજ** અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજુમન બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો **હુમત, હુખ્ત** અને **હ્વર્શ્ત** પ્રમાણે ચાલવાની તથા **દુશ્મત દુજ્રુખ્ત** અને

દુશ્મવરશતને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ તે બાળકને ઉભાં રાખી **દીનનો કલમો** ભણાવે છે, પછી એક **યથા અહૂવઇર્યો** ભણતાં તેને **સુદરેહ** પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું અંનજુમન પણ **યથા અહૂવઇર્યોના** કલામો ભણે છે.

સ૦—**સુદરેહ** પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા **ધર્મગુરૂ** કુસ્તી હાથમાં લઇ **અહુરમજદ ચશ્તની** ખશનુમન પઢે છે. ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો તે બાળકને ભણાવી **કુસ્તી** કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરેછે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે?

જ૦—**વડા ધર્મ** ગુરૂ હોશબામ તથા તંદરોસ્તીના કલામો ભણીને તે બાળકને આશીરવાદ દે છે.

સ૦—**નવજોત** થનાર બાળક શું એકરાર કરીને **જરથોશતી** ધર્મમાં દાખલ થાય છે?

જ૦—"હું એકજ **ખોદાની** બંદગી કરનાર અને **તેનેજ** સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ **માજદયસ્ની** છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારું છું. અશો **જરથોશતને** મારા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખું છું, તથા **તેવણને** પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપુ છું. **મજદયસ્ની** દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં

ભલાંને કાજે અશો જરથોશત્ પાસે મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરતો રહીશ." [1]

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સ૦--સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે "જે કોઇ પોતાનાં શરીર ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી

---

૧. ઇજશને હા ૧૨, ફ઼. ૧–૯.

બાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખરો મજદયસ્ની છે, અગર નહી તો તેને મજદયસ્ની નહી કેહવો." [1]

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચ્ચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચ્ચી હોવી જોઇએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જ૦—નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે બાંએ અને બેઉ સાંધા આગળની બબે તીરી.

---

૧. બુન્દેહેશ, વંદી. ૧૮. ફ. ૯ વગેરે.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણ આપે છે?

જં૦—જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથ જોડાયલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સબળાઓએ નબળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી.[1]

સ૦—ગીરેબાન શું જણાવે છે?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાબનાં કામો કરવાં અને જરથોશતી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રહેવું. ગીરેબાનનો અર્થ ઇમાનવાળો કરી થાય છે.

---

૧. સરનામ રાઝે યજદાંની કુસસ ૧૩–૧૫.

સ૦—એ બાંએ શું ધડો આપે છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંઓને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજ- દયસ્ની દીનના દરેક માણુસે કાંઇબી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકા- વાની જરૂર છે.[1]

સ૦—બેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાંકે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં વગેરે) ને દુઃખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.[2]

---

૧. સરનામે રાઝે યજદાંની સફો ૧૨—૧૫
ઉપલીજ ચોપડી સફો ૨૩.

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે?

જ૦—રૂના સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું?

જ૦—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઇદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઇદાર હોવાથી જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાયછે.

સ૦—એ વિશે જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—સ્પએત દએનયાઍા માજદયસ્નો-ઇશ ઉપમનૅમ.[1]

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

---

૧. મેહેર યસ્ત ક. ૧૨૬.

જ૦--સોજાઇ અને સફાઇ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦--જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની ફરજ શું છે ?

જ૦--જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઇદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ સોજું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦--કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦--જરથોશતી ધર્મ ઉપર મકમ રેહવાની ઇધાની.

સ૦--કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦--કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે

છીયે કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦—કુમ્મર ઉપર **કુસ્તીના** આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે?

જ૦—આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઇએ કે "**સાચા વિચાર, સાચા વચન** અને **સાચાં કામ** ઉપર હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ."

સ૦—**કુસ્તી** કેટલા દોરા અથવા તારની વણુવામાં આવે છે?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે?

જ૦—**ઇજશનેના** ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઇજશને કોણ ભણે ?

જ૦—દરેમેહર અથવા અગીઆરીમાં યોજદાથ્રેગર મોબેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને ?

જ૦—ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની. ઘેટું અથવા મેંઢું જેમ ગરીબ, નમનતાઇવાળું અને નિર્દોષ[1], છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે પણ નમાના, તાબેદાર અને નિર્દોષ રહેવું જોઇએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે ?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કોણ વણે ?

---

૧ ગુનાહ વગરના.

જ૦—અથોરનાન્ ટોળાની બાઇડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે?

જ૦—મોબેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે?

જ૦—લર વરસના બે ભાગ જે હ્વાવન અને રપિથવન છે તેની તથા લરી વરસના છ ગાહમ્બારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઇએ?

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે **મજદયસ્નો અહી** એટલે હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે **જરથુશત્રીશ** એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે **વીદએવો** એટલે દેવ-પરસ્તીના કામને ધીકકારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે **અહુર-એકએષો** એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉ છું.

સ૦—**કુસ્તીના** ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા ?

જ૦—બે **યથા અહૂ વઇરૂયો** ભણતાં આગળા બે અને **અષેમ વોહૂ ૧)** ભણતાં પાછળા બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કઇ તરફ મોહ્ડું કરવું ?

જ૦—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કઇ કઇ વખતે કરવી જોઇએ ?

જ૦—સવારે બીછાંનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઇ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમચ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં **ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ અષેમ વોહૂ ૧)** ભણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોહ્ડું અને પગ) ને ત્રણ મરતબે પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—**પાદીઆબ.**

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ધોએલા ભાગોને સોજા કપડાંએ લુછી એક ચીતે ઉભા રહી આખી **કેમના મજદા** ભણી જવી. પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી **અહુરમજદ ખોદાય** ભણવી.

સ૦—**અહુરમજદ ખોદાય** ભણતાં શું ક્રિયા કરવી ?

જ૦—કુસ્તી બેઉ હાથમાં પકડી **આહરેમન અવાદશાન** ભણતાં જમને હાથે પખોરવી, **મનશની ગવશની કુનશ**

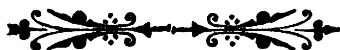
ની ભણતાં ઉંચકવી, અને **હુદ્યથ્યા ર્વીરૂશતાંમ્** ભણતાં **કમ્મરે** વીટાળવી, ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી **જસમે અવહ્હે મજદ મઝ્દયસ્નો અહ્મી** આખી ભણી જવી.

સ૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેરેલાં બાળકની ફરજ શું છે?

જ૦—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉંઘાડા પગ અથવા બોરૂં માથું રાખવું નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી, ખોદાની બંદગી કરવી, અષોઇ રાખવી, નમ્ર થવું, સારાં કામો કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશ્ત અને દોઝખ.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત વીસ્પ હુખ્ત વીસ્પ હ્વૅર્શ્ત વહિશતૅમ અન્હુ-હમ અશાએત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુજ઼ુખ્ત વીસ્પ દુજ઼્વર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અન્હુહમ અશાએત.

સાર—સઘળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો અને નેક કામો બેહેસ્ત તરફ લઇ જાય છે અને સઘળા બુરા વિચારો, જુઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું ?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં કામોનો મરણ પછી મળતો બદલો તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોજખ એટલે શું ?

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી મળતી સજા તે દોજખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.[1]

સ૦—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી. ટુકમાં દુશમત દુજ્ઞુખ્ત અને દુજવરૂશ્ત ત્યાગ કરવું.

---

૧. દોઆ નામ સતાયશને.

સ૦—સવાબ તે શું ?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કેળવણી વગેરે

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઇ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માફી માગવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા ભાષાના ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્ય-સ્યાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં

દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઇને અનેક વાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.[૧]

સ૦—ગુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા કયાં ?

જ૦—અંધારૂં દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—**અચિસ્ત અહુ** એટલે ખરાબ જીંદગી. બીજો બોલ **દ્રુજો દેમાન** આવે છે

૧ વંદીદાદ ફર. ૩ ૭, ફ. ૧૧.

અને એનો અર્થ ખરાબ રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહેસ્તનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—વહિશ્ત અહુ એટલે સઉથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાયછે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહેશ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કોણ ભોગવે છે ?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણાં શરીરમાં બીજી કઇ શક્તિ છે ?

જ૦—ફરોહર અથવા ફ્રવશી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સીવાય બીજી કોઇ શક્તિ માણુસનાં શરીરમાં છે ?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં જણાવેલાં અહુ, દએન અને બઓધ છે.[૧]

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

---

૧. ઇજશને હા ૫૫. ફ. ૧ લો.

યજદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ, માહ, ગાહ, અને જશન્.

અવસ્તા—વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ મઇન્ય-
ઑમ યજતૅમ્ યજમઇદે.

સાર—સઘળા પવિત્ર મીનો ઇજદોને હમો
વખાંણીએ છીએ.*

સવાલ—યજદ અને અમષાસ્પંદ એટલે
શું ?

જવાબ—વખાણુ તથા આરાધના કરવા લાયક,
અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

---

* સીરોજા.

સ૦—અમષાસ્પંદો અને યજદો તે કોણ અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કીધા ?

જ૦—અમષાસ્પંદો અને યજદો ગેબી રીતે વૃધિ કરનારા ફરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સ૦—યજદ અને અમષાસ્પંદોની સંખ્યા કેટલી છે ?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંના ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ. *

---

* રોજ અને માહના નામો વિષે જુઓ સફે ૧૬૧-૧૬૩.

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહમ અને બરજો યજદ.

સ૦—ફ્રવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અહુરમજદ રોજે નવું વરસ, અરદીબેહસ્ત રોજે રપિથ્વનનું જશન ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ સાલ અને ફ્રવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—અરદીબેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અરદીબેહસ્ત રોજનું જશન; ખોરશેદ રોજથી તે દએ-પ-મેહર રોજ સુધી

મએદીઓઝરેમ એટલે પુર લીલોતરીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમશાસ્પંદનું જશન.

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦—તીર રોજે તીરીઆનનું જશન. તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પ-મેહર રોજ સુધી મએદીઓશહેમ એટલે પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર?

જ૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ અમશાસ્પંદનું જશન.

સ૦--શેહરેવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—રોજ ૪ થો **શેહરીવર અમેષાસ્પંદનુ** **જશન** તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી **પએતેશાહેમ** એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના ગાહમ્બારના જશનો.

સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તહેવાર આવે છે ?

જ૦—રોજ ૧૬ મો **મેહેરગાનનું જશન** તથા **અયાથ્રેમ** એટલે ગરમીનો છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્બારના જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦--આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦--રોજ ૧૦ મો **આવાં યજદનું** જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અસ્પંદાર

મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહીના બપોરે ૧૨ – ૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન ગેહજ ભણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો ?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશનું જશન તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—દએ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજદ, દએપ આદર, દએપ મેહર અને દએપદીન એ દિવસોએ દાદાર અહુરમજદનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે પેગાંમ્બર સાહેબ અશો જરથોશતનો દીસો, અને મેહર રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી મઐદીઆરેમ

એટલે પુર સરદીના વખતના ગાહ-મ્બારના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે?

જ૦—રોજ ૨ જો **બેહમન અમષાસ્પંદનું** જશન.

સ૦—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં નામ દો?

જ૦—રોજ ૫ મો **હપ્ત્ અમષાસ્પંદનું જશન,** તથા રોજ ૬ થો **અવરદાદ સાલ ગાહનું** જશન.

સ૦—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે બીજું શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—પરહેજગાર મોબેદો કાગળ ઉપર પહેલવી જુબાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની નીરંગ લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે?

જ૦—ધાર્મીક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંબલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ઘરમાં છાંટેછે જેથી કસારાં, ઉધાઇ વગેરે ખરફસ્તરો દુર રેહે છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે?

જ૦—આસતાદ રોજથી તે વહીશતોઇશત ગાથાના દીવસો સુધી મુકતાદના ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુકતાદ એટલે શું?

જ૦—મુક્તી પામેલા આત્માઓની આરાધના

કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો **ફરવરદેગાનના** દિવસો તરીકેબી ઓળખાય છે.[1]

સ૦—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના દિવસો કયા ?

જ૦—આશતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરાન અને **હમસ્પથ્મએદએમ** એટલે દિવસ અને રાત સરખા થવાના વખતના ગાહમ્બારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાંણીતો બનાવ બન્યો હતો ?

જ૦—અશો **જરથોશતે** પાદશાહ **ગોશતાસ્પની** દરબારમાં ઘણાએક **મોજેજા**

---

૧ આફરીનગાને અરદાફરવશ.

કરી બતાવ્યા હતા, જેથી એ રોજને દિને **બેહુ મીનો મારેસ્પંદ** કરી કહે છે.

સ૦—વહિશતોઇશત ગાથાનો દિવસ કયાં નામથી ઓળખાય છે?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો હોવાથી આખાં વરસમાં જેબી કાંઇ ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર માફી માંગવાનો છે, તેથી એને **પતેતીનો** દિવસ કહે છે.

સ૦—**હમકારા** એટલે શું? અને તે કેટલા છે?

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા સાત છે. *

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જ૦--અહુરમજદ, બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને અમરદાદ.

સ૦—એઓને કયાં નામથી ઓળખેલા છે ?

જ૦—અમેષાસ્પંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં **હફ્ત અમષાસ્પંદ** એવાં નામથી એઓને ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર **ગાહમ્બારનાં** જશનો પડે છે ?

---

* હમકારાનાં નામ વિષે જુઓ સફો ૧૬૫.

જ૦—વરસમાં છ વાર **ગાહમ્બારનાં** જશનો પડે છે.*

સ૦—ગાહમબાર એટલે શું ?

જ૦—પાક **ખોદાતાલાની** ઉતમ કરામતોની યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સ૦—**ગાહમ્બાર** કરવાની મતલબ શું ?

જ૦—ભાઇબંધી અને એકસંપીનો વધારો કરવાની.

સ૦—અસલી ઇરાંનીઓ કેવી રીતે ગાહ-મ્બાર કરતા હતા ?

---

* ગાહમબારનાં નામો વિષે જુઓ સફા ૧૬૪.

૪૭—એ દિવસોએ ઇરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે ભેલાઇને ખોદાની સ્તુતી કરતા, તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફરે બેશી ચાશણી કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહી.

૪૮—શું ગાહમ્બાર કરવાની આપણી ફરજ છે?

૪૯—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,* વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે

* વીસ્પરદ કરદા ૨ જો ફ. ૨.

તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઇએ.

સ૦—ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાએ શું શું પેદાયશ પેદા કીધી?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ અને માણુસો. *

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો?

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશતોઇશ્ત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી ગેહ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત. દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

---

* આફરીને ગાહમબાર પ્રમાણે.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથ્વન, ઉજીરન, અઇ-
વિસ્રૂથ્રેમ અને ઉશહીન

સ૦—હાવનનો વખત કયાંથી કયાં સુધી?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે
બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથ્વનનો વખત કયાં સુધી?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ
વાગા સુધી.

સ૦—ઉજીરન ગેહ કયારે થાય?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે
સાંજના અંધારૂં થાય ત્યાં સુધી.

સ૦--અંધારૂં થયા પછી કઇ ગેહ શરૂ થાય અને કયાં સુધી ?

જ૦--અઇવિસ્રુથ્રૅમ, રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦--ઉશહેન ગેહ કયારે ભણાય ?

જ૦--રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

ખોરશેદ.

અવસ્તા :--યો યજઇતે હ્વરે યત્ અમેષૅમ્ રએમ્ અઉર્વંત્ અસ્પૅમ...
યજઇતે અહુરૅમ્ મજ્દાંમ.

સારઃ—"જે શખ્સ અમર, તુરમંદ તથા તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને પૂજે છે

(અથવા વખાણે છે) (તે ગોયા) હોર-
મજદને ઇજે છે."[1]

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સૌથી તેજસ્વી
ગોળો કયો ?

જ૦—ખોરશેદ અથવા સુરજ; જેનું તેજ
અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે
તેની સનમુખ આપણાથી જોઇ શકાતું
પણ નથી.

સ૦—ખોરશેદથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર,
અંધારૂં દફે કરનાર,[2] ઝાડપાણાને
પુષ્ટી આપનાર, હવા અને પાણીને
સ્વચ્છ કરનાર,[3] જમીન ઉપરની તમામ

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૪.

૨ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૪.

૩ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨.

ગલીચ હવાને સુકવીને બાળી નાખનાર, માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની જીવન શકિતનો આધાર, અને હજાર ધણા ફાયદનો આપનાર ખોરશેદ છે.[1]

સ૦—જો ખોરશેદ આપણી પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશતો બંધ પડે તો?

જ૦—આએ દુન્યામાં સધળે ઠેકાંણે અંધકાર થઇ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, ફુલ, ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી અને ગેરસફાઇનો વધારો થાય, દુઃખ દરદોની ઉત્પન્તિ થાય, અને ટુકમાં તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.

સ૦—ખોરશેદની વખાણુ કરવાનું અવસ્તા ભણુતર શું છ?

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ૬ ૧૧.

૨ ખોરશેદ નીઆએશ ૬ ૧૨.

જ૦--ખોરશેદ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦--ખોરશેદની સાથે મેહરની નીઆએશ ભણવાનું ફરમાન કાંય છે?

જ૦—ખોરશેદ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ છે. ખોરશેદ તલુ થવાની આગમજ જે રોશની પડે છે તેને મેહરની રોશની કહે છે.

સ૦—ખોરશેદ અને મેહરની નીઆએશ દિવસમાં કેટલી વાર ભણવાની ફરજ છે?

જ૦—ત્રણ વાર. હાવન રપિથ્વન, અને ઉજીરન ગેહમાં.

સ૦—ખોરશેદ નીઆએશ શા માટે કરવી જોઈએ?

જ૦—તુરમંદ ખોરશેદથી આપણે જે જે ફાયદાઓ મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમજદના બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—તમો ખોરશેદની સામા ઉભા રહી પેહલાં હોરમજદની બંદગી કરી પછીજ ખોરશેદની વખાણ કરોછો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી આપશો ?

જ૦—હાજી. ખોરશેદ નીઆએશમાં આવે છે કે "નેમો અહુરાઇ મજદાઈ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેનતએઇબ્યો, નેમો મિથ્રાઇ વાઉરૂ ગએઆયએઆઈ-

તેએ, નેમો ક્ષ્રૅક્ષએતાઇ અઉર્વત અસ્પાઇ" એટલે કે સૌથી પેહલાં આએ મારી નેમાજ હોરમજદને, અમષાસ્પંદાને, મેહર યજદને અને નુરી ખોરશેદને હોજો.

સ૦—જયારે આપણે નુરી ખોરશેદ સનમુખ ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો જોઇએ?

જ૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું તારો પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને બાળી નાખે છે તેમ અમો પણ નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને મનના ગલીચાને બાળી નાંખીએ.

ઓ ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું આએ દુન્યા અને તેમાં વસનારાઓના ભલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ હમારી હસ્તીનું કારણબી બીજા અમારાં ભાઇબંધોનું ભલું કરવા માટે છે. વળી જેમ તું ખુદાના હોકમને તાબે રહી નીઅમસર તારૂં કામ બજાવે છે તેમ હમો અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી નીઅમસર ઉદ્યોગ કરતાં રહીએ.

આતશ.

અવસ્તા :—તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદ્દાઍા યેસન્યો અહિ વહ્મયો.

સાર—અએ હોરમજદના બેટા આતશ, તુ આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.[1]

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં નામથી ઓળખેલો છે ?

જ૦—આતર, આદર, અથવા આતશ.

સ૦—આતર બોલનો અર્થ શું ?

જ૦—ખાઇ જનાર અથવા ભસ્મ કરી નાખનાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે ?

જ૦—બે જાતના. એક આપણે રોજ ઘરમાં ચુલામાં જોઇએ છીએ તે અને બીજો દરેક પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે

---

[1] આતશ નીઆએશ ક. ૧.

સમાયલો છે, જેને આપણે જોઇ
શકતા નથી.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનું કારણ શું ?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પતી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્યોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને માણુસની હૈયાતીનું ટકવું છે. ટુંકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહી પણ દરેક કામનું

જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટાં ગુણોને લીધે ખોદાતાલાની અદ્દભુત શકતી અને ગુણનો ઉંચામાં ઉંચો ખ્યાલ આપનાર ચિન્હ તરીકે આતશનો કેબલો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી ધરમે આપેલું છે.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનો બીજો સબબ શું છે?

જ૦—આતશને કેબલેહ તરીકે રાખવાનો બીજો સબબ એ છે કે જરથોસ્તી ધરમના કાનુન મુજબ મન અને તનની દરૂસ્તી જાળવવી. હવે સફાઈ સુઘડાઇ જાળવવામાં આતશ પેહલી જગ્યા લે છે. દરેક પ્રકારનો દુર્ગંધ, સરદી અને રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર

તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ એબાદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ ક્રિયામાં અને ઘરમાં આતશ ચાલુ રોશન રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જીવતાંઓને અનદીઠ રીતે બેહદ ફાયદો કરનારૂં અને તેટલા માટે ઘણું ઉમદા છે.

સ૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળવાની મનાઈ કાંય છે?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા નસો બાળવાનું કામ ગુનાહ ભરેલું છે એમ આપણા ધરમમાં ફરમાવેલું છે, તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો

વાસ માણુસના દમમાં જવાથી તેઓની તંદરોસ્તીનો બીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશ બેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં આપણે સુખડ લઇ જઇએ છીએ તે વિષે ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆએશમાં આવે છે કે "જે કોઇ શખ્સ આતશને વાસ્તે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી ભલી નૈયતે લઈ જાય છે તેને આતશ ભલી દુવા દે છે."[1]

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો?

જ૦—આતશ દુવા કરે છે કે "તારે ત્યાં દોલતનો વધારો થજો, બહાદુર

---

૧ યજશને હા. ૧૨ ફ. ૯.

ફરજંદોની વૃધી થજો, તું કાબેલ અને ભણેલો થજો, તથા જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ રહેજો." ૧

સ૦—શું પારસીઓ આતશપરસ્ત છે?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઇ આતશને ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ ખોદા પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજો-માંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ. ૨

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજદને પોંહચા-યછે એવું કંઇ ધર્મનું ફરમાન છે?

---

૧ ઇજશાને હા ૧૨ ફ. ૧૦. ૨ ઇજશાને હા ૩૬ ફ. ૩.

જ૦—હાજી. ઇજશનેના ૩૬ માં હામાં એવું આવેછે કે " ઓ હોરમજદના આતશ, તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચ્યે છીએ. " [1]

સ૦—હાલમાં આપણે કેટલી જાતના આતશ સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરીએ છીએ ?

જ૦—આતશ બેહરાંમ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જયારે આપણે બંદગી ભણ્યે ત્યારે શું વિચાર કરવો ?

જ૦—ઓ હોરમજદના આતશ, જેવી રીતે તારા ઉપર સુખડ લુબાન મુકી તુંને

---

૧ ઇજશને હા ૩૬ ક. ૧.

હંમેશા બળતો રાખવાની અમો કોશેશ કરીએ છીએ તેવી રીતે હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થ-માં બળતો આતશ (જીવન શકતી) રોશન રાખવાની સદા અમો કોશેશ કરીશું.

સ૦—ઇનશાનોના ભીત્તરમાં બળતો આતશ કેમ રોશન રાખી શકાય?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા વગરનાને પૈસો, અને દુખીઓની સારવાર વગેરે કરવાથી ઇનસાનોના જીગરમાં બળતો આતશ રોશન રાખી શકાય.

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશબોઇ ભેટ કરનારાં- ઓને સુગંધીથી તરોતાજગીભરેલાં કુરે છે તેમ આપણે પણ આપણી ઉપર ઉપકાર કરનારાંઓને ખુશી કરવા. જેમ આતશ રોશણ રહેછે તે બીજાં- ઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી હૈયાતીબી બીજાંઓના ફાયદાને માટેજ છે એમ સમજવું.

સ૦---અવરતામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે ?

જ૦—'**આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઑ**' આતશને હોરમજદના છોકરાનો મોતેબર એલકાબ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે ચોહતાડીએ છીએ તેની મતલબ શું ?

૭૯—માણુસે મગરૂરી છોડી નમનતાઇ રાખવાની. કેમકે ગમે એવી મોટી રોશણીથી બળનો આતશ પણ નરમ પડી જઇ અંતે ખાક થાય છે, તેમ ગમે એવા મોટા દરજ્જા તથા ઇજત અને પૈસાવાળું માણુસ આખરેબી મરણ પામી ખાક થનાર છે. માટે જીવતાં જીવત દરેક માણુસે, આતશની માફક, સખાવત વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા પાછલ મુકી જવો જોઇએ. એવો વિચાર દરેક માણુસે રખીયા અથવા ખાખ લેતાં કરવો જોઇએ.

૮૦—આતશ ઉપર મવકલ અમશાસ્પંદ કયો છે?

જ૦—અરદીબહેસ્ત અમશાસ્પંદ આતશ ઉપર મવક્કલ છે. જો આતશની સાથે કાંઇ ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું ?

જ૦—આતશ ઉપર પાણી નાખીને બુજાવવો, મ્હોડાંથી કરીને ફુંક મારવી,[1] નસો બાળવો,[2] બીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની કેતાબોમાં ગુનાહભરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આજાબ ખમતા આતશની સંભાળ કરવા ફરમાવેલું છે.[3]

---

૧ પતેત ઈરાની. ૨ વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૧૭

૩ વંદીદાદ પર. ૮, ફ. ૯૧—૯૬

સ૦--બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ ભરેલું કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—બીડી પીધાથી લબ અને ખરાબ દમ આતશ સાથ સંબંધમાં આવ્યાથી તેમજ સેવટે તેને બુજાવ્યાથી આતશપર નાશ અથવા નુકસાની આવેછે, અને તેથી માણુસને પોતાને પણ નુકસાની પુગે છે.[1] વળી ઘણાએક નામીચા તબીબોનું એવું મત છે કે બીડી પીવાથી તંદોરસ્તી બગડે છે. હવે જેથી નાશ અથવા નુકસાની થાય તે ગુનાહ ગણાય છે, ત્યારે બીડી પીવી એક ગુનાહ હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ તરફનું અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં

૧ ઇજશને હા ૩૬ ફ. ૧

આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી ખોદા તરફ ભકિતભાવ દેખાડનારો ખ્યાલ આવતો નથી. એટલા માટે બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હમકારા કેટલા ?

જ૦—ચાર. અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ અને બેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશ-બેહરામ અથવા અગીઆરીમાં જઇ આતશ નીઆએશ ભણવાની દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને બુજાવનાર શખ્સ કોણના જેવો છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને બુજાવનારને 'આજિશ' દેવ તરીકે ગણેલો છે.[1]

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૧૮ ફ. ૧૯.

સ૦—આતશની ઉત્પતી કોણના વખતમાં અને કેમ થઇ ?

જ૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદશાહ હોશંગે રસ્તામાં એક સાંપને દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક મોટો પથર ફેંકયો, તે પથર બીજા પથર સાથે જઇ અથડયો, તેથી આતશ ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદશાહ હોશંગ ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી પોતાનાં શેહેરમાં લાવી એક જગોએ સ્થાપ્યો. એ દીવસે એક જશન કીધું જેને જશને '**સદેહ**' કરી નામ આપ્યું.[1]

૧ શાહનામું.

પાણી.

અવસ્તાઃ-આપો વङ्उहीश વહિશ્તાઓ મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ.

સારઃ--હોરમજદના પેદા કીધેલાં, ભલાં, સૌથી સરસ અને નીરમળ પાણી. [1]

સ૦—પાણી ઉપર મવક્કલ ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—આવાં અરદ્વિસુર યજદ. એ યજદને અવસ્તામાં નારી જાતીનું રૂપ આપેલું છે.

સ૦—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઇ નારી જાતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલા છે ?

---

1 ઇજશને હા. ૬૫. ફ. ૭.

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં બીજા પાંચ નારી જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં નામઃ—અરપંદારમદ, દરૂવાસ્પ (ગોશ), દીન, ફરવરદીન, અને અરશીશાંગ.

સ૦—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા સારૂં કીધી છે ?

જ૦—ખોદાની સર્વ જાનદાર પેદાયશ પાણીથી જીવી શકે છે,[1] અનાજ, ફળની ઉત્પતિ પાણીથી છે, સઘળી સ્વચ્છતાનું સાધન પાણી છે,[2] પાણી વગર માણસ જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ આટી અગત્યની છે તે ખોદાએ

---

૧ અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨.

૨ " " "

મુફત પુરી પાડી છે, જે માટે સઘળી જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ કીધી છે.[1]

સ૦--કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે?

જ૦--અવસ્તામાં જણાવે છે કે સુરજના પ્રકાશથી પાણી પાક થાય છે.[2]

સ૦--માણસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી શકે?

જ૦—પાણીમાં પડેલો નસો (કોહવી કોહતી વસ્તુ, બાલ, નખ ઇત્યાદી) કહાડી તેને સુકી જમીન ઉપર નાખવો;[3] આપણા ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ રાખવા ફરમાવેલું છે.

---

૧ યજશને હા ૬૮ ફ. ૬. ૨ ખોરશેદ નીઆએશ. ફ. ૧૨

૩ વંદીદાદ પર. ૬ ફ. ૨૯.

સ૦—જ્યારે દરેક માણુસ, પશુ, પંખી, વનસ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે તે પણ મોટા જથામાં હોવું જોઇએ ?

જ૦—હાજી, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને પાણી પુરું પાડવાની ગોઠવણ કીધી છે, એટલુંજ નહી પણ જમીનની અંદર પણ પુષકળ પાણી ખુદરતે રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું બીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોરપંદોના પીધામાં આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુઃખ ઊત્પન થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી તેનાં ફળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં

પાણીથી ધોએલાં કપડાં પેહેરવાથી ફીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાયછે.

સ૦—પાણીની વખાંણુ કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદ્વિસુર નીઆએશમાં દાદાર અહુર-મજદ કહે છે કે "અએ સ્પેતમાન જરથોસ્ત, મારાં તંદરોસ્તી આપનારાં, ગલીચાઇ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના કાયદાને માન આપનારાં પાણીઓ તમામ લોકોને ઇજવા તથા વખાણુ કરવાને લાયક છે.

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં પાણી પુરું પાડવાને માટે શું ઉપાય કરવા ?

---

૧. અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨.

જ૦—કુવા, તલ્લાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે મુલકના લોકોને સુખ આપવું (દોલતમંદ માણસોની એ ફરજ છે) એમ કરનાર માણુસના ફરોહરને અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કીધાં છે.[1]

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર શું છે ?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યષ્ટ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્વિસૂર નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે?

જ૦—અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરશીસ્વંગ અને મારેસ્પંદ એ પાંચ દીવસોએ

૧ અરદવિસુર નીઆએશ ક. ૬.

તથા ચાંદરાત અને પુનમને દિવસે પણ ભણવા દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—જે કોઇ જરથોસ્તી ધર્મમાં જણાવેલી રીતે પાણીને ઇજે તથા તેનો ઘટતો ઉપયોગ કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે?

જ૦—તેને ઝળકાત અને નુર, તેને તનનું સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી, તેને પુરતાં સુખની દોલત, તેને ચાલાક ફરજંદ, અને મરણ બાદ સૌથી સુખી જીંદગી.[1]

---

1 યજશને હા. ૬૮ ફ. ૧૦—૧૧.

હવા.

અવસ્તા:—વએમ અષવનૅમ યજમઇદે,
વએમ ઉપરો કઇરીમ યજમઇદે.

સાર:— ઉપર કામ કરનાર વાએ ઇજદને તથા અશો અને પવિત્ર હવાને અમો ઇજયે છીએ.[1]

સ૦— હવા એટલે શું?

જ૦— વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વલેલો છે.[2] એ જાતે હવાઇ છે. એને આપણે જોઇ શકતાં નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ

---

૧ રામયચ્ટ ક્રૅ. ૫. ૨ રામયચ્દ ક્રૅ. ૪૬.

ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી જીવી શકે છે.[1] ઊન્હાલાના દિવસો ઉપર થંડો પવન માણુસને આશીરવાદ સમાન થઇ પડે છે. હવાથી માણુસોની તંદરોસ્તીમાં વધારો થાય છે. અને હવાને લીધેજ માણુસો એક બીજાંનું બોલવું સાંભળી શકેછે.

સ૦—કઇ હવાથી માણુસને ફાયદો થાય ?

---

૧. રામચ૦૮ ફ. ૫૬.

જ૦—સોજી, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજી હવા કયાંથી મળે ?

જ૦—જે જગા ગલીચ નહી હોય, જયાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહીં હોય, જે જગાને વાડી, ઝાડી પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જયાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોયછે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ 'ઑક્સીજન' અને 'નાઇટ્રોજન' છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ 'ઑક્સીજન' અને કેટલો 'નાઇટ્રોજન' છે ?

જ૦—જો એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ 'ઑક્સીજન' અને બાકીનો બધો ભાગ 'નાઇટ્રોજન' હોય છે.

સ૦—હવા આપણા દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જ૦—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસાંમાં જઇ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપેછે.

સ૦—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડયે છીએ તે કેવી છે ?

જ૦—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીરઉપ્યોગી છે, પણ ઝાડપાનોનો તે ખોરાક છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા ઝાડપાનો ચુશી લેછે.

સ૦—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઇએ?

જ૦--આપણું રહેવાના શેહર, ગામ, કે ઘર આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ વગેરે રોપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારાઓને સોજી હવા મળે.

સ૦—ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો ?

જ૦--ગંધીલી હવામાં રેહનાર માણસોને ઘણી તરેહના દુખ દરદો વેઠવાં પડેછે, જેથી તેઓની તંદરોસ્તીને નુકસાન થવાથી સારાં અને સવાબનાં કામો તેઓથી થઇ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના તેઓ તકસીરવાર થાયછે.

સ૦—હવાને માટે ઇશ્વરની શોકગુજારી કરવાની શું આપણી ફરજ નથી ?

જ૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો ઉપકાર માનવો જોઇએ. કારણકે આપણે દમ લઇ શકીએ તોજ હૈયાતી ભોગવી શકીએ.[1]

સ૦—હવાની શોકગુજારી કરવાનું ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી, રામ યષ્ટમાં આવે છે કે "જે માણસ હવાની શોકગુજારી કરે તેને પુર મરકીવાલો ગનામીનો દફે કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો તેને હેરાન કરી શકે નહી."[2]

૧ રામયષ્ટ ફ. ૪૪. ૨ રામયષ્ટ ફ. ૫૬.

જમીન

અવસ્તા :—ઈમાંમ્ આઅત્ જેમ...યા નાઍાબરદ્દતી

સાર—આએ જમીન જે અમોને પોષણ આપે છે તેને અમો વખાણીએ છીએ.[1]

સ૦—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—"**જૅમ**" એટલે જમીન, અથવા પૃથ્વી.

સ૦—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ ?

જ૦—**સ્પેન્તઆરૂમઇતી,** એટલે અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ.[2]

---

૧ યજશને હા ૩૮ ફ. ૧; ૨ વંદીદાદ ૫ર. ૨ ફ. ૧૦.

સ૦—જમીન એટલે શું ?

જ૦—જે ઉપર માણુસ, પશુ, પક્ષી વગેરે રહી શકેછે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી શકે છે. તથા ડુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે તે પૃથ્વી.[1]

સ૦—અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કીધેલા હતા ?

જ૦—સાત ભાગ જેને હફ્તોકર્ષ્વદરીમ જામ (એટલે હફ્તે કેશ્વર જમીન) સાત ખંડ વાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.[2]

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો ?

---

૧ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૯. ૨-યજશને હા ૫૭ ફ. ૨૩

જ૦—અરેજહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્ષુ, વીદધફ્ષુ, વૉઉરૂબરેશતી વૉઉરૂ-જરેશતિ અને ખનિરથ બામી.[૧]

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની છે?[૧]

જ૦—ઓહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.[૨] પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.[૩]

સ૦—જમીનની વખાણુ કરવા માટે જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—અવસ્તામાં આવેછે કે "આએ જમીન જે આપણું પોષણુ કરે છે તેને બીજા નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૯ ફ. ૩૯; ૨. વંદીદાદ પર. ૧૯. ફ. ૪.
૩ દીનકરદ (દસ્તુર પી. બે. સંજાના)

આરાધ્યે છીએ" ૧ ઓ અશો હોમ, તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે મોટા વીસ્તારવાળી, બોહળી, ફળદ્રુપ જમીન છે તેને હું વખાણું છું."[૨]

સ૦—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર ઉપર ટકેલી છે?

જ૦—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ અને મ્હાબોખ્તાર અધર રહેલા છે તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સ૦—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનું કાંઇ લખાણ છે?

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમજદ કહેછે કે "મારી બનાવેલી, બોહળી, મોટી,

---

૧ ઇજશને હા. ૩૮ ફ. ૧; ૨ ઇજશને હા. ૧૦ ફ. ૪.

પુષ્કળ જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા
જે આએ દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ઘાસ
ચારા સાથના તથા ઘણું પાણીવાળા
પહાડો ધરાવેછે તેણીને હું ટેકવી
રાખુંછું."[૧]

સ૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી છે તેની મતલબ શું?

જ૦—જમીનને અવસ્તામાં "બરદાસ્ત કરનારી માતા" કહેલી છે તેનું કારણ એ કે પૃથ્વિના જેવી સહન શક્તી ધરાવનાર બીજી કોઇ માતા નથી. જેમ એક માતા પોતાના ગમે એવાં મસ્તીખોર બચ્ચાંની બરદાસ્ત કરી તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર

૧ ફરવરદીન યષ્ટ ક્ર. ૯.

રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉપર નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે કઇ જમીન ઘણી ખુશાલ છે?

જ૦—"અશો માણસની ઇજશને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરૂષનું રહેઠાણ, આતશની જાગવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાએ ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહેછે."[૧]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૧-૬.

સ૦—ક્યા ક્યા શખ્સો જમીનને ખુશાલ કરે છે ?

જ૦—"લાસોને કબરમાંથી ખોદી કહાડનાર, કબરોને ભાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણસોને જાગીરો ભેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર શખ્સો અનુ-રતા પ્રમાણે જમીનને ખુશાલ કરે છે.[1]

સ૦—કઇ કઇ જગા નાખુશ છે ?

જ૦—દોજખની જગા, અશો માણસનું રવાન થયું હોય તે, ગલીચાઇ એકઠી થઇ હોય તે, બુતપરસ્તોનું રેહઠાણ,

---

૧ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૧૨—૩૪

નસો દાતવાની જગા, પાપી માણસનું મકાન, ખરફ્સ્તરોના ખાડા, બેહદીનોના હાથમાંથી જુદદીનનાઓને હાથ ગએલી જગા, વસ્તીવાળી જગાનું ઉજાડ થવું, અને જે જગા ઉપર મુવેલાં માણસનું રૂદન થતું હોય તે સઘળી જગાઓ "મીનોખેરદ" પ્રમાણે નાખુશ છે.

સ૦—શા સારૂં અવસ્તામાં જમીનની વખાણ કરવામાં આવેલી છે?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે જમીનનેજ આભારી છીએ, જાત જાતના અનાજ, ભાજી, તરકારી, નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘેર સંગારનો બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાત જાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ

જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે આપણા ધર્મે જમીનની વખાણ કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.[1]

સં૦—જમીન માણસોને કાંઇ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે આશીરવાદ દેછે[2] અને નાખુશ કરનારને શ્રાપ દેછે.[3]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પન્ન થતી તમામ પેદાયશને વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી કરવી, તથા એ સધળી ઉત્પન્ન થયલી ચીજો માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવે તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં મદદ કરવી.[4]

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૧; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૮–૨૯.
૨ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૭. ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તાઃ—નેમો ઉર્વઇરે વંઉહિ મજ્દધાતે.

સારઃ—અએ હોરમજદના પેદા કીધેલાં ભલાં ઓરવર, તુંને નેમાજ હોજો.*

સવાલ—ઉરવર એટલે શું?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની વનસ્પતી.

સ૦—ઉરવર કયાંથી અને કેમ મલે?

જ૦—જમીનમાં વરસાદ પડયાથી પુશકળ ઝાડ છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને

---

*વંદીદાદ પર. ૧૯ ફ. ૧૮.

મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

૩૯—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જ૦—આપણો ખોરાક અને પોશાક એથી છે, એથી તનદરોસ્તી અને રાહત મળે છે, આપણા ઘરબાર, વાડી, ગાડી, કબત, પેટી અને ઘર સંસારનો સઘળો સામાન એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની દવાની ઉત્પતી એમાંથીજ થાય છે અને પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર ઉરવર ઉપર છે.

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણ શું સબબ સર કીધી છે?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવસ્તામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયા કયા ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે?

જ૦—ઇજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની 'પાતરી;' હોમસળી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફ્રીનગાન ભણતી વેળા ફુલ અને ફ્રૂળની અગત, નવજોત નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની 'પાતરીની' અગત. વળી આતશ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનસ્પતી જેવું કાંઇ નહીં પેદા કીધું હતે તો?

જ૦—માણુસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકને નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહી, બધે ગલીચી અને ગંધવાડ પંથરાઇ રેહતે, સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી તમામ જાનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી. ૧

સ૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી?

જ૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી બેશક આપણે (ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ, કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કીધેલી બીજી ઉમદા પેદાયશોમાં-ની એક છે.

---

૧ રામ યષ્ટ ક. ૫૬. ૨ ઇજશાને હા ૧૯ ક. ૧

સ૦—ઉરવર ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો છે?

જ૦—અમરદાદ અમષાસ્પંદ. જો વનસ્પતી સાથે કાંઇ ગુનાહ કીધો હોય તો અમરદાદ અમષાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—વનસ્પતી સાથનો ગુનાહ તે શું?

જ૦—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કારણકે કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઇનો ગુણ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણસને નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણસને ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજા ગુનાહો ઉરવર સાથે થઇ શકે.[1]

સ૦—અવસ્તામાં ક્યા ક્યા ઝાડ પાળાઓ વખાણુએલા છે?

---

૧ પતેત ઇરાની.

જ૦—હોમ, ગઓકર્રેન, વૉહુગઑન, વૉહૂકરૅતી, હધાનએપત્ અને ઉર્વાસ્નિ.

સ૦—હોમ વિષે તમે શું જાણો છો?

જ૦—એ પાળો હોમ નામના એક દસ્તુરે શોધી કાહાડી તેને છુંદીને રસ કહાડવાની ક્રિયા કીધી હતી. આજે બી દરેમેહરોમાં હોમની ક્રિયા થાય છે એને હુઓમો દુરઓષો એટલે કે દુઃખ દરદને પછાત રાખનાર હોમ કરી કુહે છે.[2] ક્રિયા કરીને બનાવેલો હોમનો રસ ઘણો ગુણકારક છે. તેનો ફાયદો નેક માણુસનેજ મળી શકે છે.

સ૦—ગઓકર્રેનનો ખુલાશો કરો.

---

૧ મેહેર યષ્ટ ક. ૮૮. ૨ ઇજશને હા ૧૦ ક. ૨૧.

જ૦—એ ઝાડ વોઉરૂકશ દરીઆમાં ઉગે છે. એને 'હુઓમે સફેદ' કહે છે. રસ્તાખેજને વખતે એ ઝાડ ઘણું ઉપયોગી થઈ પડશે એમ કહે છે.[૧]

સ૦—વો હૂગઓન, ઉરૂવાસનિ, વૉહૂ કૅરૅતી અને હધાનએપત્ એ શું છે?

જ૦—એ ખુશબોદર ઝાડો છે જેનાં લાકડાંની ધુંઇથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર કરવા વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.[૨] સુખડ, લુબાન, અગર તથા દારમનાં ઝાડનું લાકડું એવો એ દરેક બોલનો જુદો જુદો અર્થ કરવામાં આવેલો છે.[૩]

૧ બુનદેહશ. ૨ વંદીદાદ પર. ૮ ફ. ૨—૩.
૩ વંદીદાદ, કાંગા સ. ૧૩૭.

ગોસ્પંદ.

અવસ્તાઃ—ઈથા આત્ યજમઇદે ગેઉશ્ ઉર્વાર્નૅમ્ચા... આઅત ઉરૂનો પસુકનામ્ચા.[1]

સાર—આ પ્રમાણે અહયાં અમો ગોસ્પંદના અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું ?

જ૦—માણુસ જાતને ઉપયોગી ચોપગાં જનાવરો જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડા, ઉંટ, હાથી, બકરાં, મેંઢાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદો માણુસ જાતને શું ઉપયોગી છે?

---

૧ ઈજશને હા ૩૯ ફ. ૧

જ૦—તેઓનાં દુધ, દહી, માખણ, ઘી વગેરે આપણો ખોરાક છે, તેઓ હળ ખેંચી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઊનના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં જોતરેવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં જનાવરોની ઘણી અગત છે?

જ૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાએ, જેઓના દુધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કાઇબી ક્રિયા થઇ શકતી નથી.[2]

---

૧ વંદી. પર. ૧૯ ફ. ૨૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૨૭

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના ગોધાની અગત છે.

જ૦.—તદન સફેદ, એક બાળ પણ કાળો હોવો નહીં જોઇએ. જેને આપણે 'વરસીઓ' કરી ઓળખીએ છીએ તેવા ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોસ્પંદો આપણને એટલાં બધાં ઉપ્યોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી ફરજ શું છે?

જ૦—તેમને દુઃખ અને ઇજા પહોચાડવી નહી,[1] તેઓને મારી નાખવાં નહી,[2] તથા હદથી જાદા કામ તેઓ પાસે કરાવવું નહી.

---

૧ વંદીદાદ પર. ૯ ફ. ૪૨; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૨૭

સ૦—ગોસ્પંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉખધેમ, ગવે વૅરથ્રૅમ, ગવે ખરૅથૅમ, ગવે વસ્ત્રૅમ ગવે વૅરૅજ્યાતાંમ્ તાંમ્ ને ખરૅથાઇ ફ્શુયો.

સ૦—એનો અર્થ કહો.

જ૦—"ગાએ ગોસ્પંદને માટે નેમાજ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે સારા સખુન, ગાએ ગોસ્પંદને માટે ફતેહ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં પાડવાં જોઇએ) તથા તેઓને સુખ આપવાને વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી જોઇએ કારણ કે તેઓ આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે." [1]

---

1 ઇજશને હ. ૧૦ ફ. ૨૦

સ૦—ગોરપંદો ઉપર મવકલ અમષાસ્પંદ કયો ?

જ૦—બેહમન અમષાસ્પંદ.

સ૦—ગોરપંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે ?

જ૦—"ગોસ્પંદોને જો મેં માર્યાં અથવા કાંઇ જુલમ ગુજાર્યો હોય, તેઓને બેઇનસાફીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ઘાસ ચારો નહી નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહી બચાવ કીધો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવા વાળી જગ્યાએ નહી રાખ્યાં હોય, અને જેથી બેહમન અમષાસ્પંદને નાખુશ થવાનું મેં કારણ

આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત કરીને પશેમાન થાઉં છું." [1]

સ૦—ગોસ્પંદથી ઉલટું શું?

જ૦—ખરફસ્ત્ર. નુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાંકે વરૂ, સાંપ કીડા, મકોડા, માંખ ઇત્યાદી એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું જરથોસ્તી ધર્મે ફરમાવ્યું છે. [2]

1 પતેત ઇરાંની, 2 વંદીદાદ પર. ૭-૮.

સચ્ચાઇ.

અવંસ્તા:—અરૂષુખ્હો વાક્ષ્ યાહ્નિ વૅરૅથ્ર-
જાંસ્તૅમો.

સાર:—સાચ્ચો બોલેલો સખુન ઘણો ફ્તેહ
આપનારો છે.[1]

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે?

જ૦—હુમત, હુખ્ત અને હવરૂસ્ત એટલે સાચા
વિચાર કરવા, સાચી વાંણી કહેવી,
અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સચ્ચાઇ તે શું?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કીધેલું,
જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો

1 સરોશ યશ્ટ હાદોખત ક૦ ૧

કે ઘટાડો કર્યા વિના બીજાઓને કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને કરવું તેનું નામ સચ્ચાઈ.

સ૦—અશો જરથોસ્તના સચ્ચાઇ વિશેનાં થોડાંક ફરમાનો આપો ?

જ૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોશતે પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં સચ્ચાઇ વિશેનાં ફરમાન જગે જગ આપેલાં છે, હુમત, હુખ્ત અને હ્વર્શત જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તોકોનો અર્ક છે, અર્શુખ્‌હ્‌હો વાક્ષ્‌,"[1] "ઍરૅષ્‌ વચો," "ઍરઝૂશ્‌ પથો"[2] એ અશો જરથોશતનો મુદ્રાલેખ છે, સચ્ચાઇજ સર્વોતમ સદગુણ છે[3] એમ

---

૧ યષ્ટ. ૨ ગાથા. ૩. અષેમ વોહુ

આપણે દરેક બંદગીની શરૂઆતમાં ભણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને જૂઠો દુખી છે એ વિશેના અશો જરથોશતના વચનો કહો?

જ૦—"દ્રૅગ્વેમ્ દરૅગ્વોદેબ્યો રષો સવચા અષવબ્યો." "જૂઠાને લાંબો વખત સુધી દુઃખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને તેની સચ્ચાઇને લીધે છેલ્ને અંતે સુખ મલશે."[1]

સ૦—અશો જરથોશત સચ્ચાઇ વિશે બીજું શું કહે છે?

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે "સચ્ચાઇથીજ હોરમજદને પહોંચી

1 યજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧.

શકાય છે,"[1] "સાચા રસ્તામાં હોરમજદ રહેછે"[2] "અંતે સત્યનો જય છે"[3] અને "સચ્ચાઇથીજ બેહસ્ત મળે છે."[4]

૪૦—ગમે તેવું દુખ અથવા નુકસાન થવાની ધારતી છતાં અશો જરથોશતે સચ્ચાઇ તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો?

સ૦—અશો જરથોશતને જૂઠાં તરફ લઇ જવાને દેવોના સરદાર અંગ્રોમઇન્યુશની સઘળી કોશેશો નીષ્ફળ ગઇ ત્યારે તેણે તે પાક નરને ધન, દોલત, સત્તા અને પાદશાહી વટીક આપવા માંગી કે તે

---

૧ ઇજશને હા ૬૦ ફ. ૧૨ ૨ ગાથા

૩ ઇ. હા ૨૦ ફ. ૧૧. ૩ વીસ્પ હુમત

સુચ્ચાઇને છોડે[1] પણુ જેનું નામ કે સાચો જરથોસ્ત તેણે તે નાપાક દેવોની એવી લાલચોને તુચ્છકાર સાથે ધીકકારી કાઢી.[2]

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જરથોસ્તે શું કહ્યું ?

જ૦—નોઇત્ હે અપસ્તવાને વઙ્હુઇમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ, નોઇત અસ્તચ નોઇત ઉશતાનેમચ નોઇત બઓધસ્ચ વીઉર્વીસ્યાત.

સ૦—એનો સાર કહો ?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી

૧ વંદીદાદ પર. ૧૯ ફ. ૬. ૨ વંદીદાદ ૧૯ ફ. ૯.

કહે છે કે "અગરજો સચ્ચાઇને ખાતર મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધી ગૂમ થાય, અથવા મારો જાન વટીક જાય તોબી હું સચ્ચાઇને છોડીશ નહી."[૧]

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં માણસોને માન મેળવતાં જોઇએ છીએ તેનું કેમ ?

જ૦—આએ દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ માન મેળવે છે, જુઠો ઇનસાફ કરનાર સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો દોષીત ઠરે છે એ ખરૂં પણ તે માન તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને જ્યારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુઃખ પામેછે.

---

૧ :l ૧૬ ૧૯ ફ. ૭

તેથી આપણે સચ્ચાઇને ખાતર અશો જરથોશતની માફક થોડા વખતનું દુઃખ સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.[1]

સં૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર જુઠું બોલવું ?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબીમાં પણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. અશો જરથોશત પોતે ગરીબ અવસ્થામાં "કમનકુન્વા"[2] હતા, તોપણ પૈસાની લાલચને વાસ્તે જુઠું બોલ્યા નહી અને પોતાનો ઉદ્યોગ રાસ્ત રાહે ચાલુ રાખ્યો, સચ્ચાઇને ખાતર તથા મજદયસ્ની દીનની ચઢતીને ખાતર ગરીબાઇનું સંકટ વેઠયું. કારણકે એવણ

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩—૧૪. ૨ ઇ. હા ૪૬ ફ. ૨

ખાતરીથી માનતા હતા કે મોહજ્ઞાની હોરમજદ સારૂં અને માઠું સર્વ જુએ છે અને જાણેછે[1] તથા અંતે નેકીનો જય છે.[2] એવા સાચા એતેકાદથી અંતે એવણુની ફતેહ થઇ અને બુરા દુશમનો ઉંધા પડયા[3] માટે દરેક જરથોસ્તીએ જો પોતાના ગુરૂની માફક ફતેહ મેળવવી હોય તો ગરીબાઇમાં પણ સચ્ચાઇથી વેગળા જઇ પેટને ખાતર પાપ કરવું નહી.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સચ્ચાઇથી શું ફાયદો મેળવ્યો ?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ કયાંની ગુશતાસ્પે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા તેના બેટાઓ **અસ્ફંદીઆર** અને

---

૧ ઇ. હા ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ ઇ. હા ૩૦ ફ. ૧૧
૩ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ફ. ૪૭.

પેશુતન વગેરેએ તેવણુની સચ્ચાઇ પીછાણીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગમ્બર તરીકે કબુલ રાખ્યા અને આખી શહેનશાતમાં જરથોશતી દીનનો ફેલાવો કીધો.

સ૦—અશો જરથોશતનાં જેવા સાચા થવું હોય તો આપણે શું કરવું ?

જ૦—ગમે એવું દુખ, આફત, સંકટ યા નુકસાન થવાની ધાસ્તી હોય, તેની દરકાર ન કરતાં સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. બીજાઓને સચ્ચાઇથી ચાલવાની સલાહ આપવી અને સચ્ચાઇને ખાતર જે દુઃખ આવી પડે તેને ખુશીથી ખમવું, કારણકે સચ્ચાઇને ખાતર દુઃખ ખમનારનો આત્મા ખુશી રહે છે.

સ૦—અશો જરથોશ્તે સમજાવ્યું તે બધું સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું ?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ તથા તેની તમામ રૈયતે અશો જરથોશ્તની સચ્ચાઇ પીછાંણીને પોતાના પેગામ્બર અને ગુરૂ તરીકે કબુલ કીધા તેને આજે હજારો વરસ થઇ ગયા છતાં, તથા જરથોસ્તી શેહનશાહતની નીસ્તી છતાં, તેમજ દીન દુશમનોના જુલમ છતાં એ ધર્મની સચ્ચાઇ આજ પર્યંત વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહી પણ પારકા ધર્મના કાબેલ અભ્યાસીઓ તથા ધર્મ ગુરૂઓ ઉંચું મત આપી ગયા છે.

૬૦—પારકા મજહબના વિદ્યાનો આપણા ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો ?

જ૦—"એકત્રીઆનો જરથોશત જે જે શિખવી ગયો છે તે ખોદાઇ, રાસ્તી અને ચોખ્ખું છે"[1] "પેલો બલ્ખનો દાનાવ પુરૂષ જરથોસ્ત કે જેણે લોકોને ભલી દીનની નેક રાહ બતાવી તે જો હયાતીમાં નહી આવ્યો હતે તો તમામ આદમીઓનો એતેકાદ કેવી ડામાડોળ હાલતમાં રહ્યા હતે તે વિશેને પુરતો ખ્યાલ આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી."[2] "જરથોશ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો નરો અને બુજોર્ગ છે કે જેને સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન

1 'લોરડ બાઇરન' ૨ "મીસ ફ્રાન્સીસ કોબ."

મલવુંજ જોઇએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગરૂર રહી શકે."[1] "ખોદાના કસમ ખાઇને કહું છું કે જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મ નહી ધરાવે તે કદીપણ બેહસ્તનો રસ્તો જોઈ શકે નહી."[2]

ધર્મ.

અવસ્તા:—ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુરતકએષો.

---

૧ આરથર હેન્રી બલીક. ૨ ફીરદોશી.

સાર:—હું મજદયસ્ની, જરથોસ્તી, દેવથી જુદો અને હોરમજદી ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર છું.

સ૦—ધર્મ એટલે શું?

જ૦—પાક હોરમજદ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ, તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ લેવાનું સાધન, સુખમાં શોકગુજાર થવાનું અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું હથિયાર, નેકી અને ભલાઇનો રસ્તો દેખાડનાર રેહબર, તથા બદી અને બુરાં કામોથી દુર રાખનાર સાથી; ટુકમાં આ દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી તેણે જે જે ફરજો બજાવવાની છે તે ફરજો વીશે તથા માણસને નેક રસ્તે

દોરવવા માટે શિખામણ આપનારૂં શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

સ૦—હોરમજદ તરફ ભક્તિભાવ કેવી રીતે રાખી શકાય ?

જ૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય કરીને અશોઇની પેદાયશનો વધારો કરવાથી, માબાપ, ઉસતાદ, સગાંસ્નેહીઓ અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા તરફ ભક્તિભાવ રાખી શકાય.

સ૦--ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં આપણે કયાંથી શીખ્યે ?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦--આપણાં ધર્મપુસ્તકો કઇ બાષામાં લખાએલાં છે ?

જ૦—અવસ્તાઓ જંદ બાષામાં તેમજ વળી પેહલવી, પાજંદ અને ફારસી જુબાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦—સૌથી પુરાણાં અને ભરોસો રાખવા જોગ લખાણો કયાં ?

જ૦--અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદાદ, વીસ્પરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦--એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીએ ?

જ૦—ખોદાને ઓળખતાં, સાચ્ચાંને ચહાતાં, જુઠાંને ધીક્કારતાં, પોતાને પિછાંનતાં

અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં, સુખથી છલકાઇ ન જતાં અને દુખથી નીરાશ ન થતાં, દયાળુ, નમનતાઇવાળાં અને સદગુણી થતાં શિખ્યે છીએ.

સ૦—ધ ર્મનો અભ્યાસ કરવાની આપણુને ફરજ કાંય છે?

જ૦—મીનો અને ગેતી એટલે આ અને પેલી દુન્યા વિશેનું જ્ઞાન, આપણો આત્માં, તેને મળનારો ભલાઇનો બદલો બેહશ્ત અને બુરાઇનો બદલો દોજખ તે વિશેની સમજણ, આપણે કોણ? કયાંથી આવ્યાં? અને કયાં જવાના? આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો શું સંબંધ? તે સાહેબ સર્વ જુએ છે અને જાંણે છે એ બધી વાત ધર્મ

શિખવે છે. વળી ધર્મ માણુસને આએ દુન્યાનાં નાપાએદાર સુખના ખ્યાલી વિચારોમાંથી કાઢીને પેલી મીનોઇ તથા પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ કરાવેછે. એટલા વાસ્તે ધમની કેળવણી લેવાની અને તેનો અભ્યાસ કરવાની ફરજ છે.

સ૦—મજ્દયસ્ની ધર્મ આપણુને કેવાં કામો કરવા ફરમાવે છે ?

જ૦—દરેક માણુસે સપેનામીનોની પક્ષમાં રહીને દુન્યાની વૃધી થાય તેવાં અષોઇનાં કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ અથવા જાનદાર ખરફ્સ્તરોનો તેમજ

સઘળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની બુરી શકતીને તોડવી.[1]

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—"અન્યો વરૅન" અથવા "અન્યો ત્કએષ" એટલે જુદી વરણના તથા જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લો તરફ આપણી શું ફરજ છે ?

જ૦—કોઇ પણ રૂપમાં જેઓ યજદાં-પરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી વર્તવું એ આપણો ધર્મ છે. આપણાથી જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદ્ગુણી અને સાચ્ચા છે તેઓ પોતાની રૂડી કરણીને લીધે માન મેળવવાને

---

૧ ઇ. હા ૩૦.

લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા બુરા કહીને ધીક્કારવા નહી જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કોણને કહેવો ?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે[1] ચાલવાનાં ફરમાનોથી આડો જાય, બુરાં કામો કરે તથા અનીતિવાન હોય પછી તે માઝ્દયસ્ની જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો હોય યા નહી હોય તોપણ તેને દરવંદ કહેવો; કારણકે દરવંદનો અર્થ અવસ્તામાં બુરો, પાપી અથવા દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.[2]

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે કરવી જોઇએ ?

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૧૮. ૨ ગાથા, વંદીદાદ વગેરે.

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને બાપદાદાઓથી મળેલી દોલતને વધારવા. અને જાળવવાની સંભાળ લઇએ છીએ તેવીજ બલકે તે કરતાં પણ વધારે આપણા બાપીકા ધર્મની જાળવણી અને સંભાળ કરવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની હસી કરનાર કેવો છે ?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના બાપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના ધર્મને ધીકકારનાર પોતાના બાપદાદાને ધીકકારે છે, પોતાના ધર્મને તજનાર, પોતાની અને પોતાના બાપદાદાઓની આબરૂને તજે છે; પોતાનો ધર્મ

તજીને તે જે ધર્મમાં જાય છે તે ધર્મ પાલનારાં તેમજ તેનઞં અસ્લી ધર્મ-વાળાં બન્ને લોકો તેના ઉપર શકની નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા ઇસપ નીતિની કથામાં જણાવેલા મોરનાં પીછાંમાંના કાગડાના જેવી થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોસ્તીની શું ફરજ છે?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોસ્તીએ પોતાનો ધર્મ જે પેગમ્બર જરથોસ્ત સ્થાપી ગયો છે તેની ઉપરજ મકમ રહેવું, તેને વધારવા અને ફેલાવવાની કોશેશ કરવી. ગમે એવાં દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર

બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું, આપણા અસલી દારાની નેઆગાનોએ પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ ખજાંનો, ઘરબાર, વાડી ગાડી, અને સેતટે પોતાનું પ્યારૂં વતન તજી હિંદ સર જમીન ઉપર વાસો કીધો તેજ પ્રમાણે તેઓને પગલે ચાલી તેઓએ બચાવેલા ધર્મની બુલંદી અને જય ચોખંડ પૃથવી ઉપર થાય એવા ઉપાયો યોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં મોટી ફરજ છે.

સ૦—ખરો ધર્મી પુરૂષ કોણને કહેવો?

જ૦—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે એમ સમજનાર; અશો જરથોશતને

૬ ઈજચ હા ૧૬ ક. ૧.

પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર, તથા તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમાનોને માન આપનાર, નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોને અખ્તીઆર કરનાર,[૨] હોરમજદની ભક્તિ કરનાર,[૩] યજદ અને અમશાસ્પંદોની વખાણ કરનાર[૪] ખરો ધર્મી પુરૂષ છે.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપનાર કેવો છે?

જ૦—"જેઓ જરથોશતી ધર્મને માન નહી આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી પોહોંચાડનાર દરવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં ફરમાનોને નહી સાંભળનારા છે તેઓ સઘળા નાપાક છે."[૫]

---

૧ ઇ. હા ૧૨ ફ. ૧ ૫, ૬, ૭. ૨ ઇજશને હા. ૧૧ ફ. ૧૬, ૧૭.
૩ ઇ. હા ૩૯ ફ. ૪, ૪ ઇજશને હા ૧૬ ફ. ૩, ૪, ૫, ૬.
૫ વંદીદાદ ૧૬ ફ. ૧૮.

સ૦—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે?
જ૦—લગાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન વગરનાં વહાન અને સરદાર વગરનાં લશકરના જેવી.

સખાવત.

અવસ્તા:—વઇનીત અહૂમિ નમાને-સ્રઓષો અશુશતીમ, આક્ષ્તિશ અનાક્ષ્તીમ, રાઇતિશ અરાઇતીમ.
સાર:—તાબેદારી નાફરમાનબરદારીને, દોસ્તી દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને આએ ઘરમાંથી હાંકી કહાડે.

---

૧ ઇજશને હા. ૬૦ ક. ૫.

સ૦—સખાવત એટલે શું ?

જ૦—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની ઇચ્છા વગર કપડાં, પૈસા, અથવા અનાજ પાંણીની ગરીબોને બક્ષેશ કરવી તથા તેઓને કેળવણી આપવાના ઉપાયો યોજવા.

સખાવત કોણ કરી શકે ?

સ૦—કોઇબી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે. જેમકે પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન દુર્બળને, જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને ધર્મી અધર્મીને પોતાને મળેલી દોલત, કોવત, જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી?

જ૦—મુફલેસ તથા અશકતોને ખોરાક, પોશાક તથા પૈસાની મદદ કરવી,[1] ગરીબ માણસોને પરણાવી આપવાં,[2] ધર્મનાં મકાંનો જેવાં કે દરેમેહેર, દોખ્માં વગેરે બરપા કરવાં,[3] ધર્મ અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને મદરેસાઓ સ્થાપવી[4] મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુવા, તળાવ, વાવ્રો ખણાવવી,[5] તથા ઉદ્યોગી માણસોને ધંધે ચાકરીએ લગાડવા.

સ૦—બળવાન માણુસ કેવી રીતે સખી થાય?

---

૧ યથા અહુ વઈરયો. ૨ વંદીદાદ પર. ૪. ફ. ૪૪.
૩ વંદીદાદ પર. ૬ ફ. ૪૫. ૪ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪
૫ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪.

જ૦—જે માણુસને ખોદાતાલાએ મજબુત બાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય તેણે પોતાના બીજા ભાઇબંધો કે જેવો નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર અને જુલમી લોકોથી બચાવવા.[1]

સ૦—ગ્નાની પુરૂષો કેવી રીતે સખાવત કરી શકે?

જ૦—શીખેલા અને અકલમંદ લોકોની ફરજ છે કે નહી શીખેલા તથા અભણ માણુસોને ગ્નાન આપી તેઓને હુશીઆર કરવા.[2]

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે?

જ૦—દરદી અથવા આજારી માણુસને પોતાનાં વૈદક ગ્નાન તથા ઓસડથી

---

૧ ઇજશને હા ૧૨ ફ. ૨. ૨ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪.

તેઓના દરદો તાળવાના મુફત ઉપાયો કરે.

સ૦—ધર્મી પુરૂષની સખાવત શું?

જ૦—અધર્મી અને નાસ્તીક લોકોને 'ધંર્મનું ખરૂં ગ્નાન આપી ખોદા અને પેગમ્બરને ઓળખતાં કરવાં.[1]

સ૦—સખાવત કરવાનું જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવેછે કે "રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઇબી શખ્સ બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉતમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોયતો) (તેણે) સખી થવું."[2]

---

૧ ઇજશને હા ૩૫ ફ. ૬.

૨ મરહુમ એરવદ કા. એ. કાંગાએ કીધેલા તરજુમો.

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણસ ઉત્તમ પંકતીની જીંદગી ગુજારનાર છે. "સખી પોતાની દોલતનો રૂડો ઉપયોગ કરી તેનું ફળ ખાયછે ત્યારે બખીલ પોતાના માલ અને જરનો ગમ ખાયછે."[1]

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાંનમાં રાખવી ?

જ૦—તેણે જોવું જોઇએ કે તેનો પૈસા ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહી ? હરામખોરીને ઉત્તેજન મલે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહી.[2] નાલાયક માણસોને સખાવત કરનાર જરથોશતી ધર્મનાં ફરમાનોને ઉંધાં વાળે છે.[3]

---

૧ શેખશાદી. ૨ ઇજશને હા ૩૧ ફ઼. ૧૫.

૩ યજશને હા ૩૨, ફ઼. ૧૦.

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જેઓ સખાવત કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દેછે તેઓની દોલત કેવી ગણાય ?

જ૦—લોબાંન, અગર અને અંબંર જ્યાં લગી દાબડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મતોડાં સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની ખુશબો ચોતરફ પંથરાયછે. તેમજ તીજોરામાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.[1]

૧ સરખાવો ગુલેસ્તાન બાબ ૧ લો હેકાયત ૧૯.

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવ માટે.)

ભાઈ......, આજ રોજે અત્રે ભેગા મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોના અંજુમન સનમુખ તમોને જરથોશતી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમો આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમો અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમો જરથોશતી

થયા છો અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો ભણીને તમોએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે "હું મજદયસ્ની (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોશતને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરૂં છું. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચાં વચન અને સાચ્ચાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠા વિચાર, જુંઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીકકારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન બીજી બધી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. એ દીન કજીઆ કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદર અહુરમજદ

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ સદા હું કરતો રહીશ અને બીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોશ્તત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશેશ કરતો રહીશ." ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીબી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીર પર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા ભરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જયારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉંપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી

ફરજ હમેશાં સાચ્ચે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશ્તી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક નિશાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમો એવું બતાવો છો કે તમો તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કશાતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતા તે જરથોશતી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંતા ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચા વચન અને સાચ્ચાં કામો કરવાની યાદ તમો તાજી કરતા રેહજો, કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત

પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જેહાંનમાં સુખી કરે છે."

આજે તમો જે બુલંદ જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શેખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્ચું બોલવા, નમનતાઇ કરવા, પોતાના જાત ભાઇ-ઓને મદદ કરવા, માબાપ અને ઉસ્તાદને માન આપવા અને બુજોર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમો સદા કોશેશ કરજો જેથી તમો, બીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુંટુંબની આબરૂમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાળયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમોને આમીન થજો. "અથ જમ્યાત યથં આફ્રિનામી."

ખોદાને અરજ.

એ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
એ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
એ રક્ષક માણુસો ને કુલ જાનદાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;
હાથો બેઉ જોડી નમાવીએચ સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.
ભુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.
બાહબંધ અમો આએ વિધ્યાર્થી,
શિખવ કમ સર્વને પરમાર્થી,
વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
ભલાં મન સાથે પવિત્રાઇ છેક.
નિષ્ટા, નજર ને દયાનત સૌ પાક,
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખંત, ઉદ્યોગ, મહેનત ને બાજુબળ,
આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.
જરથોશતી હોરમજદી દીનનું ઇમાન,
જાળવ્યે અમે તે ઝર જીવ સમાન.
માબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.
તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી
કરીએ વતન રાજ વફાદારીથી.
મળે જેથી આબરૂ, ઇજત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

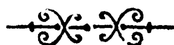
દોહરા

દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર,
સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.
સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગન્નાથ.

બક્ષ અમને બુધી ને, એલ્લમનો ભંડાર,
જેથી હાંસલ ફાયદા, કરીએ અમે અપાર.
હુમત હુઝ્ત, હુવરૂરત જે જરથોશતી ફરમા
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.
ફરમાન ગુરૂ માબાપનું, બજાવીએ ધરી ટેક,
મતિ એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.

મોનાજાત.[1]

નમીયેછ ઓ મજદ અહુર! તને,
નમીયેછ અમેશાસ્પંદો અને
નમીયેછ યજદો વખાણો કરી,
નમીયેછ જરથોસ્ત યકીન ધરી.

૩. ભલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સઉ
અશોના ફરોહર વખાણએ બહુ.

૪. **ઈરાન્ સર-ઝમીન્**, આપણું વાહાલું
વતન,
વખાણયેછ તેને, હમા અન્જુમન.

---

૧ જશન કમીટી તરફથી ફીરદોસીની યાદમાં થતાં જમન વેળા આ મોનાજાત હંમેશાં ગવાય છે. એ મોનાજાત જરથોશ્તી બાળકોને ઇરાંનની તવારીખનું ટુકું જ્ઞાન મલે એવી હોવાથી આ ચોપડીમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૫. શૂરા શહેનશાહો, જંગી પહેલ
કર્યે યાદ દીલથી, તેઓના

૬. પેશ્દાદી ઓરેહમંદ, કયાની બુલંદ
હખામની રએમંદ, અશ્કાન જોરેમંદ,

૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ;
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.

૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુસરો, ગુશ્તાસ્પ,
મહાવિર કુરૂશ,[૧] દારાયસ વિશ્તાસ્પ;

૯. કમ્બોજ્યર[૨] શહેનશાહ, મહાન મહેરદાદ,[૩]
વખાણ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ;

---

૧. Cyrus the Great. ૨ Cambyses.
નૂટરનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

વળી અર્ષક, એરોડીસ ને સુરીન,
પ્રતાપી મહેરદાદ,[૪] ને વલખશ વેહદીન;
અર્દશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
પીરૂઝ, બેહરામ, કોબાદ શેરમર્દ,
૧૨. નૌશેરવાન ખોસરો, પરવીઝ નામદાર,
શૂરા શહેનશાહો, મહાન તાજદાર;
૧૩. નરીમાન, કેરશાસ્પ, સામ અને ઝાલ,
જહાંજોય રૂસ્તમ, સોહરાબ બેમીસાલ,
૧૪. બુઝોર્ગ ગોદર્ઝ, તુસ, બીઝન ને ગીવ,
ફ્રરામર્ઝ, બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ;
૧૫. રોદાબે, તેહમીના ને બાનું ગુષસ્પ,
ને જંગજુઇ ગોર્દઆફ્રીદ દિલચસ્પ;
૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
અસ્પંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર;

---

૪. પાર્થ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૭. કીધાં **શાહ-નામાંએ** એમને અમ
વખાણ્યે **ફિરદોસી તુસી** નામ. ૧.
૧૮. કર્યા આપણા ન્યાગાનોને યાદગા
રચી સુંદર ઐતો હઝાગે હઝાં
૧૯. દોઆ આ ગુજાર્યેછ દિલોજાન
અશોઇ ભલી પાક ઇમાનથી
૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બજાવે નરો સાથે નારો દરેક,
૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે જોઈ પરવરદેગાર.
૨૨. સહુથી સરસ થઈ અશોઇ ઘણી,
ખુદાને પોંહાચે સુર્ખરૂ બની,
૨૩. જુવે ખુદ નજરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઇ રહે અહુર પર ફિદા,
૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આબાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહેરબાન!

" છેઍ હમે જરથોશ્તી ! "

(Good-bye ! My Blue Bell !—એ રાહ)

હમે જરથોશ્તી ! રે માજદયસ્ની નેક !
કુલ જેહાંન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુફલીસ ભર આ ટોળો, સઉ એલ્મનો સણગાર,
રે બોલબાલા બોલો ! તેની સઉ નર ને નાર !

(કો૰ ર સ૰)

ઓ તોખમ કયાની ! ઓ જગ મશહુર !
ઓ સઉ સદગુણમાં સાચ્ચી ને ભરપુર !
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તુંજ જોમ !
આબાદી સાથે તું ! ઓ પારસી કોમ !

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેછે જગત જાહેર,
બહુ ચંચળાઇ સાથે, સઉ વાતમાં માહેર;

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડયો ધર્મ,
તેથી મળી રબ–યારી, એજ ખરો છે ભર્મ.

(૩)

સુખદાઇ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર,
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુબી કંઇ, છે અઉર જેહાં–મશહુર,
તે કોમની બાનું થઇ, છૈએ હમે મગરૂર !

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કંઇ ડાઘ,
આ રાજની યારી પર, લડશે મિસાલે વાઘ;
નિમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ
"ફીરોઝ !"

